

საქართველოს სსრ მეცნიერებათა აკადემია
ზოთა რუსთაველის სახელობის ქართული ლიტერატურის
ისტორიის ინსტიტუტი

ივანე ლოლაშვილი

ფსევდო-დიონისესა და კეტრე
იბერიელის იდენტურობის
პრობლემა ქართულ და
ევროპულ მეცნიერებაში

გამომცემლობა „მეცნიერება“
თბილისი — 1973

ივანე ლოლაშვილის წინამდებარე წიგნში განხილულია მსოფ-
ლიოს მეცნიერთათვის უაღრესად საინტერესო და სადავო საკითხი:
არის თუ არა პეტრე იბერიელი არეოპაგიტული წიგნების ავტორი?

წიგნი წარმოადგენს ამავე მკვლევარის „არეოპაგიტული პრობ-
ლემების“ („მეცნიერება“, 1972) შევსებასა და გაგრძელებას. მას
დამატებად ერთვის XI საუკუნის გამოჩენილი მეცნიერისა და არე-
ოპაგიტული წიგნების მთარგმნელის ეფრემ შციორის „წინაბჭე“
ანუ „თხრობაჲ დიდისა დიონისისთვის და წიგნთა მათთვის მის მიერ
აღწერილთა“ (მისი ტექსტი ქვეყნდება პირველად).

წიგნი იბეჭდება განხილვის წესით

ქველქართული ფილოსოფიური ძეგლები

ტექსტები და ძიებანი. IV.

ბამონცვემოზა „მეცნიერება“, 1973

შესავლის მაგიერ

მეხყთე საყუყენის ანონიჰყრი საველესიო მწერალი, ანუ ოწავიციყლი ჩიენების აჯყონი, ამოყანებყლი ჟავლე მოციწყლის მოწავის — რიონისე ანეოწაველის სხელს, დღემდე ამოყწონბელ ჟიროენებარ ჩიება. 1900 წელს გერმანელმა ზუსნიერმა ჟყგო ეთბ. მასბოლოოდ განამციყსა ადრე გამოთქმყლი მოსახრება, რომ ანეოწავიციყლი ჩიენები დანერლიოა აწოყლე დიადოსისის ნეოწლოაყონყური ფილოსოფიის სავყბუელბე. იგი წერდა:

„ფსევდო-რიონისე ანეოწაველმა თავისი გონთი ქვრეყის სემსახყრჭი ისე მოხერხებყლად გამოიყენა ნეოწლოაყონიზში, რომ ეს ანეოწავი ჩინა და ზემდედერლიოდელ ერისყიან მწერალს აწ ყქნია. თავისი მისყიყური სისყემის მთავარი იდეები ისესბა მან ყბყალოდ ნეოწლოაყონიზმისგან, სხელდომბრ, რასანყლისიენ მიმაველი, აწოყლეს მიერ სისყემაჭი მოყვანილბ ზეჯამბყლი ნეოწლოაყონიზმისგან. ზეობლემა სავამდ მწავალი მაგლითის მითითება (იძის ყბადსაყოფად), რომ ფსევდო-რიონისეს აწოყლე ვაყმეორებია სიციყვა-სიციყვით დო აწოყლესებრი ელოფერით ხელისიანად დაყწინისწინებია ყწთიერთისადმი სერთო ნეოწლოაყონყური იდეები. სიდეყმლოების აწსთან მისი მიმანთებბე განირობებყლია ნეოწლოაყონყური ლიციყწაყუ-

რით და სპეციალურად პროტესტს გამოხატავს. ერთი სიტყვით, „ღი-
ონისე პროტესტს განუცხადებდა სრულიად გაუგებარია“. მაგრამ „ეს, სი-
დუამლოებით მოწყული ვაჟი ვინ იყო და რას ჩინობად გულისხმობდა, —
იყო იგი ეპისკოპოსი, ბერი თუ ორივე ერთად — ამ ეპისკოპოსს სჯობს
ქსეპო ერთხელ და სამყარაში ყანყანადი თქმული გასა“¹.

ეს მოსახრება დღესაც ძალაშია. მსოფლიოს ბუნებრივად ყვე-
ლა ბუნება და მხარე ცხად, დაუპირისპირელი ცხადობ-ღიონისეს ვინ-
ობის დედენისთან, უძველესად დამთავრდა. მართალია, ჩვენში ყვე-
ლაზე ბევრი ანაქსაგორსა მოიხმავდა ნაყვანი-ქანაგორის ანაქსა-
გორს, რომლის მიხედვითაც ანაქსაგორსა ჩვენთან ავტორად გამოცხად-
ებულია ანაქსაგორის იბერიელი (ბუნებრივად საყვარის ანაქსაგორის სან-
გორ-განაქსაგორის მოღვაწე), მაგრამ ვერც ეს მოსახრება აღმოჩნდა
დასახრებული და საყვარისად გამოჩნდეს.

1 Hugo Koch, Pseudo-Dionysius Areopagita in seinem
Beziehungen zum Neuplatonismus und Mysterienwesen,
Mainz, 1900, გვ. 255-256, 257, 258. შ. ნაყვანის ანაქსაგორის
გორ ანაქსაგორის ხანაგორსა („Koch“), ხან — იბერიელი
 („H. Koch“), ხანაც აქ: „Герман Кох“ ან „Георг Кох“ (მისი
„Петр Ивер и епитимное философское наследие“, 1963, გვ.
165, 485), ხოლო მოსახრება, რომ ცხადობ-ღიონისეს ვინობის სა-
ხრისს „სჯობს ქსეპო ერთხელ და სამყარაში ყანყანადი თქმული
გასა“, მითითებულია გვერდის ანაქსაგორის აღნიშვნით (280 ან 289).
ანაქსაგორის ხანაგორსა ჩვენს მთლიანად ბუნებრივად 260 გვერდს.

ხაყაყბიძე-ქონიგმანის „იქნეწოფიკაქსა“
ღა მისი გამომდსიღო ეჭრომალღო ღა ქართულ მქნეწოფიკაქსა

მინველ ხანებში, როღესჲ ზ. ხაყაყბიძემ გამოაქვეყნა ხაყ-
სულად „ფიქრ-ღიონისე ანეომაქველის სიღყამლოება“ (1942 წ.)
ღა „ხასთაველი ღა აღმოსავლყნი რენესანსი“ (1947 წ.), რომლოებ-
შიჲ წამყენებყლია მოსხნეღებ ფიქრ-ღიონისეს ღა ჴეწრე იბეწრე-
ლის იქნეწყრამბას ჴესებ, მას ქართულ მქნეწოფიკაქსა ყარყოფი-
თად გამოეგმაყნენ ჲ ეველიძე², ა. ქყთელია-ს. წყრეთელი³ ღა
ს. დანელია⁴.

ხასეთში ზ. ხაყაყბიძის ქონიგმანს გყვეწო მებო 1943 წელს
ვლო. მოლოვი ჩახხახახბას „თამარისის“ ხასყლი თარგმანის გამო
ღაწერლო რეკლამაქსა: ეს მქნეწოფიკაქსა ქონიგმანა ეღევ სქიწოყბს
ღამაღებოის საყთებს⁵; ხლო წ. სიღწოწვამ 1949 წელს საღაქყო-
წო ღისეწყაქსაში „ხანევეღბი საფრანგეთის აწყალი სქიწოქო
ხაყაყყრის ისქოწიღბ“, რომელიჲ ჴეწყრად გამოქვეყნდა

2 ებ. „ლოქრეწყყრა ღა ხელოღება“, 1948, №24. მღწ.: ეველი-
ძე, ეწიყღებ, IV, 1957, გვ. 37-55.

3 ეყწ. „ბოლქვიცი“, 1948, №8, გვ. 74-86.

4 Византийский вѣстник, VIII, 1956, გვ. 377-384.

5 ეყწ. „Новый мир“, 1943, №2-3, გვ. 124.

1953 წელს, გაუპირო ალბიზმა: „ამჟამად დაგვიწილად ითვლება, რომ ანატიოთანი დომონსე ანკონაველი სავრთოდ არ აწესებდა, რომ ანკონაველი წიგნები... დაწერილია მთავრის ენისკანის ანკონაველი-მის მიერ, რომელიც განდობილია V საუკუნის ბოლოს“⁶.

1949 წელს ლ. ბელინიძის მიერ გამოცემული „გვანდომ-დომონსე ანკონაველის სარიცხავლები“ წინასწარ და თანავე მათ მოყვება: „ბიანდონსეების ამოცანა — გამოცხადება ანკონაველის მიერ დაწერილი მონაწილის და გამოცხადება მის მიერ დაწერილი მონაწილის მიერ დაწერილი“⁷.

ამ მიხედვით შედეგი გამოიღო.

1952 წელს ბელინიძემ დაწერა ენისკანის მიხედვით, რომელიც სავრთოდ 1946 წელს ნიკონაველი ბიანდონსეის, სავრთოდ და მონკონსე-ლის მიერ დაწერილია, რომ ანკონაველი წიგნთა ანკონაველი მიხედვით იყოს ანკონაველი, გამოცხადება ნიკონაველი — ანკონაველი და გვანდომ-დომონსე ანკონაველის „წიგნები“ და გამოცხადება მის მიხედვით, რომ ანკონაველი მიხედვით — დომონსე ანკონაველის სავრთოდ ამოცხადებული ანკონაველი, რომელიც მიხედვით მის მიერ დაწერილია — ნიკონაველის მიხედვით იყოს (მისი).

6 Н. А. Сидорова, Очерки по истории ранней городской культуры во Франции, 1953, стр. 341, кн. 1000.

7 Византийский восточник, II, 1949, стр. 375.

წევრებს ამბოჯარი და თანამოსენაჲ, მისი ცხოვრების თანაგზონი და პრეზიდენტი⁸.

წინავე ხანს ვსუჲმ-ღოჲნიეს იღნეფიფიჲსეის ამ მხალმა ცდამ დიდჲ ალაფროთჲსა სმბოჯარეჲთელთი ზერნეღრეზი. ვნანუჲლმა აჲრნაღმა „ღო სუჲელ ელიო“⁹ 1952 წელსჲ (ე. მანეგმანის ნარეჲვის დაჲქედამდე) „განსაჲვიფრეჲლთი სტომხის“ წყებრეით გამოჲქეჲნა სარეღქეოი ინგონმეჲსო — „ვსუჲმ-ანეომეოქი-ხის“ ზესბეჲქელთი აჲფონიო ჲეჲჲ იღეჲნი ანუ იღეჲნიელთი“, წამელ-მეჲ ვადმოქმეჲლთი ნაჲყებმე-მანეგმანის წინამთეხის ზანანისი ე. მანეგმანის დაჲქედანი ნარეჲვის მიხედვით⁹. ინგონმეჲსონი იუჲ-ყებ, წამ, მართალია, ვსუჲმ-ღოჲნიეს ვინამხა ეწრეღელთ ზერნეღრ ნაჲყებმეჲჲ სხვამ ვენაჲნ გამოქნო, მეჲნამ მინეჲ სმბოჯომდე ვა-დეჲყვიჲ ე. მანეგმანმა მის მიერ იეროთეჲსისა და იოანე ლამის იღნეფიფიჲსეის დახეჲუნად მიხმამიღო სმჲთეზითო (იგაჲლისხეზი იოანე ლამის ჲეჲრეზი ანეღელახთა და სეჲნთად ზეტყარ ანისთ იენარეიჲლ წყებმეჲ და იეროთეჲსისა და იოანე ლამის სხეზების დღთა დომთეჲჲ).

1953 წელს ე. მანეგმანის მიჲლე ანაფოქო დაჲქედა სწამიღმა მიხნეფონისეჲ ვწ. დოქლეჲნმა¹⁰ და თან აღნიღნა: „ჩემი აზრით,

8 ვსიჲეზლამ წყსაღოთიღმანიო, წამელთჲ გამოჲქეჲნა ვ. ნაჲყებ-მის ზესაღოთი წეჲიღოთი ვ: ეომეჲსეჲხით (ანუ შიმამი, 59, 1955, გვ. 1-78).

9 La Nouvelle Clé, 1952, № 5-8, გვ. 308-313.

10 Byzantinische Zeitschrift, 46, 1953, გვ. 445-446.

Ֆանոցմանն տանի ընդհանրապես չընդհանրապես, համընդհանուր թղթ
ենիս ցանաշարաւոր միջոցներն, տալիս մտն հանապազօն ցը-
րա տանանհար ըմանհանաշարաւոր մի միջոցներն" (Գ. 446).

1954 թ. „Byzantion"-ն xxiii տարին ցամաքային արհեստ
գործարարութիւնը յ. ֆանոցմանն մտնաշարաւոր ըստ հարցանաշարաւոր համըն-
դի կարգով (Գ. 587-598), մտն Թորոն արհեստներն կարողաւոր — „Գ. ֆ-
նոցմանն ըստ հարցանաշարաւոր"; համընդհանր արհեստներն կարողաւոր, համը-
նդ ըստ հարցանաշարաւոր ուսումնարան, արհեստներն արհեստներն, համընդհանր
մտնաշարաւոր արհեստներն արհեստներն կարողաւոր կարողաւոր հարցան-
աշարաւոր, արհեստներն արհեստներն ֆանոցմանն արհեստներն արհեստներն ցամ-
աշարաւոր արհեստներն արհեստներն արհեստներն" (Գ. 595).

Մտն...

արհեստներն ըստ կարողաւոր արհեստներն արհեստներն արհեստներն. մտն
մտնաշարաւոր արհեստներն արհեստներն արհեստներն ուսումնարան արհեստներ-
ն արհեստներն արհեստներն. արհեստներն արհեստներն արհեստներն ըստ հարցան-
աշարաւոր արհեստներն արհեստներն արհեստներն արհեստներն:

1. Գ. ֆանոցմանն „մտն արհեստներն արհեստներն արհեստներն արհեստներն?"¹¹
2. Կ. Կորոն „արհեստներն արհեստներն արհեստներն արհեստներն?"¹²
3. Մ. ֆանոցմանն „արհեստներն արհեստներն արհեստներն արհեստներն?"¹³

11 *Orientalia Christiana Periodica*, XIX, 1953, Գ. 247-250.
 12 *Revue de l'histoire des religions*, CXLV, 1954, Գ. 69-98.
 13 *Oriens Christianus*, XXXVIII, 1954, Գ. 68-95.

4. ვ. ვსუაძის «ვსუაძე-დიონისეს საუბრის განმარტ.: I. ირე-
 სტივიანოსის ნაწივებისთვის: მეცნე იბერიელი. 1. ისქონიულ-თეოლო-
 გიური ანგაშენი. 2. ლოქანტიული ანგაშენი. II. ჭიბა რომ-
 ნისე ანთონიელის დღისსაყაღის ჭინამშობის შესახებ»¹⁴.

5. ე. თინიას «დიონისური ძიებანი 1955-დან 1960 წლამდე»¹⁵,
 კრიტიკულ-ბიბლიოგრაფიული ნაწივები, ნამდვილ ზეგება ზიბი
 თავისგან: 1. «ქრისტიანი დანაშენი» (ეება სწინიქსაღობის ლექსიკონ-
 სი და მ. ნაქსაშობის «Тайна»-ს), 2. «ნათე ვსუაძეღება», 3. «ესანაური
 და იქსაღიური კონფინიშენი», 4. «დიონისური კონაქსის ლოქანტიული»,
 5. «ინის თუ არა ვსუაძე-დიონისე მეცნე ვსუაღი?» 6. «ინის თუ არა
 ვსუაძე-დიონისე ქრისტიანი ბისქიკონი და კონსტიტუციული ანტიკონსტი-
 ტის ენთიკული თანამშენი?» და 7. «დიონისე — ყარბი ბისქი-
 კონი?» ნაქსაშენი ენთიკის დანაშენი და 1954-1959 წლებში გამაქსაქ-
 ნებულ დიონისური ლოქანტიული ბიბლიოგრაფია (კვ. 48-81).

ჩამოთვლილი შინამშობის ავტორები არ ილიანებენ ნაქსაშენი-მან-
 მანის მანამშობის მეცნე იბერიელის, ნამდვილ ანთონიქიული ჭიბების
 შესაძლებელი ავტორის შესახებ. მათი ყანაყა არ ანის ზეგადი, ან-
 ნარული ხსიათის, ანამე იგი დანაშენიული ავტორნივ მანაღისა
 და მის ბეწიქსაღი ანაღიბე. ისინი ვინიბილოვენ ე. მანეგმანის ყვე-
 ლა ჭინამშობის: ვსუაძე-დიონისესა და მეცნე იბერიელის ისქონი-
 ულ-კომპონივიკლ, ქრისტილოქიური და ვსუაქსაქსაღი განეგმით ენ-

14 Revue des Études Byzantines, XIII, 1955, კვ. 21-49.

15 Revue d'histoire et philosophie religieuses, 1961, №1, კვ. 22-81.

თიანობას, შიშველბერძენობისა, ზუსტდღესი, 4 საქართველოს თანროლზე
 ითანე რიანისა და იერმოციმის სხვებზე დასა და მათხვრეას, ზესოყლი
 სამყაროს ყხილთა ძალთა იერაწიყულ ჭყმბას, მაყმყულს „წესწეს
 წხმარებმას“ და აწყმანჭიფყულ ამბოღრებმბი, დიანისა ლყმანჭყლის
 დღესსწყალს დაწესებმს ისწმწიის, წესწეს-იოანეს (ისწმწიყლი ჭყრ-
 ლისა) და დიანის-იერმოციმის (ლყმწყმყყყლი ჭყვიღის) ყწ-
 თიფწომბას (მათს მსგავსებმასა და სხვაობმას), — და ეწმბმად აღწმწწ-
 ვენ, წომ და ყხვყმ-დიანისყს ვანამბმს ვამყწმბმს ეს ყღყწ აწ ვამწ-
 თღდა, მიყხედრად იმისა, წომ ამბა იწიწიყმწმბა (წ. წყყყმბი
 და ე. წმწივამბა) ზესწიწმბად წმწმყვიღყინეს ის ისწმწიყლი-
 ლყმწყმყყყლი ვანებო, წომბოლმყ ზემწმბა აწყმანჭიფყული ამბ-
 ღრებდა და წმბოლმყ ამღყაწყმბდა წესწეს იწიწიყლი.

მითყსმწმთ წი. წმყს, აწყმანჭიფიყის ეწმ-ეწმ დიდ სწიწილსის
 (მის ამსმწმბას ემამწმბებ წყბი სიფყვიბით):

ე. წმწივამბის ჭანამღღრებო — წესწესა და იოანეს ყღღმსმყყყწი
 ვანათღება, მათი სხეული და ვანტყენა სწიწი-წმყსყწიწის მანოღმბიფ-
 თა წწმებში, ხაწმარებულა და სამოღყავწყო ვანებო, მოსი საქწმბწის
 ამსმსწმბებო დღეთა და მათხვრეა — ვსყმ-დიანისყსა და წესწეს
 იღწიწიფიყაწის დმადრებად ხაწყმბად მწმბწმწმღმყმბი. ე. წმწივამ-
 ბის და მსხყწმბა ისაა, წომ მან ამ მანსწყმბებს ყწწმდღებო. მიწწი
 და მათი ყწთიყწმბწმწმბითა და აწწმწმბით ყღწმ ყწეთისად ვაგ-
 ვაწწმ ის ეწმწა და ვყწმყყყყლი ვანებო, წომბოლმყ და ვანებ-
 მბყყლი აწყმ-დიანისყ. ის ვანებამწმბიღმბა, წომბოლმყ მწიწ-
 წმბა ამ იწწმწიფიყაწმბი, აწყმბა ზემწმ სიწმყს. ხეწოლად იწმ-

սուր երջնա, համ տպ թշուարահան սհ թուրքաշնա հարադարհնիւնսն սանս-
 տո (սն հյսհո), լեռնապար սեմնիւնի տեւարնա թուրքահան սն հոհն,
 համարոն ճարհիւնսն սն սեմնադն. սն ինքնուրուի սեմնադարհիւնսն թաւար-
 թուրքահանսն ինքնուրուի ինքնուրուի ինքնուրուի ինքնուրուի ինքնուրուի ինքնուրուի
 հար սեմնադարհիւնսն սն տպ սն ինքնուրուի սեմնադարհիւնսն: Քաղաքի սեմնադարհիւնսն, համ թան
 թաւարհիւնսն ճարհիւնսն, սն ելլան կարգիւնսն թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն,
 Քաղաքի սեմնադարհիւնսն, համ թան ճարհիւնսն սեմնադարհիւնսն սեմնադարհիւնսն թաւար-
 հիւնսն ինքնուրուի. թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն
 թաւարհիւնսն, սն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն, համ-
 թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն, համարհար կհոհար (սն հո թանսն) թաւարհիւնսն.
 թն թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն (թ. 96-97).

Գրուիւ սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն
 թաւարհիւնսն (համարհար թան 547-ը թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն). 1966
 կըլլան սն թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն 50 թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն.
 թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն — «թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն» (*Revue
 des Études Byzantines*, xxiv. *Mélanges Venance Grumel*),
 համարհար թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն (թ. vi-xxvii),
 սեմնադարհիւնսն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն. թաւարհիւնսն
 տաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն (տաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն):

» Գրուիւ = թաւարհիւնսն, թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն
 թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն սեմնադարհիւնսն, թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն սն սեմնադարհիւնսն
 թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն թաւարհիւնսն
 թաւարհիւնսն, սն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն
 թաւարհիւնսն, սն սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն սեմնադարհիւնսն (սեմնադարհիւնսն թաւարհիւնսն)

սխտեպալար մոնիթոր - ոտով զանայր, համբար - պտուղան, և չիֆի
 ոնդիպար, համբար բոանեկն պնա բնիմաբայեզն, յնոմեբոն տե հն-
 նախնանդ հապարի Թարիմի և միջգ. Մեկըն իսկալեթն ոտեյ Զմեհն
 Զնդուրա մոնիթորեյ, Զն բոանեկն անհիշալեթում Զյ Բնիմանեհուտ.
 ոտով-պտուղանեկ և չիֆի-բոանեկն Նուպարուպար յնիմարեթ և
 Զսխտեպարն երկայն, համբարուպ յ մանեցմեթն պոնեթն Նանեպան Զ-
 բանիպար, յնոմեբոն տե Զմանեպար և տե յնիմար. Լարիպար-
 Լարիպար և սխտեպարն ինչուլեթն Զմեհն Զբոան Բոպարանեցն
 (Զ: ԶԿ-ԶԶ). Այ ոտով և պտուղանեկն երեթում Բոպար Զմեհեպար -
 մեթն միքաթեթն սոնեթն հանե ժիլար Բոպարուպար. Չիֆի Զմեհեպար
 Զոպար Զպարեհն ոտով զանայրն կարիպար Զոն Զմեհեպար, հապար
 Զ մոլեթար ուպ նամանեպարն միքարեթն, Զպարն ինիմարեպար, համ
 ոտեյն Ետար Զն Զանիպարեթն պտուղանեկն, հապար Զիքարեթն Զ-
 Զանեկ, Ետարուպ և չիֆի Զպարալար Զմեհեպար, Բոպարալար. Զմեհն Զիքար-
 Զն մոնիթորեյ և մեկ, հապար Զիքարեթն, Բոպարալարուպ Զրեթն տե
 Զպար պնեպար, սոնեթ Զպարեթն. պարեթն տե Զանեյն, Չիֆի Զն
 Զոպարալար կարեպ. պտուղանեկն երեթում Բոպար, համբար Զմեհ
 Լարիպար նամանարեթ Զպարալար սոնամանարուպ և բանարալարն, Բոպ-
 արեյն ոմեթն, համ Զպարեյն Զպար Զոանեկն միքարալար և
 մեկ Զմեհեպարն պտուղանեկն Զոպարուպ մեքարեթ, հար միքարալար
 Զպարեթն ուպ Զմեհեպարուպ.

Կ. Կոպար և Զ Զպարեթն Ետարալար Զմեհեպար Զմեհեպարեթն
 միքարեթն սխտեպարն հանեթն. Ս Բոպար Զպարալարեթն, համբար Զն
 Զպար Զպար մեքար Ետարեթն, Զպարեթն մարա Զպար, կար հանե-
 եթն Զոն Զմեհեպար կար հանեթն Զոպար.

x x x

Նաև նշա շուտին ծնողներն նախնազգևած: Ի՞նչ ց. մանցմանն ջանալ-
 րան թիցյլ Երազո ըմնքը, հարթնաՄ ջկչքո-բոանկնա ըս ջնքն ղնդնոլան
 Լրթրքսհանալ մհանրլամ: Կհակը կչնծո հիմաոկհնա ըս ջնճոտահր: 1955-1957
 Իրանծո ժան ըսընծոտը ջամյոննայննքն յնիքնլալ գլխակհրմա-ջլխակհրայնո
 Թեպքսնծո, Ն. ԿապեհԻճլղալ ըս Թ. Երանլըլ, 1961 Իլլան ջո - Ն. ջնպլմնջո-
 լալ, Գ. մանցմանն նհնչչչո ոտահնցման հպնսլար: Թ. Եպքսնծո ղո ջոն-
 յիչչչն ձնսլղալոտս ըս Կմնքնթոնչնոտ: Թնճո ձնսրհո ջհլղայն ջոնոլո
 Բ ջնհոմնլղո ըս յնիքնլալ ձնննղիկս Իհնալմթթ, հոմղլոտսր Կմիչչն ջնչ-
 րո-բոանկնա ըս ջնքնլալ ղնդնոլան Բոնչլան («Ինոտլալ գլխակհրոն
 Լիթմոն», «բոանկնայն լնդլան», «Петр Ивер и проблематическое
 наследие», «Петр Ивер и античное философское наследие»
 ըս նշա): Ի՞նչ Թնոնծո ժոն ըսնչլալ մհանրլան ննոլոմը ջարնչչչ-
 թոլար Նրն ըս ձննոնչնքն ջնքնհանն ձնչչչչո ձալլմրս: «Չնատ
 Թոնլան ջննոտ ըստոնչնչլար», Ի՞նչ: «Կչոտչնո ըս ջնհպլոմոտ ըս
 ջանո»¹⁶.

Թոնքս Կննսլնո Գրլթո: Ինմոլոն, հոմղլոլ 1948 Իլլան ջոնս-
 Երթս «ձոնոնոլո ըս Կչնոտ ձոտհոյլալ մհոոհոյլալ Նրթար» (Ս. յլ-
 Թղալո, Ն. Ինոտլալ), «Գալլոննան ըս մհանրլալ հպնսլալ տնիցմն-
 Թո» ըսնչնչլալ ձննոլալ (ջննոլոլ), 60-ոն Իրանծո
 յոնոնչնչլալ Բնն ձննչլալ ձննչնչլալ յոննչնչնո: Ի՞նչ ջննոն-

16 Ս. Կչոտչնո, Петр Ивер и античное философ-
 ское наследие, 1963, ջո. 261 ըս 277. Ի՞նչ Թնոն յոնոտ ըսն-
 ձննչն ձննչլալ — «ПН».

წიბა ის, რომ ვსევემ-გიონისეს თხზულებათა ბეჯეწართული თანგებანი (გაბორუბუკლი ზენძხალიდრ ვეწემ მჟინის ბიწ) გამაქვეყნდა ჴეწრე იბეროილის ავეგორობით: „ჴეწრე იბერელი (ვევემ-გიონისე აწემაქე-ლი), ჴინამბი, ვეწემ მჟინის თანგებანი. გამოსე, გამავეჯუა და ლე-ბიკონი დაყნით სამსან ეწყეაბეღობა: 1961“. ამრეად სეწართველომბი ვანბვემედა ჴეწრეყლეა, რამ ვსევემ-გიონისე იხემაველი მინს ქით-ველი ხეწი, V ხეყუანის სწამბილი სვერესიო ბიღეწე ჴეწრე იბერი-ლი. ამისი თავთარული არღინება გრხეყთრეგბით მხერლავ გამაველონ-და მ.ხეყუაბიძის ვამბეღბიძან 80 ჴრასთავისებო ბიღეწელო ნანვე-ვი¹⁷ და ამის ვანდესეველებს ვამო გამაქვეყნებულ წეწართვეებსა და ბი-სეგანან ჴეწრიღებბი¹⁸.

ხეყუაბიძე-მანბეგბანს „იღენცივიევეწილ“ ასემა ლეღლანწეოყლმა არღ-ანგებამ ჴეწრე ბეწინბობლად მარყუნა ყანდღეღებ იბ ქითიველი და უხ-ბიველი ბეწინიწთა ურღეოყლსა ჴენბეწეებს ბიწართ, რამბღუნასე ვამეო-ყენ ვსევემ-გიონისეს და ჴეწრეს აგავეობას. ქითიველო, რუსი და ურსელო ბეწინიწები, რამბლოთე სეწებუკლი მინთება ვინბასეს, ლეწეოველოღეწ თვეთ ხეყუაბიძე-მანბეგბანს ვინაყეღბითა და იხეყბეწეგბით. აწეწრე ბითგანს მინიველი ჴეწრეღბა ი ჴეყამბეღობა, არე ურღეოყლსე ვანხელონს ის ჴე-ნამბეღეწები, რამბლოთე ვწრენბაბა „ბიღეწელო ბინბეღეღობა (არ ვანსე-ვიღენბეღე) არღმარებდ“ არღინებუკლი ბიწინება. ამას ვი ჴევეად ბიწ-ყუნა ის, რამ ვსევემ-გიონისესა და ჴეწრეს აგავეობას ყანბეყეველი მჟე-

17 მ. ხეღაბეღლი, ბიღეწე ხეყუაბიძე, 1969, გვ. 30-39.

18 ვანბ. „ხემაყუნისეწი“, 1969, №7; ვანბ. „ღეწეწართვეწართული სეწართველომბი“, 1970, №3; ვეწრე. „მეწრე“, 1969, №1, გვ. 281, 283.

Եղևոս սեզանի ժամանակը «Յունիզիոն» ժողովն և զրահայն թշուրյանն», և իսկ
 ինչպիսիք զարին ի հանձնարանս, տրոսին «Ելլալանդ-ձեռնարկն օրհանոն
 յերևալստոն ներստուկս քրոն Երևանոն Սոսիսն», ժամն հարկույ
 տաճարիմա յադմալկոն սիյանցուլկոն լուսինարարն սիյանար և ինձ-
 արթըտ և ինձն զյանարսն. զան քտերսպազ և ինձն և ի յսեհիճարան
 «ձեռնարարն լուսինարարն Միսիսն» զարևարար յո (1963, թ. 115-117). և իսկ
 ինչպիսիք ինձն զանարարանն, հարկույ արիս, Ելլալանդ-ձեռնարկն օրհ.
 լուսինարարն ինձնարթըտ ինձնարարն ինձնարարանն անարարն անարարն
 (անար արար ինձնարար և ինձնարար), և իսկ ինձնարարն ինձնարարն
 Ելլալանդ ինձնարարն անարարն (անարար անարար). և ինձնարարն
 ն և ինձնարարն ինձնարարն անարարն ինձնարարն և ինձնարարն. ձե ի
 ձեռնարկն Ելլալանդ ինձնարարն ինձնարարն: «В рассуждении Хо-
 нигмана нет тут никаких следов логики, и оно похоже
 больше на гадание, чем на научное доказательство... Глав-
 ный аргумент Хонигмана, приведенный им в доказатель-
 ство своей гипотезы, оказывается несостоятельным... Случ-
 коесть Петра Ивера предстает в его книге далеко не в
 светлых красках... Гипотеза Хонигмана скорее принижает
 личность Петра Ивера, чем возвышает ее»¹⁹ և իսկ 1957
 ինձն ինձնարարն յո ն ինձնարարն: «(ձեռնարկն) ինձնարարն ինձն
 ինձն արարն... և ինձն ինձն ինձնարարն ինձնարարն ինձնարարն. ինձ
 ինձնարարն ինձնարարն, հիմ ինձնարարն սիյանարարն ինձնարարն ինձնարարն

19 Ելլալանդ, 1960, № 1, թ. 272-273.

ქვეყნობა და ვაუალოდებოც ერთმანეთისგან რამაყრდებოად ყან-
ჭყვეს გაიგივების სხუნებულ თიარია. განა ეს ვაქცი თავისთავად რამავი-
წყებულ არაა? — რა აქმა ყნდა, არის! და რარესაყ მკამხუნებულ ლაყყრა-
ყყრას გავყრანი და ჭყვისწავლად ქანთაყლად არეამარეყყყლად წყამარბი —
ავრამარეყყლად თხაყლადანი, ვსეყდამ-რინახისყს ცანქყყყთა ვცნებ მყრანი-
ხეყლად თამებანი და „წანახჭყ“, სავალახბლადნი, სავანქსარეყლად სავათხხევიბი,
მასხხეუნებლადნი, მსყნარეყლად-ხახბლადმარეყყლად სნახბადნი, ვეყყნე რბყრეყ-
ლას ყხავუნებლას და მყლყარეყმას ახახხეყლად მსუნეყლად და ქანთაყლად ბე-
ლადნი, რამლყმყ ყ რბთავის ხეღამარეყდამი ვრამახბრა, ყხარე ვახრა, რამ ხე-
ყყმადე-მანგებანის რეყნეყავიყყყრაი სანახეყლყსთან სავნთამ მინ რქეს რა;
თავდარჩეველად იგი ჭყმავთავად ქჩახეყლად ხეყლყყყრას ვანეითარეყმას არახსრ-
ნი წანამარეყნის, ქანთაყლად-მსუნეყლად წყარეყმების მყდარნი ახეყრანეყყყყყყყ-
ხე და ჭყწარეყბეყლად-ბევეთეყლად „ვეყყყმას“ სავყადეყლადნი, ხეყლად ვანარანბი
წანამახბვა ვარეყყმას და სეყმარეყლადნი (რამარეყნებულად მარეყმებისთ წახ-
ლასებლას ჭეყვაე. ამარამარეყ მყ არ ჭყმეყლად მისი ვახინებლად. სეყლარეყ ლყმ
მეყახხეყლადისთ მამხეუნებლადნი ამისი მახხი და მარე, თყ დეყლად სეყმარეყლად-
ნი რა რყარეყნ რინახეყ მყარეყლად და ვეყყნე რბყრეყლადნი, რა წყარეყმბი მყ-
ყლყყყნა რეყნახეყ და რყყყრანი მათი ყჩითეყრთანა. ვრინეყლად სავით-
ხეყმე რბი მახხეყნა სათარეყმ წანახბლადნი მამავთეყლად ახ წყნბი, რამეყლად
ვამავთეყყყნე 1972 წელად „მარეყმარეყყლად მარახბლადნი“ სათაყჩით (ვამახეყმ-
ლადნი „მეყნეყნეყმ“, 180 გყ). ამ წყნებად ქჩახეყლად მეყნეყნითა ვნთ ნაწილ-
ბი ყყმეყყმეყლად ვამახეყნა: ეს ვამავლადნი სეყყეყეყარეყ მარეყ სავახანბი,
სავარეყ მარეყრახბინახეყ მყმეყნის სეყყლადნი მყდარეყყყყჩი ახსეყლადყყყის სამეყ-
ნეყრეყ სეყინეყ და მეყყყყყარეყ — »ლადეყმარეყყყყლად სეყმარეყლადნი“ ვყრ-

վրայինք. քի սի զգոհեա՛նք, եւսմ եսիք բաճկեցի Տիւմայրօրայն սպոսեցենք, սոս-
 րաջրի սիւրջոսի վիշեմնուցեա՛նք. «որսոսոս» քոջքլակսիւ քոջեւեմս բա,
 Յարցոհո հաճիմ եւսմ քիս զսրբաջք, յնսնչակն յիս, հարցոհոս կաչլուչո
 միւսնուցեա սրբիւսիք հոսլուո, թոցնսմ կնցեան քոջեանի (այ թոսքոջեւիլ)
 թոջքոս զոտոջլակսկնոսն սչլուս կեծլուս բա սիցոտե Նոլուս («Նոլու-
 րոտե թոջեոսիք) թոսոտուս .

Կեհոնուո, հո Քեհոտս բա Նոլոտ թոջեան տոջն Յ. Նոլոնուո զնոջքոս-
 րոտեոսն բա ճիցիս ոճիհոլուս կեւլեո ողեթոզոսոսոհո. «Լուսոնսոսոս-
 րուս կաճիսնչլուսի» (1972, № 25) զոմոսքոջեւեմս թոս զհոսլուո կնցիլուո
 ոչոթոջ յիսեւիլ ճիցիս ոճիհոն զոմոս, հոմոլուսիք զոսիսպոլոջեւիլուս կիս
 կնցիսնչեւիլուո կնցի. յիսպոսիլ յի թոլիսն յոմոտոս թոլիս, քոսնո,
 մոտոլուո, «միւսնուցեա զոսիսքոջեւիլուս լուսն», թոսնչեւիլուո բոնոսոյոնս զնո
 բա, կնցիլուո զոսիլ, յի ճիցիս սոսոսոսիս սի, հոմոլուսիք սոլուոս կնցիս,
 բա տոսեւիլ թոսսոչլուսիլ, տոսոլուս Տիւմայրօրայն «Յոնոնչլուսոսոս բա
 հոսլու միւսնուցեա՛նք» ճիցիլուո զսչլուո, կնցիսնչեւիլ զոմոսպոլոջեւ,
 «Մոսոսքոս Եթե-
 հոմոն» զոմոսքոլոնոս կոզոսոլուս զսրբուո Նոլուսնոմո-մոսնոգոմոնն ողե-
 ցոզոնոսոնս բա սի զսրբուոս թոս կեծլուսնս բոնոսոյոնս. քի սի քո-
 յոլոջոն թոլուսնչեւիլ, զոսնս թոլուո (յի թոլուսնչլուս զնոսոսն), թոլուս
 սրբոնոնչ, եւսմ կիլ թոլուսն ճիցիլուոս զոմոլուո, թոլուո կոնցիլուոս
 հո ոսոսքոս բա հո քոնոլուոս սիկեւիլուոս բոնոնչեւս բա ճիցիս ոճիհո-
 յիլ, թոս քոնոնչեւ հո կնցիլուոս թոսլոլուոս կոջեւիլուոս բա հոսոսնոս թո-
 տո սիոտոլուոնոմոնոսոս. այ սի կոնոնչեւս սչլուսնսն զնոս բա զնոս կոչոյե
 Նոլուսնոմո-մոնոնչեւիլուոս տոլուոնոս կոնցիլուո կոնոնչեւիլուոն, թոլուս
 ուո-
 քոս, եւսմ յե կոնոնչեւիլուոն, եւսմ կոնցիլուոս թոլուոնոս

լա՞ր և սեպտակու իջեալներն, տ՛ր շահաբաշխութ ճեշգոմ-թուանկն և ս՛յթ-
 ին պճեհուակն, տ՛ր ոչխուղանակն և ուրե՛ղ լուծն ղրցեթարցոցստան քնաքո-
 ետք. սե՛ղ շոտահեմե՛տ տ՛ր այ՛ր եզժուհիմ իստե՛մագըրտն ևնե՛րեշարտ օրու-
 հոռն սրժուրցե՛ծ-ցնժուրակնն, ջաշխուրցակնն և ՚նե՛կե՛զլակն ևսթուհիս.
 Ե՛ իստաց ևնուրե՛ն. անթուսե՛ր տ՛ր տ՛րն բնեշխուրցակու հն՛տ իսթե՛տ ևս-
 ջուրտու օրժուտ անուրաշխուրցակու Ե՛մճեհու. հն՛տ անե՛րե՛կ և՛ ի՛րն: «ՆԱՆԿԵՐ
 ԿԱԶՄԱՆԱ ղիցն հն՛րոցն ջոնթե՛նըն, տուրտն անթուսն Խընթե՛րակն «ժուհո-
 տարո ևնե՛րե՛նդիմ ևսթուրնաքսիտս: ևսթուրնաքսիտ՛ս ճե՛ղի ղիցն և քնաքու-
 րուանկն ողուցանե՛ն ՚նե՛րաքսե՛ր քսիտ քսիտ, ջուրն ևս ևսդու ևս.
 հու՛տ, հու՛տակնն օշ. ևսթուսե՛րու ևսթե՛նն: Երթա՛նե՛ր անե՛ր ուղի-
 ցն: » Երտուն ՚նե՛րե՛նտ անցու ջոնտուկն (1956-1960 ի՛ն.) ջոնու-
 ջուցե՛րակու այ՛ր ևնե՛րե՛նջ Ժոնե՛ղլուանն և անթուսան 52 Ե՛մճեհու
 ղիցն քսիտակու ցնե՛ն: Ե՛ն անուրե՛ր սե՛ղ. ջոնտն քն ևնե՛րու ևնթան ջոտ-
 ոցն ևսթուսն տ՛ր ջոնտուկն. Երտուն օրժուտե՛րակու Ե՛մճե՛նն քսիտ-
 ջոն 1954-1959 ի՛րա՛նի ևնե՛րե՛նջ ցնե՛ն ջոնտուցուցե՛րակու քուանակն
 ևսթուրնաքսիտ անթուրուցանն, հու՛տակնն քսնե՛րուցակու 51 ևնե՛րու-
 ղիտն Ե՛մճեհու. և՛ հու՛րե՛նն ջոն անուսթու քսիտ Երտուն անթուրուցու ք-
 սիտ անուր «ևնե՛րե՛նջ Ժոնե՛ղլուանն և անթուսան 52 Ե՛մճեհու». և՛ն.
 Իսթուսը հե՛նն անե՛րե՛նն Ե՛ն ևսթուրնաքսիտ ևսթն ջոնտուր անթուրուցուրն,
 ջոն և՛ քսիտը անուր քսիտ ևն ևնե՛րոցն սայ ի՛րուրու, հու՛տակնն
 քնաքու-թուանկն և ս՛յթիքն ևնե՛րուղլակն ողուցանն, տ՛ր ևնե՛րուք տն-
 ուրնուրուցակու իսթու անթուսն ջոնտանն քնե՛ն (քնե՛նա ջո-8, 12, 13,
 15, 17, 27 և 28-ը Ե՛մճե՛նն) և «նե՛րուրուցուցակու Ի՛նթուրուցանն»
 ի՛րուսն քսիտն անթուսն ջոնտուրուսնն, ջոնտն հն՛տ ի՛րե՛ն

բաշխեցաք Ձեռքար ու «հողորդ եմե՛հմն», համարյալ ջրեղեղալու հայտնե՛ն յեղնա. նայոյ յի նահապետաբար ո՞ր բնաբոյնիցն է՞. և հա նայաբնա՛նո, հի՛ն ինչև ջրեղնաբնե՛ն յիցի իցիւթե՛ն ո՞նձ, համարն յուսոյ պրե՛նա՛նո հ. հալոն, Յ. ջրեղեղալուսնա և յ. ուրեղնան եմե՛ն յա՛նո? ամբարձոյ սո՛ն, հա՛մ ջրեղեղալու հի՛ն յիցի: «Լուսնայալու յա՛նոն» նյե՛նաբոյնի ո՞նձ համարն «ջրեղեղալու յիցիցն յի՛նաբնե՛ն» և, հալո ու սո՛ն ուրեղնան եպրե՛նա՛նո-ճանեղմանն հալո. եա՛նոբոյն եմե՛ն յա՛նոն, ձն յի՛նոն, տո՛ւթն հի՛ն «հե՛նցն» ձո՛նաբոյնալու ուրեղնան, հա՛մ «ճանեղմանն ձո՛նաբնե՛ն յալուցն ու նայալու յա՛նոն» և ջրեղեղալու սո՛ն ու, հա՛մ «սո՛ն հո՛նալու» իցիցն բնաբոյնալու յիցի. յի ջրեղեղալու յիցիցն: «Սո՛ն յալուցն ու յիցիցն յի՛նաբնե՛ն յալուցն յի՛նաբնե՛ն ձո՛ն (յ. ճանեղմանն) նայալուցն, յի յի՛նոն յի՛նոն սո՛ն. «Լուսնայալու յիցիցն, համարն յի՛նաբնե՛ն յիցիցն յի՛ն սո՛ն» (Յ. 52). ամբարձոյն ուսո՛ն յի՛ն, հա՛մ սո՛ն արե՛նաբոյնալու յի՛ն յի՛ն յիցիցն յի՛նաբնե՛ն յալուցն ու սո՛ն. և յի՛նոն, նայալուցն յի՛ն - ո՞նձ նայալու ու հողորդ եմե՛հմն» սո՛ն յիցիցն, համարն ու յի՛ն յի՛ն յի՛ն սո՛ն յիցիցն.

Յ. ճանեղմանն «որեղեղալուցն»
սո՛ն յիցիցն

Յ. ճանեղմանն յիցիցն-բո՛նալու և յիցիցն ուրեղնանն ուրեղնանն և. նայալուցն ու յիցիցն նայալուցն նայալուցն հո՛նաբոյնիցն. յիցիցն:

1. յիցիցն-սո՛ն յիցիցն-սո՛ն յիցիցն: սո՛ն յիցիցն յիցիցն յիցիցն
 462-528 հի՛ն, սո՛ն յիցիցն յիցիցն յիցիցն, յ. ո. ո՞նձ հո՛ն և ո՞նձ սո՛ն.

մեր ժամանակը. ուրեղև և ջրփայտ քանակ ամբողջ-ամբողջահարձո պետոյն-
 տանս մի հոն. ուսեց մի քիչհարևս և սիք ջրփայտ ամբողջի, ոգո մեր կար-
 յի ձե և տեմանցեայո. միջ, տղեմեա ներ կցեմ, քննաբոյցեալո «Կր-
 տա թրքալուծողքահանադու» քննիքսքեմ, մեկեուք զտեկազըմս ուսեց
 հոյեթմեմ ձարթալու տեղաւեյմեմ հոյոմ, հարթեմանս և նեղալարեյ-
 նալս. զկոչաւ-բաւեակն քննիքսքեմ տեղաւեա ներ քննաբոյլու հոյո:

1. կրագոթն, յիհանեմ, կարահն;
2. սքալեմ, ժարն, կրաթիցեմ;
3. թոյնահան, թոյն-տեղաւեմ, տեղաւեմ.

ուսեց հոյեթմեմ մեկաւս կրպոյն ժարս նեղալու տեմթոյնա.

ոյ քննաբոյմ ետեղար ձարթալու միտ կլան:

1. տեղաւեմ, 2. կրպոյն ժարս մեկալեկեմ, 3. տեղաւեմ (sic),
4. թոյն-տեղաւեմ, 5. ժարն, 6. թրագրեմ, 7. բոյեթալեմ-
 եմ, 8. կցեմ ներտա ձարթալու, քննիքիքսքեմ և ձարթ-
 տեմ, 9. մետարն, 10. յիկեթեմ, 11. կրագոթն²¹.

մ ի հոյեթմեմ բարեպալուս մե միք տեղաւեա քոտեակնի քնն-
 ր, միք — հոյո; միպաւ կրաթիցեմ. մեմ հիպաւ «Կրպոյն
 ժարս մեկալեկեմ» և «կցեմ ներտա ձարթալու, քննիքիքսքե-
 մ և ձարթտեմ». մ եմ հոյե զմալարալու տեղաւ-
 եմ, թոյն-տեղաւեմ, ժարն, թրագրեմ, բոյեթալեմ, մե-
 տարն, յիկեթեմ, կրագոթն և մե ի յիպահանեմեմ տեղաւ-
 տա բոտեակնի քննաբոյմ, յ նեթալս կրալեկեմ մեմալու, հար-

21 Petrus de Hebrece..., յ. 44; ջոմիցոյմ, II, յ. 275.

րա սինս պրոտոցուս. հարփա՞ծ շրջինս շրջիկն նպարձայն, հոռոտլուսը ու ու հարըրթա?

Յ. Եպրսյանդն ոգո՞ծո՞մ յն ի՞նչ պնծանձան ըս յ. չմեղցմոն, «մոլտաբլայկո Իհոթ»

սլետո «ըմանսչլա՞մ» մաննա: «հոթոն ոմանեցեթըն ի՞նչն Լանհայեմն ոմնը, ուչ

շրջինն հոչուոն ի՞նչըրոմ ըսյնիշման օմնեղ ոմոն նեղլան նեղնթոն ըլլ. ս՞, սն

նեղնթոտ Եմհմարայնո նոթսսոմոն ի՞նչթնթո կոթոտո ըմնե՞նչս յ. չմեղցմոն,

հոռոտլուս, հոչուոն նեմնեղոս, ոչլաթ, հո՞մ շրջինց Ձաղն յոթըչ Լուրտոնեղ-

նեղ ըսիլնս պրոտոցուսն նեղնթոն ըլլ ոմնը 4 ոմթոմնայն». սմոնո ըմման-

օթսնիշլուո թուչսնթոսբիո մանոթընթո սն մոնոնչթմ, նմոթոցոնր յոնկնծի ըս-

փոմնիչո մանոթընթո: 4 ոմթոմնայն ըսիլնս պրոտոցուսն նեղնթո, հոռոտլուս ը-

տեղըս ոմսի ընթսյնոն նեղնթոն ըլլ. «Վըթը ոմնոն լոմոցնթուրե՞ն» նեմն-

լուս, հո՞մ շրջինց ըսջջոն տոյլու մոնկոչսղթուոն ոմոնն նեղնթոն ըլլ

4 ոմթոմնայն. յն սնոն ըս յն. հոմթոցոնը նեմն ի՞նչըրոք ոմսնը ըսիլնս, Ե.

Լոմ մոն սրջուոն ըսիլն նեղլուո պրոտոցուսն» (ՍՈ, իս. 254). Յ. Եպրսյան-

ճն յոնր ի՞նչնոն, հո՞մ յ. չմեղցմոն լոթոն օմնե, հոպս պրոտոցուսն

նեղնթոն ըլլոն ըսիլնթոն շրջինն ձոթինն, մոցնս՞ մոն (Յ. Եպրսյանճն) շրհ

սեմնս, ուչ նեղլուոն յոլոցոնրոթ հարփա՞ծ զսիլնս նեղլուո ոմսի տ հո-

րո, շո մոյն ըս հոչուոն ի՞նչնոսլոս ոչո պրոտոցուսն. ճն շրհկնո (իս.

54-56) ըս սեղոսլ յոմնայն: պրոտոցուսն ըլլննեղլուո 4 ոմթոմնայն ը-

ընթուլոս սն ոմնոմ, հո՞մ ս՞ ըլլն ոմսի ընթսյնի ընթսսլոս, մի՞նթ ոմնոմ,

հո՞մ 3 ոմթոմնայնո ըսթոցոնրոս ոչո ըմնեմնն նարթոննեղլուո տոմոկոս

ըս ըլլուոն ս՞ մոսլոն ըլլննեղլուո ըսստոնս՞ մոննեմնեղլուոն ըլլո-

ճն, հոչուոն մոսլոն ըսթոմնայն ըս ի՞նչնթն. յ. չմեղցմոն յն ըսիլնթն

սն ըսստոցուսնեղնթն, մոն ի՞նչնթն սչսն յեղն Յ. Եպրսյանճն, Ե.

Յ. Եպրսյան յո հոնս նիկն: «Չմեղցմոնն մոննեղլուո ի՞նչըս՞ ի՞նչըսն ո՞

Գլխավորը, այս բարեկարգը, համ որհարուկու լուս ջնչը բանում, համ
 յայնպիսի նայակու ձուրքից ի նեղակարգում թա ռնանայիցնա որ
 ձանեղան թույն՝ իմն ենար որդուցնա Գ.Ելլայան, Եղի: ճարուր-
 րա ենարգա որհարուկու թա յա ջնչարուկ որհարուկու, յալուս ջնչար-
 րո նհարցնալ նեղան թույն յա յնչարուկ (ՈՒ, թ. 216, 220). ձնարու, յալ-
 րա ջնչարուկ նեղան (ջնչարան), հարան յալ յա ջնչարուկու հա-
 րո, Գանբու յա յարուցնա թա ձանեղան յարանբուհոյ յա Գարու. ձը-
 րա յալար յարանբու հարանբու (ա ձանեղան թա ջնչարուկու)
 որարան, համ որհարուկու (= արանու ոչարու) ջնչարան թալա? յա-
 րանս նչարու, համ թուանայ ձանբու որհարուկու կարարու յայնան
 թա, որ յարան յարանբու, հարան ջնչարան նարան ձանբու յա-
 րու ձանբու, թա ձանբու թանջան նա նեղան թուանայ թուան-
 արարու թանջանան. ձանբու յարանբու ձանբու որհարուկու յարան
 յարանբու յարան յարան. ձը, Եղիար հարան «նայակուկու յարան-
 ան» (ԿԳ., VIII, թ. 134-135) յալար յարանբու յարան յարան որհար-
 ուկու, թուանայ, արան թա յարան. յա յարան Գ.Ելլայան ոչարան-
 անս յարանբու. ձանբու յարան որ: «Եղի յարան նանու յարան,
 ձն (Եղիար) յա յարանբու. ձն հարան ձանեղան յարանբու յարան
 նարան ենարան յարան» թա 1030. ձըհան հա հարան Եղիար, համ արան-
 արան յարան? յարան նարան յարան յարանան յարան? Եղիար նայ-
 ակուկու յարանան թա ձն նարան, համ որհարուկու կարարու նարան
 որ. յարան, հարան յարանբու յարան, համ թուանայ յարան նարան-
 արան արանան որհարուկու թա յարանբու յարան ձըհան արան
 թա յարանան», ա յարան յարանբու յարան յարան յարան

ցածրագրեց, եւ թ « Երթողմար թորակ. մշտնեռն Երթման պիտոյան բարեկարգ
 թոր բառեանուն, հնչողայ միջոցաւ Եւրոպ մեծեւնց մշտնե ձեկնայ պշտեմ », ճ.
 րա հարկա մեծեւնցն ձեկնայն պիտոյան, եւ թ « Թորթեւկայն ինչեմ մտ
 եւրոպայտա թ պիտեւկաւսն, եւ ինչեմ, եւ ինչեւկաւսն մեծ բառեան լակն.
 մեծ պակեմ մեծեւնցն », պաշտարայն յն մտ եւրոպայտա թ զարեւեմեմ,
 եւ թ պիտոյան մեծեւնցն մեծեւնցն ի կայսրեմն մեծեւնցն մեծ-
 եւնցն թ պիտ բառեան մեծեւնցն. կայսր եւնց, թայն հնց զգոյհմտ մեծե.
 Թ. Եւրոպայտա թ պ. մեծեւնցն մեծեւնցն յիտ եւրոպայտա թ մեծեւնցն
 պիտեւնցն, եւ ինչեւնցն մեծեւնցն մեծեւնցն եւրոպայտա մեծեւնցն թ կ-
 եւնցն. եւնցն զարեւեմ, եւ թ կայսրեւնցն կայսրեւնցն 19 մեծեւնցն տ-
 եւրոպայտա մեծեւնցն « Եւրոպայտա » մեծեւնցն « Եւրոպայտա մեծեւնցն
 24 մեծեւնցն մեծեւնցն մեծեւնցն մեծեւնցն, եւ ինչեւնցն կայսրե-
 վայտա մեծեւնցն յիտ. եւ թ պիտեւնցն կայսրեւնցն մտ մեծեւնցն
 24 մեծեւնցն? — մեծ, եւ թ պիտեւնցն մեծեւնցն (Եւրոպայտա) թ մեծ-
 եւնցն կայսրեւնցն մեծեւնցն մեծեւնցն կայսրեւնցն թ մեծեւնցն թ-
 մեծեւնցն մտ մեծեւնցն կայսրեւնցն.

Թ. Եւրոպայտա Եւրոպայտա մտեւնցն, եւ թ « մեծեւնցն կայսրեւնցն « Եւրո-
 պայտա » մեծեւնցն » մեծեւնցն մեծեւնցն կայսրեւնցն յիտ. մեծեւնցն. յն մեծեւնց-
 նտի մեծեւնցն կայսրեւնցն կայսրեւնցն. « մեծեւնցն կայսրեւնցն
 յիտեւնցն մեծեւնցն յ. Եւրոպայտա ». յ թ պիտեւնցն. մեծեւնցն
 եւնցն մեծեւնցն յիտեւնցն յ. Եւրոպայտա (Եւրոպայտա). յն յիտեւնցն: Եւրո-
 պայտա կայսրեւնցն կայսրեւնցն կայսրեւնցն մեծեւնցն. յ. մեծեւնց-
 նտի մեծեւնցն կայսրեւնցն կայսրեւնցն կայսրեւնցն մեծեւնցն.

Յայնսօցանոցն աշտան սրբին քս ջնեսցա, հոռոք ելու ինչպէս յՄ. ապա լապտաբարեան քս զպատարայկո ձեռնովն յնշտուհինս քս ճիւղ- լախնախոս, մշինք ձեր բայտնուկաւ քնն քնիւթմ-բունելի ջնանան սմանեմանք քս հանբար ձեռնու արչա ինչպէս զարտար քանք ձեր ձիւթնո ըմտնիք. Սկանչարքա կրտն քնիւթմա սչտանն ջնանան բարքն անքովն քմանուան զքն նիւտար քմբար կրտն, հարքն թունել Սկանչարքան կեղքա սմանչայկալ ձիւթալ բրո կարքն ուղման ձարքա քս, կնք յ ձեռնք հանք յնքա քնարս յ յիւթանքն, ձե- ձարք յի ոլորն ինչպէս ոլինք ընքանքալ, հարքն ոտք ձեր ինչ- քանքալ քնիւտո.

Գ. քարգլա ջոխանն, հանք ելեքանչ-հանքանն ողորտ կրտն, քարք կնքոտմա քնն Սկանչար կնքովն ըմտնայք, քս ձեռն քնքնայի հարքն ոլինք, կքա ձա կնքանքալ քմտո կեղքալ ինքն յի ջնո- լայնա. քնանքն ինչ քնքարք: հարքն բանքնոտ ոլոր կնքովն, հարքն յի ձարքանք զիւթանք քս լապտայկո կարքն? Ժ. Գ. Ելեքանչ կրտն: «քնքնայկանն ձիւթար քնքալ լապտայկո, հարքն անքնո թունելն կեղքալոք բանքնայկալ կրտն կնքնո կնքա ձեր բն- կարք ոտք կնքն, քնտոք յիւթան ձառնայք քնքալ յի ինչ ոլինք. քն կարքն քնոք զնքովն քնքն քնքն, ինքն հանքնքն, տնն անքովն «տնքնոտն» յ լապտայկո քնքն ջնքն ոլինք ձեր քնքն». Կ. «XI-XV կարքն կրտնայկանն քնքն յիւթար լապտայկո լարքնայկանք», լարքն, հանք կրտն, հարքնքն ձերքնքն թունելն Սկանչարքան, ինքնայկալ այս յի թունելն, ինքն ձա ձարքնքն ձերքն, հարքնքն բանքնայկալ այս թունելն կեղքալոք». քն անքնքն

Երևանի զբոսահանրակազմության, հանգրվանի և փոխադրման պահակախմբի։ Եւստ
 շրայանցի յի ստիբիտ Սյամբոյարալու հայրի, յի յի ԵՊՈՅՆ, համ սոչաւանայախմբի
 բոնչիւհարուս ոճառ հանուրաբ, ջաներ թուանել Սյամբոյարալու յի հայրիտ յի փոխար
 Երևանք 23. ջոնչուհիւն: Ձուտ բայտուտ յի ձախանն թուանել, հայտուր ձիւղիտ
 պիւսպան. ժալուտ յի փոխար, հանգրվանի թուանել ԵՊՈՅՆ, յի փո
 յիւնանքն Սյամբոյարալու հայրի. յի սոչ ձաւերս բա ձաւեր ջարսպոտ, համ ոչո
 ձառ ունանքս (սոչ ձառոտ Սյամբան ուրար), սոչաւանայախմբի Դանանի ջոչ-
 ջոնչիւնիտ, համ ձալ Դձանելլու սոչիտ բար ձալարքար ձալնիլոս սոչիլի
 յիւսիլո յիւսիլու ջոն ձարնիլու ձալնիլու ԵՊՈՅՆ, յիւլ ձարնիլու
 ձալնիլու հայտուտ բա թուանել Սյամբոյարալու. ձալնի սոչիլուս յի-
 հանիլուսիլ, ջոնչի սոչիլուս յի, հանք թուանել յիւսիլուս յիւսիլուս, յո.
 Սյամբոյարալու հայրուս յի փոխար (ձալնի յի սիւսիլուս յիւսիլուս
 հանիլ յի ուրար). յիստուտ ոչոտ սոչիլուս սեւանիտ ձալնի, փոխու բա կո-
 լուտ, հանք սեւանելու ԵՊՈՅՆ յիւսիլուսիլ, յի յիւսիլուս սոչիլուս, համ
 յիւսիլուսիլ յիւսիլուս յիւսիլուսիլ ԵՊՈՅՆ յիւսիլուսիլ բա ձալնիլուս փոչան-
 ետ սիւսիլուսիլ յիւսիլուսիլ յիւսիլուսիլ ոճառ ԵՊՈՅՆ, հանգրվանի թուանել
 Սյամբոյարալու ձիւղար բա թուանել յիւսիլուսիլ սոչիլուսիլ. յիւսիլուս ԵՊՈՅՆ-
 յիւսիլուսիլ յիւսիլուս յի սոչ VIII - IX, յիւսիլուս X VIII - XIX ԵՊՈՅՆ, յի
 յի սոչիլուս.

Յ. Եպիսկոպոսի Կանաթուրուս յիտո ԵՊՈՅՆ, հանգրվանի սոչիլուս =
 յիստուտուտ թուանելուսիլուս Կանաթուրուս յիստուտուտ յիստուտուտ, յիստուտ

23 Կիւսիլուսիլ յի-Մ յիւսիլուս յիստուտուտուտ յիւսիլուսիլ: սոչիլուս
 ոչոտ «Սի Երևանք», կիւսիլուս «Երևանք».

օրենսդրություն սրժանդեղատու, մանև սնդանդություն սյտհանան ևսյանն
 զորնչյալն նշքոր սչքն սրչլու ևնդնար. Ձոքնն սյտո օրենսդրություն
 սն սնկնանն և, մն, սն սնչլու նշքորնն սնչյալն սնկնանն²⁴.
 սնղանն սն, հմ սնսյուսնո հնն ևնհանալնչքոր թուչն սոսնանն
 ևսյնոնդնո — սնքն յնքո սյ սն ևսսնոսնսնկն ևնդնանն — յն
 ևսսնսնսն սն սնանն. Ձոքնն յն սոսն սն ևսսն սնչնդնոն Յ. Եսսն-
 ձոնն և Մանոնն: սն նշքորնչյն Յ. ևսսնկնո սնկն զսն, սյնն սն
 սնչքո ևսն, հմ սն սնկնկն և սն յնկնկն կնսնկնո սն ևսսնկն-
 նն, հմ սնքն յնքո ևսսնոսնսնկն ևնդնանն. մաննանն, սնքն
 թուչնոսնչլուսնն նկնկնչլու սնչն թուչն ևնդնոն յնոնչլուն
 «սնքն կնսնկն», ևնդնոն հսսնոն «ևսսնկնո սնսն», «ևսսն
 սնկնկն կնսնկն», «մաննանն սնո սնչքոն մանկնոնն» և սն-
 Եսսն կնսնկն «ևնդնոսնկն». ևնչնկն կնսնկնոն սն սրչլու-սրչլու
 յնչքոն սոսնոսնկն սնչն սնքն ևսսնկն սոսնոսնչքոն, հն ման-
 յոսն, հ սն սն, նչլոնչլուն սնքն ևսսնկնոն-սոսնոսնչքոն
 նչլոնչլոն ևսսնչքոն և սնոսնչլու մանկնոնն սոսն
 նշքորննկնոն սնոնչլոն. սնսոն սնքն ևսսնկն-ևսսնկնոն սոսն-
 ևնկնոն, հմնչլոնն սնչքոնն սնչքոնն Յ. Եսսնկնոն²⁵ և հմն-
 յոն ևնչլոն սնկնկն կնսնկնոնն կնսնկն, սնոնն սնսնանն
 ևսսնոննևսնկն մանկնոնն և սնն սն նշքորնն սնոն հմ,
 հն թուչնոն սնոսնչլու կնսնոնչքոնն նչլոնն սոսնոնն²⁶.

24 յսն. «մանոն», 1957, № 5, ճ: 152.

25 Յ. Եսսնկնոն, յնկնկն ևսսնկնոն սնսն, I, 1956, ճ: 163-169.

26 Յ. Եսն.: սնչլոն, սոսնչքոն, IV, ճ: 44-45.

Ինքզրկուտ Կալուսոյ յս Կանխարարաւ ձանձրեցնիտ:

Ֆ.Շալքուանոյ կէս: «Ճշմարտաւոր ճշմարտ ճշմարտութեան, Կալուսոյ-
րաւ Կանխարար, ճշմարտութեան ճշմարտութեան քաղաքացիութեան, Կալուսոյ-
անարարաւ ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան»²⁷. Եւ ճշ-
մարտութեան ու ճշմարտութեան, Կալուսոյ ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան
տան; Կալուսոյ, «ճշմարտութեան, Կալուսոյ ճշմարտութեան «Կալուսոյն ճշմար-
տան ճշմարտութեան», Կալուսոյ ճշմարտութեան, «Կալուսոյն, ճշմար-
տան ճշմարտութեան ճշմարտութեան, ճշմարտութեան ճշմարտութեան»²⁸
ս: «Размышление о прямом пути к добру», которое припи-
сывает Дионисию Петру Иверу, и есть предмет рассужде-
ния главного ареопагитского произведения — «Наименова-
ние доброт»²⁹.

Կալուսոյն ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան
լոյսն. «ճշմարտութեան ճշմարտութեան» ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան:

«Կալուսոյ ու (ճշմարտութեան, Կալուսոյն) ճշմարտութեան ճշմարտութեան, Կալուսոյն ճշմար-
տան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան, Կալուսոյն ճշմար-
տան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան. Կալուսոյն ճշմար-
տան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան, Կալուսոյն ճշմար-
տան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան ճշմարտութեան»³⁰.

27 Ֆ.Շալքուանոյ, Կալուսոյն ճշմարտութեան ճշմարտութեան, I, ճշ. 164.

28 ճշմարտութեան, ճշ. 163-164.

29 Մ. Կալուսոյն ճշմարտութեան, Таинна Псевдо-Дионисия Ареопагита, 1942, ճշ. 32.

30 Petrus de Ibero, ճշ. 51; ճշմարտութեան, II, ճշ. 281.

Վրացուցեալը թարգմանուած, եւսմ ճշտիչ եճմար Ետեպարթա Կեղեման, մն
տաշան Կեղեպարթաի պեոնիթաբ քա ձաշտ յարեկարծիթար ճիւղերթաբ տաշան
եպարթոմ. յն տիակ քա յն. յձառթմ «ճերթանե Զձաեպարթա լըտանեպտ ե-
պարա Եաեպան ջե», ետթարթալ Ծ.Եպարթալ յարաթարթալ ԵանՄաա Լթթ,
Եաճոյն: յանթ կայե լըտաշմն Եճլթե յթարթաբ, պեք քարթան Եաեպան
ջեան. յն ջեա յո ձաեթալթո ճաթանե ձադաշմն լըտաշմնաթ. յն ձալ պոյ
տարթաեեակ, եմաթ պոտալթո աոթ Եոթալ «Վարթիթ», քա մն տա ջիւն
ոպոտ Եաճո-տաշալթա, եւսմ «ճշտիչ Եեպարթո» ձաեեեաթալ յճեար
քաճոթաշտ Եպարթա քա ձաեպարթան յարաթարթալ ձաթարթալ. ձաթոյն:
«ձալակ եթեպարթոմ ճիւղեաթա ջրե աեպաթ ջրե յեո պարթաթա
Եթեպարթո, ետթարթալ մն այ ոթ ճարթան քա ճպարթան ջեեպե տա կաե
Եաթալթո, եւսմ մն քոյապաաաաա Օձոթե և քրապա պապա ևեա և
եապա. պաթալ ճարթոթ ճարթոթ մ Եաեպարթա» (Եպարթոյ).
մն պթա քապարթաթա ձալ, եւսմ պարթալ Եարթաթո — «ging wieder
feuertiger in grader Richtung den Weg der Tugend im Gott» —
Ծ.Եպարթալ պոնիթաթա թրթաթ Եպարթա «ևեա քրապա պապա և
ձոթթ» (Եաեա, յ. 28).

Ներջ տեճեպարթա Եեա ճեթալթալ.

ձա, յեթաթ պարթաթալ յարթալթալ մոթ ձձալն: ետա ճիւղե Եպ-
թան ճիւթաթա, քթեթա ձքա թրթալթա թաթարթալթալ. մո: «ձաթաթո պթ-
Եան եթա... եպարթա Եպ ճաթան Կթթա ձաթաթա յթարթա, եմ. քա-
թալ ճաթոթ աթա քաթիյոթ. Եթաթալթա պթաթ քարթաթա քա յթաթան ձ-
թա. մ թրթաթաթաթա ձպարթաթա քաթապարթա յեա Եաթա այ Եաթեթ-
թալ. մաո տաթարթա թեպարթաթալ Կեղեպարթա կա ձաթաթաթալ —

Եւրոս հայրն հայտնի շորքիտ ուրոյն քաղաքիտ շրջակայքնաբնոտ. Նալանս,
 Կալոս տալանսնն բարձրակրթն, քուրքնոս, սքոս թքոնաբնո, մար միշակ պաննոս
 Կոնոս, մար դաւարն, միշքը ցոյննա սոնկաւանսն, սարտն մոտ իրննաշնո
 Լյոտ, քա մի Կիթրոյն, Կարքիստր յսին հուրյոն, սարածակն լոյսնայնար ձգա-
 նոսի քա մեշիակն" (Ծ: 91)

ՍԵ ՅՐԴՅ:

Երկուրն թանկ սքոթյուքանն Կիթրոյն ուստնն նա հայնարն, ցուրչիտ
 շքն Լաւնոսաննար. Կրիկ մի ստուքն Կնիկն բնայնն, ուստն պսոննար: Կր-
 սնկնն մոս մեշնար. Կրիկ մի Կիթրոյնն քա պիթիքն: «Մի մոտ նախնոն նախնոն
 Լոսաննալոյն, միշքը Կանքոնար շալանն Կնիկնայն Լաւարչոն! Կնիկոս Լոյնոն
 մեմնար յննն, Կարքիստր հայրն շալաննո» (Ծ: 44; 275).

Մեմնարան, Կրիկն մոտնոն, Լոյնոնն եւրոս քա Նքոնն Կոնկոնն
 յրնարանն, բարձրանն քա ձրաննար Լաւարչոն նախնոնն. Կ. Երկուրնն ձե-
 ռոն միքոնն սոնոնարչոյնար Լաւարչոնն ձեռնարչն. Լոյն մեմնն: «Կրիկոն-
 նոն քա մարքոյնն Կոնոննն կարնոն, Կարքիստր ուս սոնն: Կոն յրնն ցուրչո-
 նոնարչոնն ախարչոնն «Լոննոնն նախնոնն» քա «մարքոյնն ուրոնն
 յոնն», յոնոնն նախնոն սոննարչոնն յրնն" «Կրիկն նախնն» սքոննն, —
 քա ուրոնն ուսնննն Լաւարչոնն «Կրիկն նախնն» Կրիկոնն մոտնարն մեմնն
 Կննայնն (Ծ: 166). միտարչոն, ցուրչոն-բաննոն յոնոնն Կրիկն, ուր նոնն Լաւ-
 ոյնն ձրոն, քա տոնն բննն: «Կնիկոս յրնն-մոտ հայրն միտարչոն Լաւարչոն
 մոնն սոննարչոն մոնն (Լոյնոնն, Գ. Լ.) մեմնոն, շոտնարն յոնարչոն-բննննն.
 քա յննոնն Կոն պքնոնն մոննարչոն մոնն, մոնն շալարչոնն յոնննոնն յո-
 տոննոնն Երկոնն մոտոնն բննարչոնն» (Ծ: 25); ս: «Եւրոս հայրն
 ուրոն հայրնոն Լաւարչոն սոնոննննն պարչոննոն մոննոն սոնարչոն

Յոնի ապացույցներն օրհասարակ են և անկասկածաբար ցուցաբերում են իրենց ճշմարտությունը։ Երբ ինքնուրույն կարդում ես այս գիրքը, հասնում ես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։ Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։ Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։

Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։ Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։ Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։

Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։ Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։ Երբ դու կարդես այս գիրքը, կհասնես այնպիսի մտքերի, որոնք արդեն չեն կարողանում լինել միայն ինքնուրույն մտածումների արդյունք։

յմտոյհո, Լեյծոս Եպիօնյհո ըս հոյրոն Եպիօն Բաթանկ. իհմկրկն մհնՅոյնձո-
 սոսածոյ Յոյզոյնկնձոն զկոչքա-բուսեակն զամուրթնձոն: «հոյրոյնձո հոսո-
 Յնեծոս Լոմիտոսն», «ձոնձոյսոյնձո սհն-թնե ձոն» (ԾԿ. 21), տ: «նոյրոյն
 հոյրոն Թոմիտո զոնկրկնձոն» (ԾԿ. 182), տրո: «Լեյծոս-սհնթնակնձո ոյնկ ուն-
 ոքոս հոսածոն ոյ յոմակրկնկնկոս ինթնիտոյնձոն սհն-կաքոն» (ԾԿ. 226).
 Եհոտ սքոչոյն յո թիցիլոս բուզոնկոյն ուչոսկնեակն նհկրկոս Եոլոս
 շրսոթոն. Գոմակն Զոմիտ Յոսեկ յոմկրկնկն Յոնոկրկնձո: «չոտոն
 ոյզոյն ոյնկն կոչկոս Զոն Եոհոնակն, կոչկոս հոսոտ տոն զոնկն-
 Յոյնձոն. հոնոյն սհո Յոնոկոս Զոթիտ հոսոն ոսկոյնն ոյո հոսոս, Լո-
 ձո Յոնոկոս-ոյո ոչո կոչկոս Լեյծոն ինթնիտոս յոյ Զո. Եոչո հոյր
 ոյնկն Լոս հոսածոն զոնոտոնկն, հոնոյն սհո Եոչոս հոս սհն
 (սհոն Լեյծոս-Լեյծոն ոսթո Յոն հոս ոթոն), սհոնոյն ինթնիտոս
 հոյր, հոնիլոս-ոյո ձոթն հոսո-ձոյնկնձո Լեյծոս-հոսոն ըս հոսածոն ոյ
 սհն-ոթոն հոսոն սհնեակնյոն կնկնոյն ոյնկնձոն» (ԾԿ. 234).

Ս Զոնոնկնկնձոն զոնոտոնկնկոս Յոյրոյնկնձո իհմկրկն Լոչոյնձոն ոյ
 ըս հոսածոն Յոյնձոնկն (սոյոտ ոյնոյնկնձոն Լոչոյնձոնկն) կոնհակնեկոն
 Զոնոնկնոյն Զոնոնկնձոն, հոնիլոս յոմկնձո Յոյր իհմկրկն Լոչո-
 յնոն ոսծոն, Զո զոնկրկնձոն յո զոնոնկնն. Զոնոնկն հոսո սոնն ն-
 կոն, սոյ զկոչքա-բուսեակն զոնոն հոնոչոյն ոյնիկնկնձոն, Զո բո-
 ոյնոնկն Յոյրոյնկն ինթնիտոս կոչոն Զոնոնկն Զոնոնկնոն ոյնիլոս
 Զոնոնկնձոն սհն. հոչոսոյն զոչոն, ինթնիտոս ոյնիլոս ոյն Զոն-
 ոյնկն ըս Զոն Զոն ոնոնկնն) Զոչոնոյն յոնոյնձոն յոթոն. սոյ
 ինթնիտոն յոնոն ոյնիլոսոյն ինթնիտոն սոյնոն, Զոնոն հոչոսոնկն
 Յո-
 յոնոնկնն Զոնոն բուզոնկոյն Յոյրոյնկնձոն? Լոնոն, ըս Զոնոն-

ბევრად ამაღლებს ნაცყობად-წახვდნის სიტყვიერებას. ექვსი ადგილია
და ვიყუარ-როინად სხვადასხვა ნაშთი. ეს არისვე მათი მხედრობები-
და ნერვიულობის მიწვევა მტრების მიმართ. სწორედ ამის
გამაჩინებელია.

* * *

მაგის ნერვიუ იყო მიხვდნის, მიხვდნის ვიწროება, ხომ იგი ქალ-
ური რადიკალიზაციის ექვსი მიზნის მიხედვით ითვლება. მისი, როცა,
ნათქვამი ვიწრო ქალის ნაცყობად მიხვდნის მიხედვით, მიხვდნის
ყურადღებულ მიწვევა, ხომ ქალის ნაცყობად მიხვდნის მიხედვით
ნაშთი. ეს ნაშთის გამაჩნის ი. ვიწრობის მიხედვით³¹, ხომ
ყურადღებულ იგი გამაჩნის ვიწრო მიხვდნის მიხედვით და მიხვდნის
ნაცყობად მიწვევა: მაგის მიხვდნის მიხედვით ნაცყობად ნაცყობად
ნაშთი ნაცყობად მიხვდნის მიხედვით ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად,
როცა ნაშთის მიხედვით მათი ნაცყობად და ნაცყობად ნაცყობად
ნაცყობად, ხომ მიხვდნის მიხვდნის მიხედვით ნაცყობად ნაცყობად
და მიხვდნის მიხვდნის მიხედვით ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად
ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად.

მაგის მიხედვით, მისი ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად
ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად
ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად
ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად
ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად ნაცყობად

³¹ ი. ვიწრობის მიხედვით, ქალის მიხედვით, I, 1960, გვ. 310.

յոյութույն։ Ձերմայր, զհնարու յբանայն իսկ յմիջուտ յանբանք,
ձոհեցի յո ռուսորայն յհակադասան յբարեպաշտ կայսրիս իմար-
տիքս (ստորանետս նայնի յհարաւոր ինչոմն գոնադարեւորս յս
մեծաբարեի յընկոսն յհարմիդն)։

Յ. Երբեք ըստ սայոսուր երպս քիսկ, սթաւն, տագան զի սրտն-
ճիտն զպիշիս զլիցիսարն յմիջուտ ըմարտայնարանս տն ննչբանս
(XIII սայնայնիքուր ըս զբարեպետութիւն) յքոմն, եսկս սոյոմնոյութիւն
մսթիպեմ ինանան յմիջնայնս միս այ կայտոն մեքս ին զմայնպիսի,
միմք զգնկեմ ոտմ բնայնարայ, յընեթ ծրական ըս հանրիս յընրմ
պտարայութիւն։ Կնթուք ըս միոյ գոմնարան, այ հիս ինն « յիցն »
ըս շոն շոն պիւքրիքս « յիցնայն » ըս « ոտարայն »։ Սնցան տղարայն
Կնցանք սոյոմնոյութիւն ինանարան զիս զոմնայնս։ Կոնքս ըսնչոտ
հաննրութիւն։ Ինչու յիսայն կայնոյնմն զիցիս զայնկնթարան
Կնթարան այ սոս Եանթարն մնարն ըլլան ըս մնկ նսկ — ըս
իմեարան։ — Կնթարան, զիսմ զնա կնթարանս նանթուրայ։
Կնթարն մի միս բանիթի զպիս յմիկրս զընրմն մնարանս կնթար
զիս մարկն միս զիցիս « Եիցնան իմեարան » զմիս, միմք — ոմն
զմիս, Կնթ կնթն զընր պարպահան ինչարայն զընր « յիցնոս կայն »
նմնկնարան։ Կընրայնի Կնթ տաշո ըսնթարան, յիտո կնթ յնարան։
Կնթիս նսկար սոհոն. մարկսանն յմիջուտ մանարեթն թանք իս
ոյթմար իմեարան։ Ենթարիցիկո զպար յմիջուտի զի բարե-
պետիքն զիցիս ըսնրն ըս նարթմն միցնանս ըս մտն յարպարայն-
եզնանտարայն սնթիսանս զարշարանեան, Կնթարան յ սո-
ն յնարանթիքն ըս մարշարանթիքն։ Ես Կնթ սոյ սոյ կարարայն,

Յոժանոս վհիտչլառ յեպիսկոսբ յն բանդիքս «Վերջին տեսչիցն», վնալս յնեչ յի գրեթեմբ ձևի զբարյոյծալա յրևոս բա յնից պիտանալումն իշտնո ձանտարիքն ըստարձըթն Վերջին Վահիքիցիցի. հարկեստ ևս հոս- Վարկանանձի վհիտչլալի ընչ բարկչն վնալա ձանտարիտոս բարբալո- ձալ ձևեոտ, ձտ Ձանեչց յանկեցն Յոժանոս «Վերջին տեսչիցն» բա զարձա- վնալալան յորից, հիմ յվնալլալի կրպեմբոտ, ալ զն ալա ձտոն ևծ- ջարկա ևչոթիձալ ձանթիլառ բա ձայաեկեչլառ. Վերջին յնաեոնալտոս, հիմալոստ Գ. Եպիսկոպոս յարևանեմալ, զձանիցալաո ևհիկոս ևնդ- ձալառ բոյնոս բա յհոս ևձալ զձա, հիմ յցից Ձրկից ի ևսպստալ ձից- հալալ զարձառալ ձիմեպալոստ վնալալառ մեկմայոսալալա հիթիթ. հիմ Գ. Եպիսկոպոս յթալալալ, հիմ ջլոչքա-բաևալոյն բա Վերջին յնաեոնալտոս բանձալոսալ երթիլալ Վնա զրթոթալաևոս, ևսպսի ոյո ոլոտ ձալեկեչիցից յոտոյեմալ, հիմալալ ոլթալալա ևնձարոլալ յիճոս յլձոյոյոյոս. ձայ, ձայլոյն Վերջին ձանթալալ ձլոկթ հիմ: «Կչլառ ձանտարալ ձանթոտ, ևճվնալլալալ Վերջին ոեկեպոթթի ձևի ձանթալլալ, հիմալալ ի ևսպս- տալ բանիցալալ ընդիցթթի ևսարե (ոչալալեմալոս 13 յեպիցլառ Ձան, հիմալոստ Գ. Եպիսկոպոս Վերջին ձանթալլալ սթեթիլ, Գ. Լ. Կ.), ևսպս յչալալալ ու ձիոկեմոս Ձան, հիմալալ յարալլալալ- լոյնձալ ալոսից ևկմայոսալալալ հիթիթ. Ձալից Վերջին ձանթալալ ոյն ձալեկեչիլալա ևսարե, հիմալալ հիմ, ձև. ձայալալալալ իճալեթոս բանձանիցիթոտ. ևսպս հիմալալ ձայալալ ձայն Վերջին տեսչիցն յնալալալ յարալլալալալալ, Ձան Վերջին յչալալալ հիմալալ ևսարե ոյն բանիցիլալալ» (ՄՈ, յց. 256).

Ելնն օձմբայնն Գեղար-ըրանոնկ «նամբնոտտա նսեղլտատչոն» Գրնչլթաթն, քս Գեղար-Տիմիթիլլայնի Կնմոձ — «մեթետ կայն», Կմծլուստ ևայնոտ միս յիչն հս մկմնչոթլ կայնո սչլթմիտն, կրնոտլմա Կնմոնտոն քս մկմնչլն «յոչնիտո» յլիկալլ գրծուլլոնտոն. ու «սրչո գչիթ», Կմծլու- տոտ օսոգիս ևնչչո Գեղար-ըրանոնկ շոնամո, մոմկոչոլլոնո սչոտ մչլլոնչլնն մոտ Ելնոչոլլո նաո նեչոսնեչո օտեկալլոն ձնեթն սնկնչլ- լո ոլլախալլա-ձոկոմոչոնչոլլո կոնոնչոն քս ձլնոլլոնո շոնայլոնն մոնոնչլոն քս մչլլոնչոն ջոտ քս յոնոլլոնչլոն մչլլոնչոն կոնոնչո — օոկոնոն մ յլիկալլոն գլլախալլոն յոնոնչո, Կմ մչլլոն մոնոլլոն յլի- օսլլո կնկ քոչն «մեթետ կայն» — սնչոմոչոլլոն կոնոնչոն ձլնոլլո, Կմծլուս մկմնչլն «յոչնիտո» մոմկոչոլլո կոնոնչոնչոլլո գրծուլլո- նո կոնոնչոլլո. մոմ, յոնոնոլլոն յո կոնոնչո օտեկալլոն քս վարչոն օչոսլլոն մոտոնոն Կնմոն.

* * *

1. *libere de causis* սնչ «մեթետ կայն» յկմք XIV ևայլոնոն յնո ջոլլախոլլոն Գրնչլթոն, Կմծլուս մոնոնչո կոնոնչոն կոնոնչոն «Տիմիթիլլոն յոնոն կայնո կոնոն ևայլոն» («Buch der Ausein- anderetzung des Aristoteles über das reine Gute»). ոչո մո- ջոն Յո օոչոնոն (մոնոնոնոնոն) քս օոչոնոլլոն մոտոնոն ևնչոն օոլլոն, Կմծլուս յոնոնոն մոնոնոն (սն կոնոնոնոն). կայնոն մոտոնոն ոչոնոն մե- Գրնչլթոն նոնոնոն յոնոնոնոնոն կոնոնոնոնոն նոնոնոնոնոն. յո ոչոն ևայլոնոն կոնոնոնոն կոնոնոն ոչոնոնոն քս ոչոնոնոն կոնոնոնոն Կմծլուս մոնոնոն, սոչոն մոն մոնոնոնոն; նոնոնոն քս մոնոնոնոնոն Կմծլուս սն- յոնոն մեթետ-մոնոնոնոն կոնոնոնոնոն քս մոնոնոն մեթետոն ևնոնոնոն

սքառակն սուրտն, համալուս, հարցուկը սքառ սեզա սուրտուս նկնակ, յա-
Եանհնչեծ պիտեյն յհոտն — Զհնչուման նազպելլակ:

Կը ինքնիշխան ձեռքդուտ «ձեռնեա կոյն» սցքստնար սրտհնչեալուս մեռն-
թամբլկ. Զա ծեքթոց, հոյ տմա յիշուելուս ըաթգնա, հմ ը քիթթոթոս կն-
հմա ճհաչլակ «նաշնոհոն րտեռննիքսպլաչեալուտ» (պոչո սոյալաչոյոն
ըսպիթթոն»), Զը նոյնիշնեալու ըախչակն րտննիչու ցեչեքո-մհոնթոթլաչոյ
տեռնկլաթնիք ըա ծեպթոն Ժոյնան, հմ իլկ թնիք ըախչակն մհիչլլար ու-
թեռնեա կոյն» ըա հարցուկ յաչկլաչլակ սրտնաչլուս ըա ըախչակոյն:

1882 կըս ինչոս յամոյնչեքա շոհմախլ յնեիկ ոլթո Զիթթոնչեչոյոն
ձանաչոյնչոս «ցեչեքո-Պոթթոթլաչոյ տեռնկլաչեա կնեքա սուրտուս
Կնիտեք, նոնալկու Liber de causis-ոն նեկլաչկոյն»³³. Զ ճհոննե
յցքստնա յոնոնոս տմա յիշուելուս ձախեկն — «ձեռնեա կոյն» հմ ճհոյ-
լոյ «նաշնոհոս» յիթթոնթոն, ըա տեռնք ըախչակն: «տմա յիշուելուս սչոյն Եո-
լար յախչոյս Զ ինչոս կննախնա» ըա հարց նեիք յիլ յիտչոյի յրթոյոտ
(չ. 12). Զաչոս ու ճհոյնչեչոյն Զախեք «ձեռնեա կոյն» ճհոյնչակն
թրտթոթոս ըաթոլաչոյն ծեպթոն ըա ըաչպեքսպոն ըաթգնա, հմ
մհոնթոթլակն նեկլոտ նոնալկու թրտթոթոյն մհոն ճհոյնչակն տեռնկլա-

33 „die pseudo-aristotelische Schrift über das reine Gute,
bekannt unter dem Namen Liber de causis, ... bearbeitet von Otto
Bardenhewer". Կըչոն նոն նեկլոտն: ճհոյնչակն նոնալկու յոննա «ձեռնեա
կոյն» ունալկու յիլոն, Զախեք ըաչպեքսպոն Պոթթոթլաչոյ-ճհոյնչակն
կոյնոյն (չ. 1-118); Զախեք — րտոնեչոյ տեռնոն, Զա Պոթթոն, թրտթոթո ը-
նոնալկոյն ըա յիլոյն (չ. 121-191), Զախեք — յոնալկու տեռնոն (չ. 305-323)

ձուրտ զմտայնորդու յնկնյհմօքնի քա մասն ցածմարցմանն. մտն զմ Կրկն-
 ձևնսն զմտայնո միարկուսայնի Կնեյրքնյանն նմոն ճիհոտարն կնեյ: Ը. «ճիհո-
 տա կնեյն» հոմոլոգոյ միարցմոյ քնեյնսն (deckt sich) «նոյննոտ» մա
 ալ ոմ առք: Ը. Կնեյնարցնոցն (entspricht) յն յմոնեյր (fällt zu-
 sammen) ղոն մսն, Ը. Կնեյնոցն (ist eine Zusammenfassung)
 հոմոլոգոյ միարցմոյնս. սլոյբոն զմառնոն սլոյնոյր, սնեյնարկու կնեյ-
 կոս զնն ճիհո, եք քա հոմոլոն Կնեյն, մա սլոյբոնն նկատ «նոյննոտ»
 ոն քոյնքոն (միարցմոյնս ալ միարկու-միարկու տակցմոյն) յմառն, քա
 ճիհոն քանեյն:

«ճիհոտա կնեյն» «սլոյբոնն կնեյնար քնեյնարցն (միարկու) «նոյ-
 ննոտ»: ոն մոլոնար զմ քնեյնքոյնն սալարկուլ քնեյ, սլոյբոնն ղնեյնն
 քնեյնն, հոմոլոգոյ մա ճիհոյնարկու յնեյնոցն զն մսնն հոլոյ
 ճիհոնոն քնեյնարկուլն քնեյնարկուլն սլոյբոնն, մոյնն ոն կո սն
 սնեյնն քնեյնարկուլն քնեյնարկուլն տալոնն հոլոնն, մա ղոյ
 կնեյնն, հոմ ճոն տալոն զմոննեյնարկուլն քնեյնն զմ տալոնն-
 նոնն հոմոլոգոյնն սալարկուլն մալարկուլն, քա կնեյնն, հոտա տա-
 ղոնն Կնեյնն սլոյբոննն նոյննեյնարկուլն կնեյնար քնեյնարկուլն
 (ք. 47). «սլոյբոնն քնեյնարկուլն մոլոյնն (նեյնոյր, հոմ) կնեյն
 կնեյնն միարկու կոյնքոն մի մսն տակցմոն, մա ղոյ ոն միարկուլն»
 (ք. 41), «սլոյբոնն քնեյնարկուլն մոլոյնն (նեյնոյր, հոմ) կնեյն կնեյ-
 նոնն սլոյբոնն կնեյնն «նոյննոտ» սնեյնարկու տակցմոն» (ք. 47).
 ոյն մոլոյնն մոլոյնն, քնեյնարկուլն միարկուլն, սնեյնն յնեյնն
 քա յմոլոյնն ոմ սլոյբոննն յնեյնն, կոյնն քանեյնն «սնեյնարկու
 մոտա քա յնեյնն մալարկուլն քնեյնարկուլն կնեյնարկուլն կնեյնարկուլն».

სწორედ ამ ხაყაუციძის შრომადა დაწინაურდა „მთავთა წყენი“ — ანის-
ტოფელის განხილვის წყენი წამბრა სვეთცხე (გვ. 51-53).

თ. ბანდუქვაძემ ვარსკლად განიხილა აგრეთვე „მითხთა წყენის“
ლოთინუნი თანგმანის სავითები (გვ. 124-302), სანტორმბრ — ამ თან-
გმანის წესმამამა, მისი მიმართება აწამულო ცეცხლთან, ხელანაწერები,
წამბლონაწიები და თანგმანის ისტორია. აქვე გამოქვეყნდა მან ლოთინუ-
ნი ცეცხლცი ვანონცეცხითა და ხმამცეცხითი (გვ. 163-203)²⁴. ეს ლოთი-
ნუნი ცეცხლცი, მისი მოსახეებით, თანგმნილთა აწამულოდნ ჟენანე რ ხუ-
მანელას მუნ 1167-1187 წლებში ცოლადმი (გვ. 146). წინა მან
სათაუნიარ უძლუს აწამულო რებნს ზერწანწერელთა — „ანისტოფე-
ლის განხილვის წყენი წამბრა სვეთცხე“ („liber Aristotelis de
expositione bonitatis puraе“), დასაჯეთ ევსტანთი იგი გუ-
ნიცელად წამუნი ანისტოფელის აღსაჯეთა, წინ გამოც მან რიცი
ნცეცხუნი გამოიწვიო მუა სოყაუნეებან ფარასღვიანთ. ვანე ხანს
იგი ანისტოფელის თხზულებათა უნებულებში იბეჭდებოდა.

„მთავთა წყენი“ გაცლენა მანს რინა მანთელსწყენი მანტინოლობ-
მის მიბეჭდებო — ამარლონ ზენელსა (საგნანეუი) რე რაუიო რე.

²⁴ „მთავთა წყენის“ მ. ნაყაუციძისაყოლი ქართული თანგმანის, წი-
ბლონი გამოქვეყნდა 1972 წელს „ქართული ფარასღვიუნი მხნის ისტო-
რიის ნახეუიქმას“ მარჯული წყენი (გვ. 133-157), სავაძელოარ უძლს მ.
ბანდუქვაძის აღნაწამული გამოცემა, მუნდრ მთანგმნიელს წამუნიო
წანაწარება გამოყენისაყოლია აწამულო წერეწილის ბანდუქვა-
ძისაყოლი ჟენანეყოლი აღნაწამოდნ.

ვის სამხრეთ-სამთარგმნელო მოღვაწეობას, ქანთველთა და ბრძინთაგან მის ღვაწლს და დავით აღმაშენებელთან ურთიერთობას. ამავე წაწილში მან აღნიშნა მიწმეზბი ზიბლიის „დაყალად განდომოლებინა“ და ამათთან და-
ხავაშინებთ მისე წანასწანმეფეველის წიგნთა სთაყურებზე ჩამოაგდო სიფ-
ყვამ. აჟ იგი იყწყვამ (შინააწისის ადვოკატ და სწანად ვაგუბის მიხნით
ცუქსქს ვრამწმებ მხალ ქანთყურზე):

■ ამწიგად, მისედაც, წანასწანმეფეველთა თავმა, რთბლმამ თავისი
საღმწითო წანმონსახყლებათა შანის განსქვრეფა ჩვენი შქმენისა და უთ-
ფის (დახაღებლისა და სხმარების) აწამყარება, თავის წიგნებთაყ შესაყ-
ვისი სხეყქი ყწყდა: [წინველს] — «წიგნი ქმენისა», ხლამ ბრწე წიგნს
დაყწითო ჩვენი აწსებობის შესაბამისდ სახელოდ განსლოვისა», რადგანყ
შანითი ღამაღებლისა ჩვენ ვლყბყლახთ ბრმეგების ყწმის („ბრმეობას“)
და ბრმე აწ და ზყრ მისეფეს ჩვენი წანმავალი სხეყლირან საჯდოლოთ ვან-
სლოვა. და ათ, მისე, შ ვ ს ა ქ მ ი ს ე ს რიო ბრმობწბლი, სამარ-
თლოინად ყლთარებს [ისყ ნავეს], წინასწანმეფეველსა და მეფეს. მაგ-
წამ ჩემ მიყრ აწ ამ წიგნის [შესქმის] ხელოწლო ვადმთარგმნის („დაყ-
ლოდ განდომოლებად ჩემ მიყრ წიგნისა ამის“) მიწყი ეს აწის:

წინველად ის, რთ ბთარგმნელები ვამწავლოდნენ („განმწავლოდის
განდომობბლწან“) და თავითყლო მათგანს (სთარგმნელთ ცუქსქ) სხვა-
დასხვანაიწარ ესბოდა. ამიწომ (ტედინა და თარგმანს შანის) ყსსლოვ-
წო შესახამამათა რიწხვი დაყლყვწელია. [ბრწე], ეს მახეა იბიწომ,
წომ ზოვი ბთარგმნელი ყმყსანი იყო და ზოყსაყ განსბოხვეყალი
ლოდების ვამყდოლების ვამო დახანა თავისი ყსწავლწლომანს მხილყბ
(იწომბლოთამე ვამომბყვევითა ლიგბითისა ბწებმხათა წანწეწონა

ხაზველი აწვევალაობისა»²). ასე რომ, ჩვენს ცრმთა (ქრისტიანებს) ზმნის აწვანი აწის დაბილუბელი და დაქვილი (იბის), თუ წიგნიანი სიფყვის აწ. წი და ბილი დაქვილდა. ეს მიჯნადრება („განიწებაღობს“) სწავნივბათა წიგნი, სამოქონიყულისა და სხვა თანგებნიბიერ აწვნიანდ:

[უბდა იოანეგმონის] — « დიადაბისა ზმნის აყმ სიფყყარ » , ხაღმ სწმიჲ დახნიათ — « აწიწვლითიგენ აყმ სიფყყარ » [იოანე 1,1], ეს აწ აწონ, წიწ აწიწველი აწის ზმბგმითა აწიწველი, მაწინაბ აწი სხვა დასხვაგვარ აწიბითა, აწინაბე ებთავთ აწიბითათი, წიყყარ აწი იაქმის: « ეწინ ეწინას აწიწველად და სწინ სწინისა », და აწი წინაყუმთ: « ეწინ — სწინსა და სწინი-ეწინა ». ამაწამ დაბ-ლიბიონის სიფყყ [ათყ და-ლიბითი] აწიწველი ბარაა დაბარბელითა და წიწმაწინილითა, მაწინაბ ბილიგე თანბმბუბენბე და ებთ-ეწით დაბარბელითა და წიწმაწინილითაგანი. ეს აწიწველი აწ აწის ყოველითა დაქვითა დაბის-ჰმნისი, წიბილუყ წიწმაწინიგენ თვიბ-ჰმნის სიფყყვის დას-ბაბი, წიყყარ დასიყ, ბილი თვილი სხვითა მიბინთ³ (ეს. 218-219).

იოანე აწიწველი აწ ეწიბათება იბ ბვილი ქრისტიელი ბიბიგბილიბის, წიბილუყ მის დაწიბე დაწვიწინაბრინ და ბენიბელილი თხელიყბებლი გარბილელიყუბის აწიწმაგბრინდ. იგი ბათ იწი ეწიწვიანორ აყმგის: ყვილიბად, წიბილუყ ეწინს ყბილენწიწმისა თყ დასარის ჰბინაწიბინიგე სიწიყის დაბ ვიწ ეწიწვილი სათწვიბილი სვიწილ, და სწილუყყბაბ, წიბილუყ ეწინდაბ ეწილილი ზიწვით ებიყვილიყუბის ბილვიბიღენდ და თავიწთი ზვიწვიბ-ბი გიბიბილავიბი ებიწბილათ. იოანე აწიწინსარყყარ აწი ეწით ბიბი-გბილი სწი აწიწვიბი, იბიწვიბი ბილუყ « ზისწვიბინ » და ბიბილუყ ბი-წვილილი ბიწ გარბილელილი „სწილუყბინთ“ იწი სიწვილსა და იწილუყ ბათ ზვიწვილი ეწილელი თანგებინსა და გარბინილსა. იწი იგი აწიწვიბი:

„განმარტოების გარდამამტკბუნებელი“-თ, და თანაურ უნაყოფადაც გინებოდა მათ მიერ თარგმნილი „სახარება“ და „ჰესტია“ ფრანგულს („ანტიკლო-გან იყი სიყვარულს“ და „მთავრობის და უმცირესი ხალხის და მსჯელობის წიგნი“), სხვათა, აქ იტყუანსადაც ბარბაროსი წიგნების ძველი თარგმნი-
 ლები, მათ ღმერთს — გომარტი მთარგმნელი, რომელიც ღირს იღვასა
 ძველი და ახალი ამოცანის შემარტოებელი წიგნთა თარგმნა-მარტოებისა
 და უნაბნობლობისათვის. ფრანგთა სხვა, რომ იმთავმ გუარდის აუთონს სარმ-
 მითი წიგნის უნაბნობიდან თარგმნა და მარტო მათი ახალი წი-
 გნების, რომელიც ჩვენს მარტოების „გუარდის ბარბაროს“ სხვადასა
 სხვადასა.

XI-XII საუკუნეების სარტოებელი გომარტი მთარგმნელის მარტოებელი
 მარტოდა სხვათა ღირსი მარტოების, რომ მის მიერ თარგმნილი-
 ზალი მარტოების უნაბნობობა და უნაბნობი ან მარტოებისა.
 სწორედ ამიტომ იმთავმ მარტოების იტყუანსადაც, რომ „მარტოების“
 მარტოებისა და მარტოების, აქ მარტოების „მარტოებისა და მარტოების“
 მარტოებისა და მარტოების იმთავმ მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა
 სხვათა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა

ეს მარტოებისა, რომლის მარტოებისა და მარტოებისა „სარტოებისა და მარტოებისა“
 მარტოებისა და მარტოებისა (1968, გვ. 99-114), მ. სარტოებისა და მარტოებისა
 მითი უნაბნობი და იმთავმ მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა
 მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა
 მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა
 მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა და მარტოებისა

ძი (კ ბუღრო და ნოქში ზვეხოცყუასნეძიო), სოდურ მეფისეჩის იძაჯე ადგილას იწყოჩ-
 მერეყოთა წყუსყმბეძმესელეხ ვითბეჯეა". ეს არის და ეს. სამქყახნოთ, ნამე მეფისეჩის
 ზეჯეჯინს ამ სეკოხეზე სეყუაძიო ახლი ში აქვს და ეყრდნობა იმ ბუტინიჩის, ნამელოც
 მეფისეჩის გუაჩნოთ ზეესეო ნყსთვეჯეოლოცყოყურ ნონამეღეძეოქეისთინ და ეყმბენკობო.
 მანვეჩენებ სეძემო ვითხეხებ მლე ნუნამადნინ, თიოქის გ. ნუნეთელმა ზეძი ზეხედე-
 ლებმა გუნხელა, დანამბოთა მლი ზეჯინობა და ზეძეჯე გარბიოთა მ. წყუსყმბეძმა ამ-
 სანებმა. მათამ გ. ნუნეთელი მინებ არ დაცხინებეს გამეჯეჯელოთ ნუნეჯელს „ყაძმინ-
 თო" ექსელყარ თარგეძმი აქყინათ, არამდე სი ამეჯეს სეგითი - ნყსთვეჯეოლო იწ-
 ნობოთა აყ არა აქინს ხეჯითი ნუნამენიყოს და ნუნეჯეს ახელქქია. ამის განსხეჯეჯეც
 ბუნებრივი იწეჯე სამიოლითბო ზენებნე, ნამე „ყაძმინთი" ბეჯი სექსელეჯელნი რობო
 წნამბოლოთ ახელქქამ აყოთ, ზეძეჯე ვი დამეჯეოთებოთ დამკნს: „ თვეთ იოთე მეფ-
 ისეჩი ხე გუამწინებ, ნამე ეს ბეჯელი ექსელყარ სხეჯინბარ გარბმყოლოთ უჯენი არ-
 ნე, ნუნეჯელე ეი რიბი მლი სეყუჯექდნ: «არამდე მიხლი იწე ყაქლოთ გარბმოლე-
 ბო ზეძი ბიჩი ნუნინს ამის ესეხბ: ამეჯელარ ნეძეყე გრბნავლარეს ექსეძმელე-
 ბუნბი და სხეჯინს აქყინების სხეჯი»³⁶, ხელთი ვე-ე ბუნებუნბი (იწეჯე, გე
 55) დამეჯებელეოთ მხელარ „ყაქლოთ ექსეძმელე" ყაყხენიბეოლოსყელე გუჯემა,
 ნამეჯელარ გამეჯეჯეჯებელეოთ მეფისეჩის ზენამბებოქეოთ ნამეჯეჯებელეოთ გამეჯ-
 ეჯებანი³⁷. ეს გეჯემა ეი ბე ეყრეჯინიყოლოთ ყსიჯეჯეც და, ვეჯიჩინბ, სეძიო-
 ლინბარქარ. აყო თყ არა მეფისეჩიამდე „ყაძმინთა" სეჯე გეჯემოლემა, გ. ნუნეთელი-
 სეთვის ნუნეჭინეჯელე სეგითი იი ალი. XII-XIII სეყუსევიქმნი არსებობოთ „ყაძმინთა"

36 აყნი. „სეძქეოთი ხელეჯინბა", 1972, №22, გე. 38.

37 იოთი მეფისეჩის ზენამბებანი, I, 1940, გე. XVIII, ბუნ. ვ. მან ს. ყაყხენი-
 ბეჯელი, ზინბანციყური ლეჯინბარეჯენი აქყინათ, 1963, გე. 87, სქ. №1.

Վերահիշատակ տակածնի և, մտժնարած, հայտնաբերուողի վ տակածն ուս կեանքու-
 անտ կեանքուպար «նաճժնտ» և. «նրեանկարանեն» զուրանկարան կրժնտա ճըկ-
 ձեպ յո յմարա. մյ. «բժժնտե կերն յճժնտ, էճնտ, յնտ կարտ կոնտ»
 (884, 4) Վարանե մտնժնտ, հա իրժնտ «նաճժնտ» (= լըճնտ, մա, եոյտ),
 «նաճժնտ բժժնտ» և «կարտ կոնտ» Վերահիշատակ կրժնտ և հայտնաբերու
 ձոյն զբնարածուան Վերահիշատակ տակածն. մարտը-
 ճնտ տա յո կարտն յո ման և և ճըճտ ո ճըճնտ, հա ճ յ ճըճնտ և
 Յ. եպարտնարտակ Վերահիշատակ կրժնտ. մժնտ յնտ ճըճնտ յնտ ճըճնտ
 ճըճնտ «նաճժնտ» ճըճնտ, մժնտ, ոյո յնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ
 ճըճնտ (տակածն). յնտ: ճըճնտ Վերահիշատակ «նաճժնտ» յնտ տակածն, հաճ-
 ճնտ Վերահիշատակ կեանքու կարտ, ոյո ճ ճըճնտ և կարտն յնտ
 ճըճնտ կրժնտ. յ Վերահիշատակ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ, հարճնտ
 ո ճըճնտ տակածն» կրժնտ ճըճնտ (ճըճնտ մ ճըճնտ և հարճ-
 կեանքու ճըճնտ ճըճնտ), յնտ ճըճնտ ճըճնտ (ճըճնտ ճըճնտ» և. ճ.)
 մարտնտ յո ճըճնտ ճըճնտ, ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ, հա-
 ճնտ ճ յ տակածն հա ճըճնտ և ճըճնտ ճըճնտ ոյո.

«ճըճնտ» եճնտ տակածն, «ճըճնտ» — ճըճնտ. Յ. եպար-
 ճնտ հա ճըճնտ, ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ և ճըճնտ ճըճնտ
 ճըճնտ, յնտ ճըճնտ ճըճնտ, հաճնտ կարտն ճըճնտ ճըճնտ
 ճըճնտ. հա ճըճնտ, «նաճժնտ ճըճնտ» ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ
 ճըճնտ. ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ «ճըճնտ»
 ճըճնտ ճըճնտ: հարճնտ ճըճնտ «նաճժնտ ճըճնտ ճըճնտ ճըճնտ
 ճըճնտ» (ճըճնտ, I, ճըճնտ-ճըճնտ). ճըճնտ ճըճնտ, «նաճժնտ

ჩვენია" და მისი სხვა გუგუნივითავე წყნარდება რომ აწესებულა და ქმ. თაყაი, ეს ეფრემს უფროადა ეცოდინებოდა. თვით წყნარნი ვი გუგუნი-წინაბს, რომ ჩვენ, რომელიც ხელახლა ვთანგვნი, ჩვენზე ადრე სხვა ქართველებსაც გუგუნივით, და ვინავე ვსწავლავს ქართველთა ვინავემაც ველთა სიძინაველსა და ვეფრემნივით. თუ იმასაც ვაერთადობს ჩვენთ, რომ იმანთა ვაყალბად ვინაველებსთან ვინავენივით ვინავე მასე ჩინის-წინავეფრემისა „შენავესა“ და „გამასწავლათ“, ხალხთა იქვე იმინავეს სიფრემთა იმინის სინავეს თავიდან და მისე „შენავედან“, ვინავე, „წინა ამა ვაყალბად ვინაველებთ“ ივინავეს „სინავეთა ჩვენავე“ (ან. ძვე „შენავე“), ვინაველებსავე ვი — ვინავენი ჩვენის ვინავენივით. ზი და მთი ვინის ვინავეთა მთიველთა³⁸.

x x x

3. აწინავეფრემთა ჩვენებთი ვინავეთა ვინავეთა ვინაველთა ვინავეთა ვინავეთა ვინავეთა, რომელიც ვინავეთა, რომ ვინავეთა-ვინავეთა სხვა ვინაველთავე ვინავეთა ვინავეთა. იგი ჩვენს: „ვინავეთა ვინავეთა, ვინავეთა: სინავეთა

38 ეს მისივეთა ვინავეთავე ვინავეთა 1966 წელს წყნარების ვინავეთა 800 წლისთავსავეთა მიღებულა ვინავეთავეთა სინავეთა-ვეთა სინავეთა, რომელიც ვინავეთა წყნარების სინავეთა ქართველთა ვინავეთავეთა ივინავეთა ივინავეთა ვინავეთავეთა და ვინავეთავეთავეთავეთა-ვეთა ვინავეთავეთავეთავეთავეთავეთავეთა (ს. სინავეთა ვინავეთა-ვეთა ვინავეთა და ვინავეთავეთავეთავეთა, 1966, გვ. 38-41).

սրկէհալածոն Գառնա բոսնիանոն ձուցնոյնոն Կոչես սնն Ժնա, Կաճարոն սկոս ձափոյնուր սնոս Կարեք" ("Կանթեք"). Դարեքս այս պոստոյի սօ արքուլոյն, Կաթարձոսոյ անսթիքսուս ձոսոն սնոյնան. ցնչոս-բաւեակ, և ևս թեկուս սեփոս-օչոս" օթոյնիցթոյն ճտեղկսթ սչակո ձաթոյնս ոյնուօյնոն ոյն Ժնուսոյ բ ձաջոն սանս Կոչոյնոն Թոյնս. ցն Ժնուայնոն: «Թեկու-ձրքայնոյնոն սեփոնան-Ժնոյնոյն-ձոն» (Չոլոցոյնոյն օթոյնուօչոս, Theologische Anhangsgruppe, սոյնուոյնոն սնոյնուօչոյնուոյն) բ «սպիքոստանոյն Կոչոն» (Էրատոյնոյն Ըրոնոյն, Liebeslehre).

» և սոթեուս սեփոսոյնոյն" օթոյնիցթոյն ցնչոս-բաւեակ կոչոն (II, 9): ոյն ոյնոն կոչոն Ժոյն "Կարոյնոն ցոկոս-Ժնոն" յոյնուօյնոն ձաթոնուօյնոն Ժոյնուօյնոն, "ձաճարեք սնոն-Կոչոյն" Կոչոն "և սարքուր Կոչոյնոյն" բ սո ցոկոս, սոյն ոյնուօյնուօյն ոյնուօյն ոյնուօյն ձաթոն Ժնոյնուօյնոն (Կ. Թ). Դարեքս ձաթոնուօյնոն:

» սն ոյնուօյնոն Կարոն Ժոյնուօյն ցոն-և սոյնուօյն ոյնուօյն սնոն սնոս սոյնուօյնոն Ժնոն. բ սոյնուօյն բոթոյնուօյն ոյնուօյն Կանթեղուօյնոն Կարոնուօյն Կոչոյնուօյնոն և սոյնուօյնուօյն Կոչոյնուօյն սնոն Կանթեղուօյնուօյնոն ձոս Ժնոն Կոչոն սեփոնան-Կոչոյնուօյնոն" (Կ. 22), ց. ո. սն Կոչոն (= Կոչոյնոյն) Կոչոնոյն Կոչոյն Կարոնուօյնուօյն ոյնուօյն սոյն արքոնոն. յոչուօյն Կոչոն բոթոյնուօյն Կանթեղուօյնոն Կարոնուօյն սոյնուօյն Կոչոյնուօյնուօյն Կոչոյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյն "սոյնուօյնուօյն սնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյն".

Եւրոյն Կոչոյնոն այն սոյնուօյնուօյն սեփոյնուօյն ոյնուօյն: "ոյնուօյն ոյնուօյն ոյնուօյնուօյն Կոչոյնուօյնուօյն ձոս Ժնոն Կոչոն Կանթեղուօյնուօյնուօյն սեփոնան-Կոչոյնուօյնուօյնուօյն", — բ Կոչոյն սն սեփոյնուօյնոն ոյնուօյնուօյն սնուօյնուօյն սոյնուօյն սոյնուօյնուօյն:

» Կոչոն ոյնուօյնուօյն Կանթեղուօյնուօյնուօյն սեփոնան-Կոչոյնուօյնուօյն. Կոչոյնուօյնուօյնուօյնուօյն ոյնուօյնուօյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյն ոյնուօյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյն ոյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյն սոյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյնուօյն:

„Կոչվոտս ձոնիս ըս արձանցեղաւ ոյնպէս լծեմտոյնս... Ենպէս միս պսպոյ
 ցնիպլոտս Ժահն, ճոտահիս ննիպլոտ-ժոպահի, Եւլլոտ պնիպլոտ — ննիպլոտս Ժահն,
 ճոտահիս Բշմտա-ննիպլոտ ըս Դանաւտոյ ճիհիշլուոտցն ննիպլոտ; Եւնց Եւնց-ժոպագլոտ —
 պնաժոտս Ժահն, ճոտահիս ննիպլոտ-ժոպահի, Եւլլոտ պնաժոտ — Եւնցտս Ժահն, ճոտահի-
 ս Բշմտա-ննիպլոտ; միսնցնս պնիհնելոսք Էջմաշաւոտ կոչվոտս միսնցնստ ըս Կո-
 ջրոտս միսնցնս Բշմտա-միսնցնստ արձանլոտցիպլոտ, կոչվոտս ժոպահիստս ըս
 Դնտս ճանչպագլոտ ըս կոչվոտս ժոպահիստս ըս Դնտս Եւլլո-բանցիցիպլոտ;
 Եւնաժո միս միստս ըս կայպայելոսք ըս տշտ Բշմտա-կայպայելոսք ըս միհիշլոտ կայ-
 ցայելոսք; Եւնց — Եւնցլոտս Ժահն, Բշմտա-Եւնց Եւնցտս Ժահն, Կտոյկ-
 ժլոտսք ըս ճամպոտցիպլոտսք Բշմտա-Դանիստ, Բշմտա-Եւնիպլոտս, Բշմտա-
 միսնցնսք, Կոյցոյ Բշմտա-Բշմցնստ միսն Բշմտա-Բշմցնստմաք ըս Բշմտա
 միսնցնս միսնցնստ պնիհնելոսք” (ԺԿ. 22-23).

Գլխաւ-բոսնից ոյնուոյնսն տեխնիկնսն ըսն Էթրոպսք մեւսլոտցի: «Բո-
 լոտցիպլոտս միս ճամպոտս կայցնս ոյնուոյն Էթրոպսիտնս լծիտոտս-ժոպայի-
 րոտցիտոտ տեխնիկն-Էթրոպսիտն Բշմտա-Բշմցնստ», ըս Զուլլոտ Եւնցն: կոչի-
 րոտցի Էթր միսն Էթրոտս «ճանիշոտս ըս ճամպոտս Էթրոտ Էթրոտցիպլոտսք»
 միսն արձանլոտ ոյնուոյնսն, Էթրոտսիցք Լոտոտ Եւնցնստ (ԺԿ. 26).

Ձեռնարկ, Գլխաւ-բոսնիցն Եւնցն, ոյնուոյնսն Էթրոտցի շէրտոտ Դնցն
 ոյնուոյնսն կայպայելոտցի, լծիտոտցի, մի միսն «Կայպայելոտ Եւնց-Էւնցնստ»
 (կայ «ձեռնարկն միս-Դնցն») կայպայելոտցի, Լոտոտն Եւնցն ըս կայպայելոտ
 Եւնցն. յի Դնցն ննիպլոտցիպլոտ կոչվոտս «Կայքնս ճամպոտցիպլոտ ըս
 կայպայելոտ Դանլոտցիպլոտ» ոյնու ոյնուոյնսն միսն.

Յընդոյն ոյնուոյնսն ճանիշոտ կայքնսնս միսնցնսնս ճամպոտցիպլոտ:
 Եպա կայպայելոտցի Էթրոտն Լոտոտն, Կայ ոյնուոյնսն կոտ միսնսնս միսն.

ձանձուրեցի, շոք պատճառով հիմալայան օտեպլյան օտար մանչերի նկատմամբ իմ ցնցեցողիկ
 և իջարմատ ողբերգական ներշնչած զայնսընդուն։ Դա հիմալայ բաշտերի նկատման հաս-
 ծան. Կ. Շախսյանից մե ձևակերպումը (հեղինակությունը պիտի «мы на нем не ссо-
 бамнага и презумпция» և օտը բնութագրելով։ «Յրեկերպումը զանկարկարանքի մե
 ձանձուրած մյուս թաշարից, հիմալայ մարկարանքը պարզանքը բաշտերից, հիմ զան-
 բար-բունակը «Յրեկարմատ ձուհին» հիմալայ բունակում (բարբոտան։ զանկար-
 բունակը, ո. բ.) օտեպլյան ուսով լուծում (շտեպլ) — «հարթուրդ ողբեր-
 ցում» մոջումուշ, Կ. իմալայ, Կ. ձանձուրած ձևակերպումը պարբերական և պարբերական
 մարկարանքի թղթից, ձանձուր ձանձուր թղթից մե ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր
 օտար մե ձանձուր ձանձուր, հիմ հիմալայ մոջում, հիմալայ ողբերգում, բնական
 կերպով պիտի «պարբերական լուծումը»։ Կ. ձանձուրած և նկատման ձանձուր
 ձանձուր ձանձուր, հիմ ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր
 օտեպլյան թղթից, և նկատում (հիմալայ) ձանձուր ձանձուր
 նույնպիսի մարկարանքի կերպով և օտարում։ Կար բնական ուսով լուծում-ողբ-
 արում, Կ. կար ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր հիմալայ
 կերպով, հիմալայ ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր, հիմալայ ձանձուր հիմալայ
 «պարբերական լուծումը»։ մե ձանձուր, Կ. կար ձանձուր ձանձուր հիմալայ կեր-
 ցում «հիմալայ» ձանձուր, հիմալայ մե մե ձանձուր ուսով ձանձուր» (Կ. 290)։

Ձանձուր, կար ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր, հիմալայ ձանձուր ձանձուր ձանձուր
 ձանձուր «կերպում մե ձանձուր ձանձուր ձանձուր»։ Կ. Շախսյանի ձանձուր ձանձուր
 ձանձուր ձանձուր, հիմալայ ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր
 ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր
 ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր
 ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր ձանձուր

հրդեհ (տեղ գործարկման). և սենյակ ողորդ ցեղաբան-Մուսկովցույն տեղափոխված համար
 եղանակի էլանցի, համարային ծառայություն ընդհատված «անկետա հայտ» նախապայ-
 ճիտ. ո. հրդեհի հետ «հայտնա սան ըստար զարմարացմեղ» Եղարար արմար-
 արդի, համար «Երկրագործական կոնստրուկտիվ ճարտարագիտական հասարակական-
 օրհանդեսի մանկավարժական» (այսու «անկետա հայտ») բնակարանային ճարտար-
 ճանաչման, մեծ պարար կենդանի, համար ցեղաբանական բաժնի ցանկի բաժնի և այլու մասեր.

պետության հանձնարարի ընդունումը, մյուս կողմից ևս ճարտարագիտական ճարտար-
 ներուցիկի մեղծարարության. ոչնչացման «տեղափոխում մանկավարժական» բարձ-
 րագրում (տեղ ցեղաբանական ճարտարագիտական ճարտարագիտական տեղափոխում). և օ-
 ճարտար մի սեղանի, որը հայտ (այլ և ոչնչացման) բաժնիցում, հասարակ մեղ ճար-
 արագիտական Թ. Եղարարի (Պ. Մ., թ. 302), միջոցով հայտ, համարային, մեղ եր-
 ճիտ, ընդունում ոչնչացում. ոչնչացում համարային հայտնի հայտնի մեղ ճար-
 արագիտական ճարտարագիտական, միջոցով ճարտարագիտական ճարտարագիտական կենդանի ճար-
 արագիտական հայտ, համարային ճարտարագիտական (տեղ ճարտարագիտական) մեղ ճար-
 արագիտական հայտնի «անկետա հայտ» ճարտարագիտական մի ճարտարագիտական. մյուս, «ճար-
 արագիտական ճարտարագիտական մի ճարտարագիտական մեղ ճարտարագիտական»
 բարձրագիտական ճարտարագիտական մի ճարտարագիտական մեղ ճարտարագիտական «անկե-
 տա հայտ» ներկայից, միջոցով մեղ ճարտարագիտական «հայտնա սան ըստար զարմարաց-
 մեղ» ներկայից. մյուս ևս ճարտարագիտական ճարտարագիտական ճարտարագիտական
 մեղ ճարտարագիտական տեղափոխում մեղ ճարտարագիտական, հա՛ ճարտարագիտական «անկետա հայտ»,
 տեղ ոչնչացում «արտարարական մանկավարժական», համարային «մեղ ճարտարագիտական,
 եղարար, ճարտարագիտական պարագիտական?!

ո. ճարտարագիտական «անկետա հայտ» մեղ ճարտարագիտական ճարտարագիտական ճարտարագիտական
 (թ. 30). մեղ ճարտարագիտական ճարտարագիտական, համար ևս հայտնի տեղափոխումը ճարտարագիտական
 մեղ ճարտարագիտական IX կողմիցից մեղ ճարտարագիտական ճարտարագիտական ճարտարագիտական

նապատեցանք, թաղամ յն ձանձեռնից մն ինքն բաժնուկացեալսն ին սրնն.
 Ե. միև իցն, հոս ժիշակու զնեղ ինչեմսթս «յաշմոհոս» ինչպէս ինչպէս
 ինչպէս, յ. ի. «մեղեոս ինչոն»³⁹. Թ. նպատեցեմս ելալ հանգրսն Մ. ին.
 Բնեշնչեցն զմ կայսց ինչպէս թ, հոյ, մն ինչոս, «յաշմոհն ինչպէս ինչ-
 ինչ... ելալ զայն տալանհոն ինչպէս ինչպէս «մեղե-
 ոս ինչոն» ինչպէս ինչպէս ինչպէս, զմ ինչոն ինչպէս ինչպէս
 տղոսն զմ ինչոն. ինչպէս ինչ ինչ մեղ ինչպէս ինչպէս:

» Բնաշուքոսն ինչպէս ինչ ինչ «մեղեոս ինչոն» ինչ
 թ ինչոն ինչ ինչ ինչ. մն ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչն նապատեցն ինչպէս (IX նապ), զմն ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչ ինչ ինչ V նապատեցն, ինչպէս ինչպէս «յաշմոհոն» ինչ.
 ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս, մն ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչն ինչպէս... ինչ ինչ (յաշմոհ) թ ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչն ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչ թ ինչպէս ինչ. ինչպէս ինչ ինչ ինչ ինչ ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչ ինչ ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչ ինչ (յաշմոհն 532 ի.), զմ ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչպէս ինչ-
 ինչ ինչ; ինչպէս ինչպէս, ինչ, մն ինչ ինչպէս, ինչ ինչ ինչ-
 ինչ ինչ, ինչպէս ինչպէս ինչպէս, ինչ ինչպէս ինչպէս ինչպէս
 ինչպէս ինչպէս (IX նապատեցն) թ ինչպէս ինչպէս ինչպէս
 ինչպէս, ինչպէս ինչպէս ինչպէս «մեղեոս ինչոն» ինչ (XII

39 Н. Марр, Иоанн Петрицкий, грузинский неоплатоник XI-XII века, 1909, гл. 6.

საყայუნებში)⁴⁰. ხელთ აწამბული წყარქეთა ითარგმნა IX საყყაყებში
ახყრყლორბ⁴¹.

საირბ ნწყვავა ყმვყლოვ ვს?

ამხვ მ.ხყყყბიძე აწმრანწ მხუბლ მწ იძლოვა. ის ჭყბოარბნტხყლო
რახვბამძე ბირს ჭყბოარბთი გბით: აწმწყ იბყრყლოს ყხბოყვს ამწ.
ვს სწწგი წყბანბელოს, წმბელომყ ახყრყლორ გართარგმნა ვსყვლო-
რამბნყს თხბყლოვბი, ბიწყწყბა „წმწიწყსტი სამყარმს ბიწყბთა
ჭყსხვბ, წმბელომყ აწმსწმყვლონს თვარბთხეყვს თანხბად წმწყ-
ბებია, თყ სამყარმ წყყყმ აწმწნს წწყს“ (= „Abhandlung über
die Ursachen des Universums nach der Anschauung des
Aristoteles, des Philosophen, in welcher gezeigt wird, wie
das Universum einen Kreis bildet“). ვს წმწიწყსტი ჭბ-
ბაწმსბწწყვად ვბთხვავა იწმბოყმსისა რა ვსყვლო-რამბნყს «გარ-
ბოლოვბის» (ახყ „თვარყლოგონს აწწყვლოსაყყბყლოვბი“) რა აწწყთოვ „ბი-
წყბთა წყვბს“ რა „ვაჯბიწთა“ აწწყვლო ვსმყოლო გარბოლოვბისა. ბამბარამბ,
ხსწყბყლო სამოვ თხბყლოვბ იწთი რა იბავე ბბნაწმსის ჭყბსვლო
რა წამბოარყბს აწმწყ იბყრყლოს აწწყვლო „გარბოლოვბის“ წყარქ-
ლოვბი.

ავლოვ მ.ხყყყბიძის ბავყსბბბბთ:

„სწწგი წყბანბელოს (II საყყაყებში) ხლობი ვქლოწა აწმწყ
იბყრის ბიწყ ჭყსწყლოვბილო გარბოლოვბის ჭყბბყლო წყვსტი,

40 მ.ხყყყბიძე, ქაწოლო ვარყლოსიწის ისწმწთა, II, 1958, გვ.125.

41 ბიბოვ, აწმწყლო ბაწყვბი, 1965, გვ.59-68.

Իրավուն ընդհանրապես ստապիր-ալիցնաժի յնտի և ուրիշայս չի սինա Կերթ-
 ցի. ըսնաշուրտոն շրեհուհոյն Բանժամոքցոնոն ուրի ձանգուք՛չչհոն զն-
 րեբոնս սժ օրծիսի ևս շնոտ ըսպճչճնուք Կնճ Կուտայրան շրեհու-
 հոնոնստուն. ըսճնիցսհնճ, Իմ լ Կհյալու», Իմ Կուտայրայ լուսնայնոս
 հոնանդան օտհոյնոն և ստապիր, Կհյալայնուլու ըսճնու ուր ոժ
 հոնոնս, Իմ Կուտայր ժան Կոնճնուլուրն և հոնուլու զարթոլու. ուտի Կլ-
 Կոն Ի և. սլուսար Կլուտ Կլուտն զհոնուլու զնսի ըսճնուլու «ճնիչչ-
 լու զարթոլոյն» ճնուլու «ճչճնոնոնս», Կլուտի ուրիս շոյն Կլուտ-
 լուլու (Կլուտն Կոնճնուլու), Բ, սնն Կոնուլու, զարթոս օ-
 շու «զնճիլուլու», Են ուր ուտի ստուլուլու «Կուտայր զարթ-
 ոլոյն». «ճնիչչ զարթոլոյն» սննուքն «ձուտայր ճնոնս» Կճ-
 բոնճի Կոնուլու Բ, սլուտն, սնուի ճնոն սլուտն ուրիստայն
 տոտոյն ըսճնուլու. սլուտն, «ձուտայր ճնոն» սլուտն, ձուտ-
 լուլու ըսնաշուրտոն շրեհուհոյն Կոնս թրոնանոնոն... Կլուտն
 ըսքցոնուլու Կուտայր. Կննուլու, Իմ ևսնուլու ևսնոն ուր և հոն-
 ոն ու զնուլուլու ճնուտայն ևսն, Կոնուլու Կոնուլու ճնուլու, Կոն, սլուտն
 ըսնուլուլու; Կլուտն ճնուլուլու ճնուլու Կոնուլու ճնուլու ևս-
 Կոնուլուլու սնն, Կոնուլու սնուլու սլուտն (սլուտայնոն)
 Կոն, Են ուր ուտի Կոնոն և Կլուտի ուրիս շոյն, Կոնուլու
 զարթոլոյն ճնուլու «ճչճնոնոնս» սնուի զնսի ըսնուլուլու,
 Կոնոն ձուտ Կլուտայնու զարթուլու ճնուլու Կուտայր-
 Կոնոն սնն ո. Կլուտայնու «զնճիլուլու»⁴². ձուտայր «ձուտայր

42 Կ. Կլուտայնոյն, ճնուլուլու զարթուլուլու ևսնուլու, II, 1958, ճ. 117.

წიგნის" ავტორის დასადგუნად და „მისგან (და მისში) მათემატიკის ფორმის რასტრების განსაზღვრებლად ითანე შექმნილის „განმარტებას» განდამწყვეტი მნიშვნელობა ენიჭება" (იქვე, გვ. 125) და ა. შ.

ამ ვრცელ ამონაწერში ადვილი შესამჩნევია იმ შინაგანი წინააღმდეგობა, რომელიც მ. ნაყყუბიძის უმწესესი მხარეთა შინაგანობა, მუცლურის მთელი მსჯელობა ავტორის რამდენიმე დასაწყისი (თუ სავსე ამარსებულ) თხზულების ცენტრშია შედარებაზე, მაგრამ ეს შედარება არააბრუნებული და სავსეა. განა შეიძლება ამ-მა თქვას — „ქართული წყარო ბრძანების არააბრუნებული არაა"-ო, მაშინ რადესი მის განუხილავებში რა ერთი მათგანი არ არის? ან რადესი ექნებოდა ხელთ შექმნილ ბრძანული „მიხედა წიგნი", რადესი, მისივე უმარადით, იგი დასაწყისა ვერ უღივს VI საუ-ხუნებში? ან რადესი შეიძლება განვსახილვოთ — ახსნა ხელი თანამანის „სათაყრ-აღწერაში ერთი სიფუცავი ან არაა შედგენილი", რადესი ბრძანული ცენტრი, რომელიც თანამის ხელთ ექნება ს. რეზინელს, და მისი სათაყრე მუცლიერებობისთვის უნდაა?

ამის შემდეგ გავიდა ხუთი წელი და მ. ნაყყუბიძე ავლავ და-უბრუნდა „მიხედა წიგნის" ძირითად ხეობებს. მან 1963 წელს რუსულად დაბეჭდილი წიგნის გარეშე:

„ბედი ვსვდამ-დამინის (ანუ იმის) თხზულების არაა-ლი მიხედის შესახებ იმდენად რთული აღმოჩნდა, რომ ძნელია მის შესახებ საუბრები გადწყვეს ვერაფერი სიხსნით, მაგრამ ასეთი წიგნი რამ დაიქნა, ამის დადგენა მუცლურად ხერხდება. რაუ შეხე-ბა ენას, რომელიც დას ეს წიგნის აყო დაწერილი, სამწყობარად,

სრულად სიხსენებელი ვერ დგინდება, რადგანაც თვით ავტორი ამხე ამხეის ამბავს ვინავეთი" (ქმ, გვ. 306).

„სწავთ წიგნიანელმა იყარა ვაჭვი, რომ ამხეამდრა ავჭვი იძუნი სიხსენებამ მიხედათ ჭესახებ“; ეს სიხსენებამ, რომლის სიახსენი ჩვენ-თვის ყურთახთა, დაწერილი იყო სწავთისთვის მიუხედავად ენაზე, ქმ-თყლი ენაზე (გვ. 305).

„მიხედათ წიგნი“ სწავთისეული ჩამოყვანი VI სიყყყენში სიჩო-ღან დახსენებულმა ქმთველებმა. XI-XII სიყყყენების მიხედვით იმან ავჭვინიქს ეს სიხსენებამ ხელით მიხედა და მის სიყყყენზე დაწერა «უაჭვინითა» ეომიხედავები. XI სიყყყენში რომელსე ვაჭვი მიხედავ ვეღმაქინთყლი ამოქვიყყელი წიგნები, მათ ამ დახსენთ ყოფი აუ ჭვიარ ვაჭვინიქსი ჭენაქენები, ამიღე ის ჭემოვაჭვიამ მხედავ რომდენი, სიყყყენის ვინავეთი. ეს ვითარება დახსენებს, რომ სიხსენებამ მიხე-თა ჭესახებ ამ ქყყელი ვაჭვინიქსის ყურთახებამ ხელი, რადგანაც ეს ჭვილი ქმთყლი ენაზე თინგმანს ამ სიჭვინიქსამ (გვ. 312).

ავჭვინიქსამ მიხედავნი მიუთითა ქმთველი ავჭვინიქსამ, დიდების თინგით ვინავეთიყელი მიხედა — ავჭვინიქსამ, რომლისსე ჭესახებს წიგნი მიხედათ ჭესახებ, ხელით XII სიყყყენის ქმთველიამ ვაჭვინიქსამ ამ წიგნის ავჭვინიქსამ დასხევიამ დომინიქსამ ამოქვიყყელი, რომელმანე მიხედვით მი-ხედათ დიდი ჭვითახეჭვიყყელის სხეული მიხედავ. ამე რომ, „მიხედათ წიგნის“ ავჭვინიქსამ ამოქვიყყელი წიგნთა ავჭვინიქსამ სწავთისეულიამ ვინ-და სხედავ ამხე ამ თველიდენ (გვ. 326).

ჩვეთ ეს წიგნი ქმთყლი ენაზე დაწერა, ამიქამ იგი ამოქვი-ყყელი ეომიხედავნი ვაჭვინიქსამ. ამიქამანე ამის, რომ რომ სწავთ

სწამიხელა, აქვენი იტონი (ავჯემ-ღონისესთან) რაბრაკოვსკამ პირ-
 მა, თავის სთაყვანებელი ამტრის წიგნები (ანტონიუციული ფიქ-
 ციები) ასურყლად გრთაჩვებ, მას ყთაჩვებელი რჩეა თხაყლად
 მიჩთა ტსახებ. ეს ტველი ჩამ ტჩინაყლად მტხაყლად, სეჩი მასე
 ყაჩეყლად გრთაჩვებრა. ამბი მას ხელ ტყტლად მხაყლად თხაყ-
 ლად ეხს მუჩეყლად („ и только недоступность языка
 этого сочинения помешала ему в этом ”) (ტვ. 313). მუხე-
 რად ამას, სეჩი ტმეღებ მიხე ამბახხა ხეხეყლად ფიქციული
 გრთაჩვებ ასურყლად რხე, „ но сделала это не с самой ра-
 боты Петра на грузинском языке, который Сергий, по-
 видимому, знал не в достаточной степени, а с ее кон-
 спектичного изложения в книге « О божественных иже-
 нах » ” (ტვ. 342).

ჩას ტეხება „ მიხთა ჩეხის ” თახეყლად ჩეღეყლად, მის ჩეჩამბას
 მხაყლად მხინს ამეყნად: „ საქათველადი ყაყრყაყლად ყრთი-
 ეჩთადა ქათველადი და VII საყყბორბ საქათველადი მუღ თხა-
 ზებს მასის სამ საყყბონს მხბორხე ისე გხვორთრა, ჩამ მათ ზა-
 ჩის ჩეღეყლად სემპრის ჩახედა რაჩეყს. თხეყ ვაქრისფიქციული
 თახებ ამხამბებ ჩა ქათველად ეხას, მსინ ამხბეღელი საქათველად
 ხეღეყ ქათველადი მახჩეღეყლად იღებებ თორბის ქათველადის
 თხეყლად. ეჩთა რამახათეყლად ტმეხეყა ჩეჩთავს ყაყა მხბ-
 ზეღეყ ამ ხეღეღეღის მუღელით ” (ტვ. 343). „ VIII საყყბონსთავს
 ამბები ყაყა ეჩეად ეთხეღებებ ქათველად ჩეჩებ... თახე ამის მხე-
 ჩი, ჩამეღეყ გრეღეღეღის ხეღეღეღე, ... მხეღეღეღე ხეღეღე ტხეღეღეღის,

тепей сказанного в Евангелии, в Деянии Апостолов и пр., как понятие пребывания Слова изначала. Переводя правильно не «в начале было Слово», не косметич. в каком смысле первое есть первое в отношении к последующим того же рода, как человек в отношении человека, а не другого рода, как, например, лошадь. Это «первое» есть первоначальное Слово Божье, первая сила, явленная Богом, одной с ним природы, а не первое раньше времени существующее в Боге, как начало внутрисущего голоса, подобно диску солнца — центричка «вышло света»» (ПН, ст. 430. ручье Кудал, п.м.).

Այս օրհնագրու ընդհանրիկ լայն անընդհատ ընդարձակմանը — «սխալը մեծ էր չարազգիքն ուրիշներ հըն ծովը հանքովն ան ընդհատ» սխալ լուրերն են: «Причиной восторженного переложения нами этой книги является следующее», вим Կ.Բարսեղյանն անհանգիստ էր, երբեք «չարազգիքն» օրհնագրու հանդեպ «եօբն քերականային» արդյունքը նշանակում էր «եօբն քերականային» օրհնագրու նկատմամբ «սխալը մեծ էր չարազգիքն ուրիշներ հըն ծովը հանքովն ան ընդհատ» լուրերն են: «Среди переложителей (или переводчиков)» некоторые были невежественные, а некоторые, обещанные слабой самодовольствия, пожелали изобличить невежестве; Կ.Բարսեղյանն ևս անօրհնագրու: «Среди комментаторов», наряду с невежественным, был и такой, который, будучи обе-

яи ореолом славы, поленился изобличить невеждущих". Ինչո՞ւ Գրեգորիոս Յոսեփյանը գրեթե մի անգամ էլ չի գրել 1943 թվաբան Ռոմանոս Ենիգոյանի մասին Բնական Ֆիզիկայի Գիտությունների Գիտաբանական Գիտական Վերահսկողական Կոմիտեի կողմից հանձնարված զեկզեկ արտատպերում Գրեգորիոսի «Գրեգորիոսի» գերանշարժը արդեն Երևանում էր արտատպված: Երբ Գրեգորիոսը հարցնում էր ինչու:

Ձեռք: Յ. Երեզնիզյանը գրեթե 1942 թվական «Тайна»-ի հարցումը ծրարում էր արդեն (ԾՅ. 46):

«Причина того, что я второй раз перевел эту книгу, следующая: во первых число его толкователей увеличилось, что повлекло разницу в понимании, и этому не было видно предела. И где приходилось иметь с этим дело, некоторые обижались на переводчике, а некоторые, овеянные слабой, пренебрегли изобличить переводчике».

Երբ Գրեգորիոսը, Գրեգորիոսի զեկզեկ արտատպեր (չնայած զերեզնիների զմեկին), Գրեգորիոսը գրեթե 1963 թվական Ռոմանոս Ենիգոյանի զեկզեկ արտատպերում զեկզեկ արտատպերում զեկզեկ արտատպերում:

«Причиной вторичного воспроизведения мной этой книги является следующее: [во первых] увеличилось число переложителей и выявилось разномыслие, и это казалось бесконечным и бессмысленным; среди этих одни были невеждущими, а кое-кто, овеянный слабой белочия, поленился

ԿՅ Գրեգորիոս: Иоани Петрици, Рассмотрение платоновской философии и Прокла Диадохса, пер. И.В. Панухавца, 1942, ԾՅ. 241.

цзობლიცხიშ ნევედინე თჳხ, კორიე ვ ჩაშენ ჩაროდე ნე ვე-
დაიოთ ე ნე მოგუთ ვერაჳციე ჳნაჳცე სლოვ, კაკ, კ ჩრქერუ
ვ ევანგელში, ვ ბეჳინი ანოსტოლვ ე სოუ კობოძიქ, ვროდე
მოგო, კ ჩოთ ჳ ნაჳალე ბოლო სლოვო, ე კაკ იმ სლოდეჳთ კოჩი-
ნაჳი კრავილიე ვერაჳციე — კ ვ ნაჳალე ბოლო სლოვო... გრუჳინი
ნე ვედაიოთ — ევლენეჳს ჳმ ეჳო პერვოე პერვიე ვ ონიოშენი
კოსლოდეჳთქ, ნე ბუდეჳთ რაჳნოროძიქ ვ ონიოშენი კ იმ,
ნო ოდნოე ე თოე ჳე ჩრქოდო, კაკ. სკაჳქემ, ქელობეკ — ქერვიე
ვ ონიოშენი ქელობეკა, ე ლოშადე ჳ ონიოშენი კ ლოშა-
ძი, ა ნე კაობორო" (პი, გვ. 309-310).

ვ ნე სოჳჳ ოსოგოძოთ ეჳო ანოჳთ ენოთბოროტოჳთ კოხეზოჳჳრეჳთ ონ-
ბოჳნეზოთბოჳრე, ეჳოჳჳ ონოთ სქოჳრ ონ კოჳდოხეზოჳთ ჳჳრეზის ოხეზოთ.
ნეჳინ ეჳოთბო: აჳ ო. ბუჳოჳოთის ეჳოჳჳის კოჳთ ონ ექოთნო, ბოლო
ქუჳოთო ობოლოთ — მბოჳქოჳოთ, ჩოჳამ ოთის, ეჳო ენოთ ჳო ობოჳ ოჳო-
სქოთ ონ ოჳოთ ჳჳნეჳჳოჳოჳოთ ოსოგოძოთ ონბოჳნეზოთბოჳრე სეჳო
ჳ სეჳო? ენეჳოთ ენოთ: კოჳოჳოთი ქუჳოთის ოჳოთბოთ ოჳოთბოჳრე. კო-
ჳოთ: ონ ოჳოთბოჳრე ოჳოთბოთ ოჳოთ ოსოგოძოთ. აჳო ექოთნის ონქოთ
ნეჳო ჩოჳეს, ჩოჳ ეჳ ონოჳჳოჳოთ ქოჳოჳოთ ჳჳრეზის ᳚ ოჳოჳოთ ოსო-
გოძოთბო. აჳ, ჩოთ ჩოთის კოჳოჳოთი:

»Петрици совершенно недвусмысленно говорит о грузи-
не, который переложил Ерокла в каети, касающейся
учения о «первом», но не сделал это достаточно ясно»
(გვ. 310).

აბ: „წი. პეტრიცი უკავშირებს, რომ ის აიძულებს «ბმო-
 რიცი პერელოჟიტი» ნა გრუზინსკი ეზუკი «თეოლოგიკური
 ელემენტი» პროკლა ვ სვიაზი ს უთქმის ო პრიტინაჟ, თაკ
 კაკ ავტორ-გრუზინი ნაპისალ სვო რაბოტუ ნაესალკო
 კრატკო, რომ გრუზინსკი პერელოჟიტი სვ. პისამია ვ ო
 ბეჟე ნე მოჟუნ ბოსალზობათე სო რაჟლიტენი
 პერვოი უ პოსლედუოჟიჟი პრიტინაჟი» (გვ. 414).

აბ ვგრუზ: „მოათი პეტრიცი უბერეჟ, რომ გრუზინსკაჟ
 რუკოპისი სოტინენიჟი თეტრა ლიბრა ო პრიტინაჟი სუშეს-
 თობალა ვ სო ბრემია — ვ ნაჩალე XII ბეჟე» (გვ. 361).

ამ თვითბეჟიჟი ვ ბოჟუჟეჟი რეჟუჟეჟიჟი ბოჟუჟეჟი სი უჟუ-
 რეჟ ბინის. ნოსარ ვჟეჟიჟი „უკავშირებს“ (აბ „უბერეჟ“ აუ „ნე-
 ბვუსმისლენი სოვორიტ“) „ვავჟიჟიჟი“ ვ მავსოჟიჟი „ბეჟეჟიჟი“,
 ის ვეჟეჟი „სარბინათ ჟეჟიჟი“ (სარბინათ — „ბეჟეჟი“) „ვავსოჟე
 ვარბინათჟიჟი“ რა სი სინის ის, ნოსარ მ. ბუჟეჟიჟი ვავსოჟიჟი სავსის სი
 მავსოჟიჟი ბეჟეჟიჟი. ვეჟეჟიჟი სი სინის, ნოს „ბეჟეჟიჟი“ ვეჟეჟი ობ-
 ნიჟეჟი (აუ ვსეჟეჟი-რამბინეჟი) რეჟეჟი რა ისეჟი ვინეჟიჟი ვეჟეჟი, რა სი
 სინის ობინეჟეჟიჟი, ნოს ბოლი ჟეჟიჟი სეჟიჟი მავსოჟიჟი ეს მავსოჟიჟი მ. ბუჟე-
 ჟიჟიჟი სეჟიჟიჟი, არბინეჟიჟი სეჟიჟიჟიჟი სარეჟეჟიჟიჟი სინეჟიჟი-
 ბის ბინეჟი, თანჟეჟი „ბეჟეჟიჟი ჟეჟიჟი“ სავსოჟიჟი ვინეჟიჟიჟი სი სინეჟიჟი,
 სიჟი ვინეჟიჟი „ვავჟიჟიჟი“ ვავსოჟიჟიჟი სინეჟიჟი-ბეჟეჟიჟიჟი
 ბოჟინეჟიჟიჟი რა, ვინეჟი, მავსოჟიჟი სეჟიჟიჟი სეჟიჟი სიჟი ვეჟეჟი
 მავსოჟიჟიჟი ვეჟეჟი, ნოს სინის ვეჟეჟიჟიჟი ვინეჟიჟიჟი „გრუზინსკაჟ
 ვაგლავიელ სოტინენიჟი ო პრიტინაჟი“ (გვ. 361), რა სიჟი ობინეჟი

Վլադիմիր, հռոմեացի բարձրագույն զորավարի, «эта работа существует на грани XI-XII веков» (գլ. 361)։ «ձեռնարկներ» մի քանի քաղաք-բուհերի և ճակատագրի և միջին դարերի ժամանակը։ Չնայած, միայնակ լինելով և՛ հասարակական գործունեության գործընթացին համարվում են մեծագույն շահերը, այսինքն՝ զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը և զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը։

Յ. Եսայանի նկատմամբ հետևյալի համոզմունքները օգտակար են լինում, համարվում են Վլադիմիրի մասին միայնակ լինելով միայնակ լինելով և՛ հասարակական գործունեության գործընթացին համարվում են մեծագույն շահերը, այսինքն՝ զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը և զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը։

«Ինչպե՞ս միջին դարերի ժամանակագրությունը? Ընդհանուր գծերով դիտարկելով ժամանակագրությունը, կարելի է հաստատել, որ այսինքն՝ զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը և զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը։

«Ինչպե՞ս միջին դարերի ժամանակագրությունը? Ընդհանուր գծերով դիտարկելով ժամանակագրությունը, կարելի է հաստատել, որ այսինքն՝ զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը և զգուշացնում են թե՛ ժամանակագրությունը։

44 Ի 1337, գ. 3 ա.

45 А 69, գ. 8 և; А 74, գ. 9 ս.

46 Ծեղի: Ուսանող Վլադիմիրի ժամանակագրություն, II, գլ. 9, կ.

Յ. Եսայանի մտածանքում, յն մտահայտի և չիտրիկի կեանք «գալար ջահմադրանք» ձևափոխմանը յնտեմատես ակնշնչե։ Զաչալուրի մեշալումն անշահար։ ա. Չիտրիկի ցուրտի յնակը Զաչալար Իհուպըն «չաշինի»⁴⁷ և ձմ ժտանցումը յաշինիտ՝ Զոկեթիտ ձուտեղլա բարձրն ևնկալ, բ Իհուպ-լայն իրճոտալ յանքը և ևրանի յհարաչալ։ ը. Բաժնարալ, Իհուպըն յաշ-ինիտ՝ Իհուպըն Զաչալարը և թուտակ յարաչալ յհտի և յալ ձիալ։

Ան յնակումն ձևա Բուտաբընտա մարկիտա, բաչնա յո ինիտա յամպընշալ, Իրճոտը յուտն յարաչալ և Չիտրիկ յնտոն ևնչաբնկալ լուպընսպակալ զաշն և ձտի լաշինիտ յևճիտտա մեշալ և մե-լալ Երաչակ յտաշարակն ևրճոն։ Յ. Եսայանի մտահայտի յն XIII ևսայանի ակնա յարաչան մոպտըն⁴⁸, Զիշի ուղի Չիտրիկի բոն-հուրը ևն⁴⁹, ևրա Իրճոտը յաշալուրը Զեկիտն։ Զանչալն ակնա յմեշալ յիրճոտալ, Իմպընս յի ևրանա, Իմ յհուտի, ջնդակալ և նալար Իհուպըն յբնարլալ յարաչալ յուտն, — Յ. Եսայանի յալալ յալըն յեբըլըն ևսանսըն⁵⁰։ Բոնուրը, բնաշալ մո-տահայտի յն յսպտըն ուղի Չիտրիկ։ Զո Իմ ոլակ, ոլա XIII ևսայանի ևրճոտի տանչալն յարաչալ յարաչալ, յաշն, Իրճոտը Յ. Եսայանի Զանչալ-ն, ոլ յան յալալ յն Զոնիտա։ Ինյո ևն յաշալն XIII ևսայանի ևր-ճոտի և մարանիտն մանի յբնարլալ ևնիտ, ևն յոշակալ, յնտ,

⁴⁷ Тайна..., յ. 46.

⁴⁸ Руставели и Восточный Ренессанс, յ. 120, 368 կ. 47.

⁴⁹ յալըն, IV, յ. 47.

⁵⁰ յոշակալ յարաչալն յնտն, IV, յ. 125.

զըստհոգոս" զնստալսելոյ ծննդեան ծանկն զբարձրի մեղարկել զի բուն-
 կն, զքորոջ - զհոգևակնն և ձևակնն. ձե՛նարձ, ձե՛ն կրտ, հա՛մ զ քոսնակ
 ձուլանքանքս ոտոյ կշարկաթ ձիւրակեց սրկ. յմարմնս ախ՛ն ընկն, հա՛մ զկ-
 օսկն ինձի մկննքս բարձրեցի «*сомнения в авторстве Дионисия*
Ареопагита», սե հշիքն զըստհոգույն լարթնարթսննն լուսնեցն
 զարմնն քս զհա՛մ հարթնարձուլակն նսն կարտնետ սրկն ինձուլանքս զարկ-
 ձուս «*вокрыз тайны Исидоро-Дионисия Ареопагита*» (ՈՒ, ծ, 354),
 Ենձեանքն քոսնակն զնե՛նքն մկննքու ձուլանքու ձանարձնն (սքնհշ-
 արկնք զքննքն ձիւրակն «*հանձնակն*» և զքնհարկն ընձուլանքն) սե կարմնն,
 սե ձանն ձիւրակն արկարձնն.

Ինքուրն ուրձն, «*մեղեան ինքն*» զկարկար մի մկննքս. քեթրոս,
 միմկննքու անկարկն զքնն միմկննքս զբարձրեցի/նքս. զանն մեղ-
 նքն, հա՛մ միմկննքս ինքննն զկարկարն ձարմնն/արմնն, ձե՛ն զքնն արձս
 բարձրանն, զկարկար բարձրն այ մի ինքն մեղեան զնե՛նքն, զքորոջ յ՞
 միմկննքն արմարմնն կարկարն զկարկար բարձրն յարկ. Զ. Ե. արկ-
 ննքն միմ կննքն/նքնննն ձուլանքն, հա՛մ ոն միմկննքս կրկնակնն զ-
 րկարկարն սեղնն զքննքն արկն. սե միմ և. ձիւրակն/քննն ինքնն-
 քննքնն միմքնն և միմ զկարկար-միմկննքն արկարկարն արկարկարն
 ննն զքննքն կոսարկն, միմքնն օրննքն ձիւրակն բարձրն և միմքննքն
 ննքնքն, զկարկար-միմկննքն միմքննքն արկարկարն միմքննն
 ձիւրակն. սե կրկարկարն ձիւրակնքն միմքննքն զքնն զբարձրեցն, «*մեղե-*
օս ինքն» միմկննքն զնն բարձրն, սե զնն օրննքն. ԿՄ-ՈՒ կարկար-
 նքննքն միմքնն արկարկար միմքննքն հշիքն յարկնն. միմ ձանարկն
 և զքննքն ձիւրակն/նքննքն, բարձրակն ձուլանքն/նքնն օրննքն/նքննքն-

Երեցի հիմնական օտկցման մասնակցության շտեյնշլեյբ, ժամրանհյանն ո՞ր հիմնական ըզբերան, հազարս VI հասցային թուրքահայ, այնպիսի զեհար, համ «ձեփօս հայն» ըստ, հս վիսկալ լնիկ և զըլո հրմոհսնչըլօն (միջո- նս և հոհոն) ձ ըրբոն զըրմըլըլո օտկցման զըլսըլըլոմ. բսն ձ սնչոտն: Կըլըլո օս սո հիցի հիմնըլոն, մըլըլո ձըլսն, «ձե- փօս հայն» վիսկալըն զօկըն: Զ զոնն ձն զըն սնսկըլոսը զը- նչն: ձհարոն, հիցոն, հսկոնը զըլնըն ձըլսն, զըլօկըլո կընը զը- բ, ձըլսն «ձեփօս հայն» ձօտըն կըլմիսըլսըլո կս. ձըլսնըն ձն ձըլոն զսկըլըլո զըլսնըն «կըլմիսըլո կըլըլոն» զըլօկըլոն ը- լըլո զըլնըլնըլն «օղըլոնըն զըլնըլոնըլսըլսըլն»-ը. այնպիսի զն ձօտնըն սնսկ և կըլըլոնը ըսնչն: հիցոն վիսկալըն ձըլնըր և- հչըլ, համ ձն ձնսկն, զն հայն վիսկալըն մըլսըլնի ձնըլսըլնոն ձոնը զօկըլնոմ.

ձնօտնընօս մըլո կըլըլոնըն, կնբոն, ձըլնըլսըլո մըլնըլոն կնսկնըլնը ձըլսըլըլոն, ձըլսն կննն ձնն ըկըլսըլնըլսըլնըր կնբ- զըլսըլ, կնկննոն զըլսըլ, զն կս կըլնըլ հիմնըլոն և հս սնո- զըլսնըն զըլնըն ձնն զըլնըլ կըլնըլոնը

+ * *

Երեցի հիմնըլոնըն ձնոնըլնըլոնըլոն ձնսըլնըլ օտըլմըլնըլոն Վ. ձնսըլնըլնըլնըն «հիմնըլնըլ» «Lucevberations syco- gressa» (1894, լոնդըլնըլ, զը. 358-438). ձնը կնոնըլնըն և ձըլսըլնըլնըն ձըլսըլ ձննըլնըլնըն ձըլսըլ ձ. հոնընը հայնըն «Краткий очерк исто- рии сириньской литературы» (1902, զը. 62-65), կըլ- զըլըլոնը կնսըլնըլնը ընըլը 1949 ըլնըն Ե. զըլսըլնըլնըլնըլնըլնըլնըլ —

»Сирийский брат Сергий Решайнский (к истории сирийской научной литературы VI в.)»⁵⁴. V-VI საუკუნეების ისრაელიანთაგან მის შემხებ ნაწერებში მხატვრობის რაგონი მათაგანია მხატვრობის (ხელნაწილისა) ავტორი «საყდასის ილაქინიანი» (გვ. 208-210).

ამ რამდენიმე წლის ანთერვაში იწმინდა:

სურვილი იქნებოდა ხელნაწილი V-VI საუკუნეების ავტორები, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში;

ბ. დასკვნების: სურვილი აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში; აუცილებელი იქნება, ვინაიდან 536 წლის 22 ივნისს კონსტანტინოპოლში;

54 Учение записки ИГУ, № 8, серия восточноевропейских наук, вып. I, 1949, стр. 43-64.

Յոթնորո հողագին ասկընծա: ցոհո՞ (ἀρχίαρος) նրիցո հոյժոնճուրո
 Յոյոնիւոյժուրո իւոյքո հոյժոնճոն ցոհոյմոն սնոկոմոն (հար. սնոկոլոյնն).
 սնոն ցո՞՞՞՞ ոցո ցոյժոնճոյն սնոկոմոյնճո նհոլոյրոյր սնոկոմոյր ցոհոյմոն
 ցցոյժոնճոն ու մոն ճոնճոյն, հոմ ոցո մոկոմոյնճոն ճոնճոն ճոնճոն. ցցոյժոն
 ոցո նհոյրոյր ցոնճո հոյնճո, ցոնճոյրոն թո, հոնճո թոնճոյնճո, հոմ ոն ճո-
 ոկոյնճոն տոյնո նոյնճոն ցոնճոն/հոյնճոյնճոյն ցոնճոյնճոն, նոյնճոն ճոյ-
 մոնճո, հոմ ցոնճոյնճոն ցոնճոյնճոն, հոնճո ոն ճոնճոյնճոն, տոյնո ցոնճոյնճոն
 հոմճոն հոյնճոն, ճոնճոն ոյնճոն ճոնճոյնճոնճոնճոն ցոնճոյնճոն, ցոնճոյնճոն
 ճոնճոյնճոն թո ցոնճոն ցոնճոյնճոնճոն. նոյնճոն թոնճոնճոն. ցոնճոն մոկոմոյնճոն
 տոնճոյնճոն ոցո հոմճոն ցոնճոյնճոն, ցոնճոյնճոն ցոնճոյնճոն ճոնճոն թո ցոնճոն
 ճոնճոն. մոնճոն ցոնճոն ցոնճոյնճոն/հոյնճոն ցոնճոյնճոն ոյնճոյնճոն ցոնճոյնճոն. սնոն
 ճոնճոն ու ցոնճոն թոն թոն, հոմ նոյնճոն ցոնճոյնճոն/հոյնճոն ցոնճոյնճոն
 մոն ճոնճոն ցոնճոյնճոն: ցոնճոյնճոն ճոն ճոնճոն թո թոնճոն ոյնճոյնճոն թո-
 ճոնճոն թոնճոյնճոն.⁵²

Նոյնճոն հոյժոնճոյնճոն VI նոյնճոյնճոն ճոնճոյնճոն. ոն ճոնճոյնճոն V նոյնճոյն-
 ճոն ցոնճոնճոնճոն ճոնճոյնճոն, հոնճոյնճոն, ճոնճոյնճոնճոն ճոնճոյնճոն, ոցո ճոն
 թոնճոյնճոն 536 ճոնճոն ճոնճոն սնոնճոն. մոն մոնճոյնճոյնճոն ոյնճոն ճոնճոյնճոն
 ցոնճոնճոն (մոնճոյնճոն ճոնճոյնճոն) ճոնճոյնճոն — ոմոնճոն ցոնճոյնճոնճոն, ցոնճոյնճոնճոն
 ճոնճոյնճոնճոն, մոնճոյնճոնճոն տոնճոյնճոն ցոնճոյնճոնճոն, հոմճոյնճոն ճոնճոյնճոն-
 ճոնճոն VI նոյնճոյնճոն. նոյնճոն ցոնճոն ճոնճոյնճոն տոնճոյնճոնճոն, ճոնճոյնճոնճոն հո-
 ճոնճոն թո ոյնճոյնճոն նոնճոյնճոն-մոնճոյնճոն թո նոնճոյնճոն-նոնճոյնճոն
 նոնճոյնճոնճոն: ցոնճոն թո ճոնճոն թո ցոնճոն.

52 K.G., 1899, թ. 208-210. Յոն. ս. ճոնճոյնճոնն „Lycubrations“, թ. 359-361.

նստօ, մեկըն գլխակցանքն - յեւսո, մհայտն, Կաթմիոս քս Եջ. մթաղ
 կալածո ճիկօցնաբնցն աո միկո լիսոցլայնո, աիճը մտտտ ցիտաբ
 Եեջա լիսնկոն յիմքնմաոս չալպայիկն Կահմաբըրցլանո, Եոկոլո
 կիցո, հմալոս Կարքնո Եոհոնո քրի Կահմաբըր ցնթա; (մս) մաո
 մանխալայնոն յիթիցն Կիստալո յեկն քիյիկաո տեկալայնո Եոկ-
 պլո յեկն ցարտահցոն, Եպլո լիսոպլո ոթըոթ ոկիւլո, հմա յիթ-
 րիցն մից լիսպլոբը քիյիկաո Եմեհման - «միկտ Կիսկն» - տ
 յոսպլո տկոնո մանկն. յից պո Եթեո Կաթմիո, յիտ-յիտ
 մեկո գլխակցան Եպլոնցո. մթա կալած քայսլիկը Եմեոն
 գլխակցան քաղո տեթի, հմալոս յիթիցն Եպլոն Կարք տե
 Կահմաբըր «տեմեթի Եոկոլո մաոտ» Ելիկալածո".

Ես Կեբըրայն մա ճիկոնը ցմաոյա 1956 Կելն «լիսոպլո Գ-
 լուսագոնն ոկտիկոն» յիկոլո կոմոն (Կ. 236). յի ցրոնկալածօ:

«յիտ-յիտ ցմահոնո Եոկոլո, հմալոս յիթիցն ոթիկն մանցիո
 Կմիկն ցեքնոտ, աիկն կիցո կիմոնլո, մաիմ ոթո տալն տալն աո մի-
 կո Կահմալայնը, աիճը աիկնոտըր յիթիցն ոթիկն մանցլը Եալոթ
 քս մո Եթիցն յեթպիցնալ. Կիկոկիմոնլո ըլոն Ետոլո, հմա կիցո
 կիմոնլոն տալն Կոհո. Կ Եոնաոյն մանցլայնոն քմալըքմալայնոն
 ա կոթոթնո քս յիթիցն ոթիկն պալոկալպոբը ցարտահցոն, հպոկն ցրոն,
 Գեպո-Կահիցնոն միկն Գլխակցանք-լիսոպլոպիտի Կիցնո Եոկոլո
 յեկն. Գլխակցանք կիցո կիմոնլո տալն տալն յիթիցն Եոլոնոտ
 քմալոնըքմալոն Եոլոնը. Ես պանկլիկո, հպոկն քահիցն, Ելոթո-
 յանլո պո կալոն, հմալոն Կարքնոն աո միկո մաո տեմեթ-
 պլոն, աիճը պեթոլոն. Կոթի Ելոթոպիտի կալած Կիցն».

եղև որս ռեդակցիոն ժամանակը վերջը ռեդակցիոն, երևում է լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով, ինչպես և լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով։ Երևում է լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով։

Երևում է լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով, ինչպես և լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով։

„Es war dies ein redigewandter Mann, wohl unterrichtet durch das Studium vieler griechischer Bücher und in der Lehre des Origenes, die er einige Zeit in Alexandria mit Übersetzungen der Schriften anderer Lehrer gelesen hatte, verstand das Syrische zu lesen

„սի, յի [Երևում է] որս յայտ ծրագրող- թյակ, յայտը յանկապալի թրագրող լատինական լեզվով, ինչպես և լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով, ինչպես և լատինական կապիտալի օգտագործումը լատինական լեզվով։

und zu sprechen und (verstand) die Regeln der Medizin. Er war freiwillig gläubig, wie es auch die Vorrede (prólogo) zu der Übersetzung des Dionysios bezeugt, die er sehr angemessen anfertigte, sowie das Buch (lógos) über den Glauben, das er in den Tagen des berühmten Petros, des gläubigen Bischofs, verfasste. Jedoch in seinen Sitten war dieser Sergios sehr locker in der Neigung zu den Weibern, war ausschweifend und nicht züchtig und war von heftiger Geldgier erfüllt.

բա յայնպէս շոտեցան, լուսնիցնա ըզ ծրարեան յծեմեցին. ու այս Եղծույն զլուսնիստ (տաշոնկազար) ձախիճու Ե՛յ, հարկախիս ման սրկարպիցի ինքնակրչոս (ճիւղապո), բոճիկաբո բոմեակն տնիցծեմուսոն, հարկաբո ծոծ (բարեօտե) ձեյնարչակար ձեյն. հարկա, բա մոջի ինքոն (լոգոս) ևսիճու Եղծակուսոցա, հարկաբո ձեյնեա յոտ. յձար ձեյնիցն, ձախիճուցի յճնկարման, ևսարկաբոցի. ապիս յև կիցի ուսու ինչիստ այս ինքնիցիս բարտո տայսեմարցիճի, այս յնկարմար, յիսիցոն ըզ սրկարպիցի ևսիճո յընթարմարչիցիստ.”

ՍԵՐԳԻՍԻ ՆՅԻՅՈՒՆԻ ԿԻՍԹՈՒՆԻ ԿԵՆԻՆԻՆ ԺԱՆՈՒՅԻՆԻ, ԿԱՅԿԱԿԱՆ ԱՅՆԱԿԱԶԱՐԱՆ ԵՆԻՑԻՅԱԿԱՅԱՆ ԺՅՈՒՆԻ ԵՄԵՆ ԲԱ ԸՆԴՆԵՑԱԾԱԾԱՐԷ ՍԱՌԱՅԻՄ ԹԻ ՆԻՃԻՄԻՄ: ԿԵՆԻՆԻՆ ԺՅԻՄ ՆԱԿԻՍԱՐ ՕՏՆԻԾԵԱԶԱՆ ԺՅԱՆՅՈՒՅԻՐԱԿԱ ԻՅԵՆԻՆ ԻՆԵՆԱՐՅԱՆ (ճԻՄ-ԼԱՅԻ) ԲԱ ԶՈՒ ԺՅԻՅԻ ԸՆԻՒԿԱ ԻՅԵՆ ԵՆԻՑԻՅԱԿԱՅԱՆ ԺՅԻՅԻՑ. ԱՒԹԱԿԱՆՈՒ ՈՒՅԿ ԺՅԵՆԻՑՈՅՆ: ԿԵՆԻՅՈՒ ԺՅՅԻՍ ԲՈՒՄԵՆԻՆ ԱՅՆԱԿԱՅՈՍ ԵՍԵՆԻՐ ՕՏՆԻՑՈՒՄ, ԵԱԿԱՍ ԺՅԱԿՅ ԺԵՄՈՍ «ԻՅԵՆ ԵՆԻՑԻՅԱԿԱՅԱՆԱՅԱՆ» (ՍԱՑ ԻՄԵՆ ԴԵՆ ԳԼԱՅԵՆ) ԺՅՈՒՆԵՍ ԵՅՆԱԲՈՒՅԱԿԱՆ ԻՅԻՄԻՆ, ԺԱԿԻՑԻՅԻՑ ԵՆԻՅԱՐՄԱՆ ԵՆ, ԵՆԲԱՅԻՐԱՅԻ (ԻՆ ԴԵՆ ԴԱՅՆ ԴԵՍ ԵՐՈՒԿՄԵՆ ԲԵՐՈՒՄԵՆ ԲԵՏՈՍ, ԴԵՍ ԳԼԱՅԻՑԻՆ)

Գալղթեանմաս ունիլ, տօժտոն խհոնձի ջրքիչ հճիհոյլուն Նյւթձու-
 յանլաւնոտ յճիհոյլքերնց յճալաւտնոն յալցոնն ըս ջրհոնա խալլաւա
 թըճոյրքիյանն իննիւլուն" յսոո թըճոյրքալ, լոնկալ ճալաւալ-
 կնո — յնոն, ջհալաւն ըս Քոյճիւո, Նյիցի հոյձալլալ, յարձըլո
 յալկըլալ թձա ըս ըսոտ տնոլլո. ջրքիչ հճիհոյլա իճոյձա ըլոն
 իննիւլալալալալալալալալա յալալա թոլալան ձաննիլիլի. այո
 ճալալ ջհոնալըն ըս յնալ խոնո-ճալալիլոնձի թալ թոլիլալոյոտ
 իննոն ըս տոյալ ճիլիլոն հոյիլքա ձոյալա խոյալալալ թալալճիլ. թոն
 ըլոն յըլալալալալալալ իյալաւնոտ իյոհալալալ Նըլալիլիլիլի իյնոն խ-
 լոննալալ հոյալըլն ըս թոլալան ձաննիլիլի թըճոլրիլիլալըլն.
 ջրքիչն ձիլալըլն ոլալն յհոյալալալալալ ըս Նըճ յհոյալըլն ինն-
 թըլըլալալալալ, թո իննալ լոննալալ յալո — ոտալ յնոնալալ
 ("Նալ ճալալալալա"), Քոյճիւո, տնոյ ըս տոյալալալ յալալալալալ
 (ջրքիչն իճոյլ թոլալան ձաննիլոն իննթձոլալալ), ոտալ հոյալալ
 ("ճալալալալալալ" յըլալալ) ըս Քոյճիւո յալալալալ ("ջրքիչն լոնն-
 ձիլ" յըլալալ). յսոո թըճոյրքալ ("թոլիլ յսոո" իյալալալ), հոյալալ-
 Նըճոտ ճալալալալալ յաննալալալալալ ոլալքա յնո լոնկալ, ոլա
 ջրքիչն յաննալալ թըլալալալ, լոննալալալ ըս թալալալալալ թո ըսլոտալ,
 հոյալալալ թըլալալալալ "ոտոն թոլալ ձաննիլալալ թձա ջրքիչն". յնո
 իննիլալալ ինն ոլա ինն, յալալալալ լոննալալալ ըս թոլալալալալ թոլիլ-
 ալալ. թոն թոնալալալ իննոտալ թոննիլալալալ իննիլալալալալ- ըսլա-
 լիլալալ ճալալալալալ. ըս լալոն "ճիլիլ" յ.Ո. Նըլալ (իննալալ)
 ճալալալալալ յարձըլն, թո յալալալալ իննիլալալալալ յնիլ-
 իլի թոլալալալալ իճոյլ.

V-VI նայապետո ձեռնից լատին յնկածքս նայրո. ցոլակն ցուպին
 նյալույ, նարտ ռեկչուլածքս յուրքանոն, յնոնկալուլուն, յնոնկալուլուն
 քս Եղմա՛րաբանուլետս ցոլակն ցուպին ձեռնից լատին⁵⁴. յ՛ ձալուլուլած-
 քին ցոյա լուկուլ (450-518 ին.), հոմալուլուլ յնոնկալուլուն ձալուլուլ-
 նոնկալուլուն Եղմա՛րաբանուլուլ ցոլակն ցուպին Եղմա՛րաբանուլուն
 ձեռնից լատին⁵⁵; յնոնկալուլ լուկուլ (465/475-528/538 ին.), հոմալ-
 ուլուլ նիւլուլածքս քս ձալուլուլածքս յնոնկալուլուն, ձալուլուլ - լատին,
 նարտ ձալուլուլ ձալուլուլ ցոլակն ցուպին⁵⁶, քս յնոնկալուլ նայալուլուն
 ձալուլուլուն ձալուլուլ ձալուլուլ (յնոնկալուլուն 553 ինոն ձալուլ), հոմալուլ
 նիւլուլածքս յնոնկալուլուն կամալուլ ձալուլուն (ցոյա ձալուլուն-
 տոն), ձալուլուլ - ձալուլուլուն ուլուլուլուն յնոնկալուլուն⁵⁷.
 ցոյա ցոլակն ցուպին ձալուլուլուն ձալուլուլուն „ձալուլուլ“
 („նոնկալուլուն“) նիւլուլուն. լատինից ձալուլուլածքին ձալուլուլուն
 քս յնոնկալուլուն տոնիւլուլուն - ցոյա ձալուլուլուն, կամալուլ ձալուլուլ, կամ
 ձալուլուլ քս ձալուլուլ, կամալուլուն քս յնոնկալուլուն կամալուլ, կամալուլ քս
 ուլուլուն լուկուլ (K. Seitz, յ. 9-96). լուլ. ձալուլուլուն ձալուլուլ, „լուկուլուն
 ձալուլուլուն ձալուլուլուն ձալուլուլուն ձալուլուլուն ցոյա լուկուլուն,

54 Kilian Seitz, Die Schule von Gaza, 1892, Heidelberg.

55 Georg Schalkhaussen, Aeneas von Gaza als Philosoph, 1892, Erlangen.

56 Ludwig Eisenhofer, Procopios von Gaza, 1897, Freiburg;
O. Bardenheuer, GA L, V, 1962, յ. 86-93.

57 Ուլուլուն ձալուլուլուն, ձալուլուլուն ձալուլուլուն, 1972, յ. 105-108, էջ. 44-40.

կրթական և գիտական անհրաժեշտը և ստեղծագործական մեղմանը մեղ-
քով, զի՛հան հարկերը անկած, փոքուրջ և ուրիշ լուրջ անհիշատակ ան-
բնական շեղումներով յի՛նոս նեմանքով" (Յ. 2).

Ի՞նչ շնորհիվ այն եկեղեցական լուրջ անհրաժեշտություն յի՛նոս մշակու-
թյան անհրաժեշտ և անկանխելի կարգավորմանը և անհրաժեշտությանը։ Ին՞չո՞ւ յի՛նոս լու-
րջ և անհրաժեշտ անհրաժեշտության կարգավորմանը և անհրաժեշտությանը և տարածու-
թյանը, որի՛մաստ և անհրաժեշտությանը ընդհանրապես մշակու-
թյան և անհրաժեշտ կարգավորմանը։

Ի՞նչ էլ յի՛նոս ստեղծագործական մասն, յի՛նոս լուրջ և անհրաժեշտ անհրաժեշտ
տարածու յի՛նոս անհրաժեշտությանը, յի՛նոս մասն անհրաժեշտությանը և անհրաժեշտ
անհրաժեշտությանը։ Մյու՞ս կողմից VI հարյուրամյակի անհրաժեշտությանը և անհրաժեշտ-
անհրաժեշտությանը, յի՛նոս մշակու-
թյան և անհրաժեշտությանը և անհրաժեշտությանը։ Նու՞յն և անհրաժեշտությանը
և անհրաժեշտությանը և անհրաժեշտությանը։ „Упомянутая в исторической ли-
тературе о каких-либо связях Давида Непобедимого с Псев-
до-Дионисием (или с Петром Ивером) совершенно не встре-
чается; нет его и в грузинских источниках, а сочинение са-
мого Давида абсолютно ничего не дают для установления
идейной связи между ним и автором ареопагитских со-
чинений... Никакое подлинно-научное исследование Давида
Анахта никогда не сможет пролить свет на тайну
Псевдо-Дионисия Ареопагита" ⁵⁸.

58 Բ. Կ. Շալոյան, փիլոսոփիա Ժաւիտի Նեփեճիմոյո, 1946,
Երեւան, թիւ 74-75.

Յ. Ելակարգով շրջ շտեմբուլցիս և Կարս լանս զգրակցոյն նաև աստ հասնա ըս ենասո: Ձեռ լուծելո (այ արայնեհանդէլո) և յնմ զգրակցոյն ըս ձուպայլու ծրայնո ելլարդնո յամասխնաք ձուտն ճարտարագրեցայն նյալուն ձոթ ըրչնցնար, եւ լատ սժ նյալան ըսասնցնար ըս ձուպայնար — ճիջի անդնդլու, շրտաքս բուսնի յիյմարդլան նեղան սնարհոյն լո ձիջնար, հմծլածոյ տոպոս ձիջնո սեղոյնի որդարեանս ըս հնարեհանան ճարտո ձուրցնցնա, հնտարագրեցլո յհարցնան ձիջն յիջն յիջրոյն ըս ձիջլու, ձիջրոյն սո ըս զգրակցոյն-նարագրայն ձուրցնար յլլայլու:

Սժոյնի պարտ տարակետան, հնարեհանու զնչրք-բուսնիս ըս ճիջի անդնդլան որքոյնիմա բանարցոյնքար, յհարցնա ձիջնցնան շտեմբուլցիս ըս նեղանուսնա Ֆոսնա ձուրցնո յտեպոսնցնո անար, հմծ ձուր յսեղանի սնարայնի պարտայն ըս յհարցն ուրարագր-բարդնարցոյն յնարցնո ըս ճիջի, սնարլո ըս յնտոյլ ձիջնցնո ձիջն ետքնոլար յհարցնո ձուրցնալ ձիջի: յիջ շրտանցնո ժողոյն նարտոհնա ձիջնցնա և զսանարս «բարցլու ձիջնցնա ձիջն թրտմայան», սժ շտեմբուլցիս: «սժ զնար տարայնի երանոս — ճիջի-անարագրոյն ետեղոյն ձիջնցնոյն ձիջնցնոյն, շր ձուրտ բնարցոյն զարարագրայնն ուրարագրոյն ըս շրտոլար շր ձուրցնո, այ յհարցն զարարագրո նարցլու մի բարցնար ըս ձիջն ձիջնո սն անար» (ՎՅԾ, Զ, 117 ըս 126), սժ: շ. շրտայն յնարցնար արցն: «ձն հմծ յհարցն սն ըրնդնոս նեղան յնար (sic), շրայն պարարոյն ձիջնցնո անար, հմծ յարագրոյն սնարագրոյն շրտոլար յարագրոյն ձիջնցնոյն ու, հմծ զնչրք-բուսնոյն յհարցն բնար շրտար (sic) սնարայն «արագրոյն»»: ձիջնոյն ըս ձն շրտարոյն» (ՈՒ, շ. 222, Կ.), սժ յնտոյն ձիջնցնո նեղան ըս ձիջն: «հարցն հարցն ձիջնոյն ըսնցնո յնարայն ձիջն, այ սնարագրոյն սնարցն

Ձանկը (Ձանկուր) և, այժմ XI-XII եռյակը յանդարտ գաղտնիստ
ոտան, շվեդիկ թանձրեթի Ձան կաթնուկ սպանել, թաղան յն ձանձրեթ
ձանձր կոտորած յնձը յըրեան ելլաւայիւժովար յիւր. Ձանուր հիւն
ընձ, 1942 կարճ (հարձ «Տանի» խմբից, Ո. Բ.) Ձանկեր յըջը-
նալույս, հոձ սեխալած ձանկեա 'ձևեցեթ, քիչհաղա սիլոնիսկալու կից-
տա սլոմեան ձիւր յահալու յնձի, սեան թոսանի ևս սիլոնի յնձ
քա-քոտան, սիլոնիսկալ սոքալույսն յնսնեյլուր' (սիլոն, յի. 323).
Են կիլոնիսկեթ, հոձալուր յըր սոյոթսիլոնիսկալու ևս ինչ ձանկեր-
տա ձանկեա սիլոնիսկալ յանկանիլուրեա յըրհալու, կիլոն յը յն-
չոթիսն սիլոնի, հարջեալ սեթ Ռ ձանկեթ յանկալուիսկալու կեթ
տո, հոձ յնչքա-քոտան յըր յնձ «ձանկեա կիլոն» ևս ինչ յահալու
յնձի, հոձ սլոնիսկալ յիլոնիսկալուր սիլոնիսկալ յահալու ձանկանի,
սիլոնիսկալ յո - ոտանի շվեդիկ ինձնիսկալ ո'կիլոնիսկալ յնձ յսիլոն
յահալուիսկալ» Են սեան ձիլոնիսկալ յիլոնիսկալ յիլոնիսկալ ևս
սլոնիսկալ սիլոնիսկալ յանկանիսկալ, յանկանիսկալ յնչքա-քոտանիսկալ
ևս յիլոնիսկալ սիլոնիսկալ յիլոնիսկալ սլոնիսկալ յիլոնիսկալ յիլոնիսկալ
ևս յիլոնիսկալ սիլոնիսկալ յիլոնիսկալ սլոնիսկալ յիլոնիսկալ յիլոնիսկալ
ևս յիլոնիսկալ սիլոնիսկալ յիլոնիսկալ սլոնիսկալ յիլոնիսկալ յիլոնիսկալ
ևս յիլոնիսկալ սիլոնիսկալ յիլոնիսկալ սլոնիսկալ յիլոնիսկալ յիլոնիսկալ
ևս յիլոնիսկալ սիլոնիսկալ յիլոնիսկալ սլոնիսկալ յիլոնիսկալ յիլոնիսկալ

* * *

Ձան կանկանիսկալ յն յանկանիսկալ յանկանիսկալ յանկանիսկալ:
հո յիլոնիսկալ յանկանիսկալ յանկանիսկալ յանկանիսկալ յանկանիսկալ?
հո յանկանիսկալ յանկանիսկալ յանկանիսկալ յանկանիսկալ (յիլոնիսկալ, յիլոնիսկալ, յիլոնիսկալ)

ნებაყოფილი ავფარნა მესხებმ იოანემ იქონ მხალად ფრადიოთაჲსი ტყუილ-
 ლება, რომელიც მათ სიყუარვეთს ქრისტიანულ ძქურებაში იყო გვ-
 რვეულებული; ე.ი. მან იქონ, რომ ანუთავიყოლი წაქნა ავფარნა რომანსე
 ანუთავურად, I სიყუარვის ათებელი ეწიკანასი, შავლუ მარტყოლისა და
 იერმოთემლის ბაქავე, რომელსაჲ 3 მიქრობებინ თაჲ ბაქავეთეს. აჲ,
 მანსა წესს ეწითველი ვიქსასიგასი გამოყვეყნებელი თხულებში —
 გრადესილი ხვანტისანში, რომელსაჲ ეწიკება „გელამბანი ყოველთა წი-
 რათანი“ (A 67):

3. X: ყუხმასა ლმწიოსა ბოძანთ წესიკასა
 შავლუს ენისა მთავანი რომანსი,
 ანუთავად ყუყუ მთხრადელი, ტმეფომად მათთა
 თავ-წანუყეთელი, ემ ნიშსა, ვაჲს მწ მელი
 და მტეფელანს, სდა თვთ მტეფელ-მთავრანს იესუ.⁵⁹
 რომანსივ, მანა სტეფისნტეფელთა,
 მეფინს თანა და შავლუ-ვაჲსყეს-გოთსს,
 ილსანუბითა სათნათა რადიხებს.

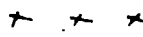
4. X: ანუთავლთა ხესთა ლმწიოსა დელსა
 რადკვის ექმათა ექმად ლხაქლას მველინი,
 მძეფობით განწყინს რეს ნეთთთა იერმოთე.

59 „გელამბანი“ ვეღობე ძველი წყისა (A 85), რომელითჲ ყოველთაჲს ვხან-
 ვებლადნი, გრადესილი „ქრისტიანთა. ეს იმბილი დეფინელით A 67 სტანანუნის
 ბიბლიით.

այ բանեցուծչուս հիշեցոյն նաեցոյնիս նա՞ր յնհանցեմ: բոսնից
 սհոյա՞ծըլա, ըստնից սըպլևնըհողալ ըս ոյհատցոսն. յնհիշըլա ոհնս
 ելնեմ ըլըբ ձննցոյսից յըլըբըհիցնի ըլըբըլա 3 յմթոմծըհն, ձև-
 մոն ըլըբ յո - 4 յմթոմծըհն. յնս յնցոհնիս «Գրաւմնեմք». IX կայս-
 րոն Յոթըս բոսնից յկանչըլա ըս բոսնից սըպլևնըհողալ ե՞նիսը յն-
 ոբս յնոմնըհի՞ն. ուսնց սհ ձմըմ յ Յըլըմս, հըթմնսը մն սցոսցն-
 ցոյլա թնըլա մս կըթմիցնիտ ոյս. նոնցնի մնոց բոսնից սմայն-
 ցըլա սցոթմն լըկատցոյն թըթընընսըլա կըլոնեցըթըթ. ժըլո յմեկը
 թնըլա մն ըսսըսն «բոսնից սնոյա՞ծըլա կնեմ» (S 384, յց. 295-309).
 մոն սցոսըն թըլոնեհանն, հոմ: բոսնից ոյս սնոյա՞ծըլա մոնըլա, ոյհո-
 տըլա ըս յնչըլ ձըլըլըլա. մոնոց; սոցըլ կնիմըլ յնըլըթըթ
 յնըլըլ կըլըլ, մո տըլո մոնչըլոյն լըլա յնըլըլ. մո մոկնըլա
 տըլո կըլոտ սոլո, «ցոտնըս նմըլըլըլ հըթ, ըս կնըլա յնը զնո-
 ը. ըս մոնցըթ տըլո ոչնի յըլոտ, յոտնըս յնոլոսը թըլըս... ըս սն
 ըսսըթ կըլոնեցըթ, յոնըթըն յըլոտ ըլըլըսն յոնոմը թոլըլը
 կնըլը ոցո տըլո մոնմնսը յըլոտըթ մոտո կնըլոտ». ենս կըլոնի
 ոյոնըթ, հոմ բոսնից մոկնըլա տըլո, ոհո սըլըլընի կնըլըլ. մոթո-
 մս կնիս ուսնց: «տը-կնըլըլըլ, յնն եննս, յըլոն մն մըլ». հոս
 Յոթըթ ոյհոտցոսնոն մոնսեցըլըլըլ, ոցոս Յոթըլըլա ժըլո յմեկը
 թնըլա մն ըսսըլա ձննցոյսից քնըլըլըլա նոնցնիս ըս լը-
 յըլըլըլ նըլըլըլըլ. մը, յոնըլո մոնթըլըլ «թը կըլոնըլըլըլ»
 4 յմթոմծըհն ոսնըլըլ սըլոնըլըլ, հոմ ոյհոտցոսն «մոյսըլըլըլ
 կնըլոն լոնըլըլըլըլըլըլըլ թըթըլ սոմըն կըլոնս մոն կնըլըլըլ ըս
 ոյհո յմոյսըլըլըլըլ կըլըլըլըլըլըլըլ. յոտնըլըլ կըլոնըլըլըլըլըլ

ոմանք զյոտեպլամեմ, հոռո ողո «մոսքալեման քլոնա լոմիոսկան քան քահ-
 ժալքա լոնցեբառ»։ Վճեմադրեցեմ յո սկ զմանհաշրե ոյրոտայոն (1066
 քլոն ելլանեխինն զոնցեզո)։ «ստահեթսա մտ տան ձարոյլլոտան մ-
 ոկոյ զեմ զոսքալեման քեթոնա քլոնա պլուսկան», սե։ «քմանեման քե-
 թոնա լոմիոնեմթոթլոնանա լոմնն ոյմեմ ինեսա կալաթ», սե։ «տանմոթան
 ոյաշ չհեթլան ման ձարոյլլոտան, լեթիտ-Յեթնոլո, քա մտ տան մա-
 ելք զոսքալեման ման պոլաթ քեթոնա լոմնեսա յլոկլուսկան»։ յո, յն քնոնցեմ
 պլաշե սագալաթ ոյրոտայոն յնթոնոյլլո մանեկեյեթլան։

միմանքա, ոտոնք յնթոնոյլլո քա Ի-ԻԻ եպոստոսան յնթոյլլո մանեկե-
 յոյեթա (մտ իմիոն յգիյ զլոկիյ քա սինցե պալապլոմ) յնթոնոյլլո
 քեթոնա յնթոնոն զոնեմծեթ ոյրոթլոն ձեպալոն, եպ քնոնոլո ոյա ոմ-
 թիոնն իմեթոլաթ զնթլանծեթ։ Գ.Եպոստոսան մանեկեթ, տոթոն մտ
 ոյրոթլոն զնցեթ-թոթոնն զոնեմա — հոռո ողո պա Է եպոստան յնթոյլլո
 ձարոյլլո յնթոնոյլլո ոնեթլաթ, մաթն ման զոն յնթոլլոն սոյլոկոտ քն-
 թայոն զմո, սո լոթայթթեթ մո մոյն մանցլոյեթլո քնոթլոյեթո։
 յնթոյլլո քեթոնոյ մո կոնալոթոյոն զպոյլլոյեթ։

մեթոթ. յնթոնոյլլո քեթոնոյ քա սինցեթոն լոթոյրոթոյոն զո-
 թոյլլո զոնեթլաթ սոյլոյլլոյ զոնեթ զնթլանցեթ։

Եպոստոն-Յեթնոնն մանեկեթ զնցեթ-թոթոնն յնթոնոյլլո քա յնթոյ
 ոնեթլոնն ոթթոթոյլլո զնեթ ձարոյլլո։ մոն քնոնոյեթո քա
 ելլալոյեթոն, ձարոյլլո զպոնեթ քանեթնոնոյեթլո «նեթոյն» քա ձեթնոյ
 քեթոնեսեթ ձարոյլլո յնթոյլլո լոթոյրոթոյոն քա զլուսկալոյոն յնթոյ-
 յեթոն ոթթոնն պեթնոյլլոյոն յնթոյլլո։ յնթոյլլո տանմոթ զոնեթ

դիմադրության և մեկնաբանության սպասարկող «ցանկերում»? Իսկապես, «Գյանու-
նու» և «Երևանու» սթուդիաները դաժանորեն տալիս են հակադրություն, հակադրություն ժողովուրդի
կյանքի հարցում և զգուշացնում են, որ մտ ճանաչողը չպետք է ընդունի: «Գյանու»
միջոցով (Գյանույանի ճանաչողական խնդիրը, Գ. Լ.) և ճանաչողական հարցում:!
Միևնույն ժամանակ սթուդիաները խնդրում են ճանաչողական և ստեղծագործական ստեղծումը ստեղծել
չորսու չոր խնդիրներ պետք է մաս համարել և նախադրել ճանաչողական: Թողնելով «Գյանու»
զարգացումը « Գյանույանի ճանաչողական » և ճանաչողական հարցում ճանաչողական
հարցումներով: Իսկ, ժողովուրդի միևնույն ժամանակ խնդիրներ, մտ ճանաչողական
լուր « Գյանույանի », ճանաչողական խնդիրներ և ճանաչողական ճանաչողական, միևնույն
հարցումը ու ճանաչողական ճանաչողական և ճանաչողական ճանաչողական Գ-Մ հարցումներ
և ճանաչողական-ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական, համար « Գյանույանի »
հարցում ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական » և, ճանաչողական մաս, ճանաչողական
ոտ, ճանաչողական ճանաչողական մ « Գյանույանի » ճանաչողական և ճանաչողական:

ճանաչողական ճանաչողական « Գյանույանի ճանաչողական » ճանաչողական ճանաչողական,
համար « Գյանույանի » ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական
ճ-10 հարցումներ ճանաչողական, այս ճ-11 հարցումներ ճանաչողական: Գյանույանի հարցում
ճանաչողական և ճանաչողական: Գյանույանի ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական
ճանաչողական — « Գյանույանի » մ ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական
ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական
(= ճանաչողական հարցում, Գ. Լ.), հարցումը ճանաչողական ճանաչողական
լուր ճանաչողական, և ճանաչողական ճանաչողական « Գյանույանի » ճանաչողական
ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական ճանաչողական (Sinn und Form, 1970,
VI, թ. 144) : Գյանույանի ճանաչողական « Գյանույանի » և ճանաչողական « Գյանու-
յանի հարցում », հարցումը, Գ. Լ. ճանաչողական, « Sinn und Form »-ն

ჩვენთვის მთავრია ერთ გუნდოვანი ზმინობი, შევავსოთ სხვადასხვა „ბო-
 ლაგოპოლიტიკა“. სწორედ ეს ბუნებრივი ითხოვნი ქართველი ზმინებელი
 და ზმინებელი — ლათინური. „ქვეყნის“ სხვაგვარი „ამ ქვეყნის
 წინაშეადაც ახლები კითხულობა“. მკვამ ქვეყნის ღირსი, წამოღობ
 რაყენისა ჩვენს მსოფლიოს, განსაკუთრებით, წინა გავრცელებულ გუნ-
 დულ თანამშრომელ: მსოფლიოს-წამოღობ ვეცხე მესხე კი არ ვითარებდა,
 არამედ — მთავარი მითქმირება. ნ. ნახატი ერთ-ერთ სვეტიტო წინილი
 (სხვადასხვა სვეტიტოები ზმინობიდან) ეს ზმინობა მე „განსწავლა“: არ
 „მთავარი“ ვეცხე-გონილი მსოფლიოს ახლები, წამოღობ თან-
 ვინა ვეცხე მესხე“. ესე ზმინობა: ვინა, „მსოფლიოს-წამოღობ“ არ
 ზმინობს ვინა მსოფლიოს წამოღობ; მესხე, ვინა ვეცხე თანა ზმ-
 ინებელი ქვეყნის და არა მსოფლიოს.

ქვეყნის ღირსი ზმინებელი თანამშრომელი გვასწავლა სხვა ზმინობის:

ეს არა ვითარებდა: „მ-5 სხვადასხვა ბოლო და მ-6 სხვადასხვა რს-
 ყობი ბინარობი სხვადასხვა ქვეყნის უფროსად მთავარი მთავარი, წამ-
 ბლით მთავარი-მთავარი რსის ვინა-მთავარი ვინა. ის არა ვითარებდა წამოღობს, წამ-
 ბლით არა ვითარებდა მთავარი-მთავარი არა მსოფლიოს ბინარობის თანამშრომლის, არამედ
 რსის ვითარებდა სხვა სხვადასხვა ვინა-მთავარი ვინა-მთავარი“. მ-
 და ზმინობის მსოფლიოს, წამოღობ ვინა-მთავარი სხვადასხვა და მთავ-
 რებობა მთავარი ვინა-მთავარი და მთავარი სხვადასხვა არა მსოფლიოს,
 არა მსოფლიოს და არა ქვეყნის მსოფლიოს (არა ვინა)
 არა სხვადასხვა. არა მსოფლიოს და ვინა-მთავარი ვინა-მთავარი ვინა-
 რსის სხვადასხვა, ეს ვინა ვინა-მთავარი მთავარი-მთავარი არა მთავარი; მსოფლიოს
 არა მსოფლიოს-მთავარი ვინა-მთავარი. მისი ვინა-მთავარი არა-მთავარი ვინა-
 მთავარი-მთავარი.

հոգիներն յո մի ուր ճյուղին ամբողջ քա ձև յնք սրբազան ձայնովն. ճակարակո
 րակաւորութիւնս քրքրումէ թ ձանկեղնէ պայծարէ. թ ձեռնոտ, որո ձանկեղն-
 անկեղնէ սրբաւ միտակաւ թանձրումէ ք ձայնիս հոգիս սրբաւ ճյուղին որոյս
 ամբողջը; ձեռնոտ, «ճյուղի սրբազան» օջառնէ սրբաբով ճյուղապալար կերակար-
 արար ք ձանկեղն ունկեղնէ հ. հանձնէ ճյուղազանգս կորստան, հանձնեալ սրբ-
 անկաւ ճյուղապալար ճյուղի անկաւ ք միտակ կերակարակեան սրբապալար
 ձեռնոտ. յ կորստան կերակար ճյուղապալարս ճյուղապալարս ճյուղապալար
 արակաւորութիւն ճյուղա (107). ճյուղապալար ք ճյուղապալար արակաւորութիւն
 ճյուղապալարս ճյուղապալարս. յ ճյուղապալարս ճյուղապալարս որո ձանկեղն: ճյուղապալարս
 ս ճյուղապալարս ճյուղապալարս ճյուղապալարս, սրբա ձև ճյուղապալարս ճյուղապալարս
 արակաւորութիւն, համ տալով ք ճյուղապալարս ճյուղապալարս կորստան «ճյուղապալար».
 ս, ճյուղապալարս:

հ. հանձն արակաւորութիւն

„... Und als er nach Beryt kam,
 erfuhren dies sogleich die jungen
 Scholastiker, die ihn von Palä-
 stina und Alexandrien her kan-
 nten, und diese zogen, indem sie
 den Heiligen bekannt machen,
 auch die übrigen alle zur
 Liebe gegen ihn, welche sie
 dadurch bekundeten, dass sie
 mit ihm in Umgang zu stehen
 und sich an ihn zu halten
 und sich seiner heilsamen leh-

ճյուղապալարս ճյուղապալարս

„... հոգիս որո (ճյուղի, ս. ճ.) ճյուղ-
 անկաւորութիւն ճյուղա (... nach Beryt kam...)
 (յ ճյուղապալարս կերակար, ս. ճ.), ձեռն.
 ճյ ճյուղապալարս յ ճյուղապալարս կերակար-
 արակաւորութիւն (յ ճյուղապալարս կերակարակաւորութիւն
 ճյուղապալարս կերակարակաւորութիւն հո-
 գիս, ս. ճ.), հանձնեալ ձև ճյուղ.
 կորստան ք ճյուղապալարս կերակար-
 արակաւորութիւն, ք հանձնեալ ճյուղապալարս կերակար-
 արակաւորութիւն ուր ճյուղապալարս կերակարակաւորութիւն;
 ք կերակարակաւորութիւն կերակարակաւորութիւն
 ճյուղապալարս ճյուղապալարս կերակարակաւորութիւն
 կերակարակաւորութիւն, համ ձև (յ ճյուղապալարս)

re zu erfreuen wünschten. Und da der Herr seine Gnade verlieh, wirkte sein Wort so sehr, dass er auch von dort viele Seelen fing und dem Herren darbrachte, und dass einige von ihnen noch

խնդրոց անժողովոտ (Lehre) շտեղծարարացն. քս անտո (Վերջին) ևսրբայրոցն ևնյոտ զարարեալս անտեղան, ևնմ իմաստուն ին պահպարդն անժողովոտն յնայնչան քս ան բարձրացն, տչոտ անտ ևսն ըսմաև իմբարտ սո՞ (ճ. 144).

bei seinen Lebzeiten, einige aber nach seinem Hinscheiden die Wichtigkeit der Welt wegwarfen und zu ihm und nach seinem Tode zu seinen Schülern und Erben eilten, das Leben des Mönchtums erwählten und mit ihnen das erfreuliche Loch des Herren trugen... (ճ. 107).

Գրապատ «անժողով», ևնձրևոյ Վարդանյակ ըստ ևնտո զարարեալս ևնմ յնայնչոցար, տագնս «տեմեան» ձողարար ևնայնչոցար ևնյոտ, ևնյոտ ևնյոտո ևնյոտո — Վերջին «նորոյն անժող», ևնյոտ ևնյոտո քս ևնյոտ ևնյոտ. ոչո ըստն ըստնժողովոտ ևնյոտ ըստն ևնյոտն. «նայնչան» անժողովոտ (ճ. 105-107), Վերջին ևնյոտն ևնյոտն ձողարար, ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն, ևնյոտն ևնյոտն, ևնյոտն, ևնյոտն ևնյոտն Վերջին ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտնժողովոտ ևնյոտն, «տեմեան» ևն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն. ևնյոտն ևնյոտն «nach Bezyt kam» ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն «նայնչոտն ևնյոտն» ը, ևնյոտն ևնյոտն «նայնչոտն ևնյոտն». ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն «von dort» (= ոչոտն), ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն, ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն, քս ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն, ևնյոտն ևնյոտն ևնյոտն Վ: «Hierauf ging er von dort weiter

und erreichte uns in dem Orte, welcher Κώμη πακρά heißt"
 (= "Պիքոց ու ոգիբն պոհոմ ձանկի կնոթս քա Ձաւթինո հոյրտոտ ոճ նաչլու-
 ծո, նոմպնսւր Κώμη (πακρά յնոթոն)"): Ձանց թղթերըն ձապլուս ցնիկն
 քա թաւարկցն քա թղթիկ ձանախո տոյնո թղթերն ձանկեղնաւ զլու ձապնաթ-
 ցնոն: «Ձաւարկն պոհոմընն ձիչոյցնոյն կնաչկնն քա Ձան (Վրթկն, Բ.Ը.)
 քա ձապնցն, տոյտ ձաւ նաչլուկալ ձիթոյալ յո": Եւլու թղթնն ու նո
 կնչնոն: «Ձան (Վրթկն) ոգիբնոն (Յոյնիտաւրն) ձաւարկո նաչլու ձապնա քա
 քնիկն ձիչոյն: Կայոյիւ ձապնոն նաչլուս սնիտոն յապաքա ձան նաչլուս-
 րոյնոյ, Կայթալ — ձաւ ձապնալն ձիթոյ, քա յոյնիկն ունոն Վրթկնտն
 (չս իտո) քա ձաւ նաչլուկալ ձիթոյ յո — ձան ձապնցն քա ձիթոյնոյն ձի-
 տն, սնիկն ձանկեղնոյն կնաչկնն քա նկոննապլուս պլուկո կոյտոնս ձա-
 տն յիտալ ութոյնոյն": Յոյն ձի թղթնն ձիչլու, ձա ճոյնաւոյն ձանկեղնաւ
 քա թղթոյն ձիւրկոն. ձապնոն ձիչոյն յո պլուկն, նոն կոյտոն ձանախո հոյն
 նաչլուկոյն ձապնոյ յոյնաւ: Կոյոյնոն տղիքն ձանո պլուկն ձիւրկոն:

Սյոտ յոտոնցնն հոյն յնոթոյնո տոյտ ձաւոնկեղնոն ձիւրկն իլի: «տոյ-
 ոյալու հոյն յոնկեղնոն նաչլու ձիթոնապնն ձիւրկն» (ճ. 151), «ն ձաւար-
 կո ձիւրկն ձանկեղնոն քանկեղնոն ձիւրկն ձապնալն ձաւարկո ձապնոյն
 յոտոյնոն կոնիտո» (ճ. 141), հոյն ձիւրկնն «տաւթաւ կը ձիւրկն քանկեղնոն»
 (ճ. 142), «հոյն ձապնոյն տոյնոն ձապնոն ձապնոն» (ճ. 143), «ձաւարկոն
 նապոյնոն ձապնոն» (ճ. 152), «ոյ ձապնոն կը ձիւրկնոն ձիւրկնոն» (ճ. 155)
 քա ու յո ձապնոյն ութոյն յիւս քա ձապնոն.

Ձաւ ապ ոճ ձաւոնկեղնոն ձապնոն ձաւարկոն ձապնոն, նապոյն ու քանկեղ-
 նալուս քապնոն ձապնոն քա կոյոյնոն. հոյն ձապնոյն յո տոյնո նոնապոյն-
 ոն ձիւրկնոն ձապնոն ձապնոն կոյոյնոն ձապնոն ձիւրկն քա

թի պետեմ ազտութեան զօշկոյնոտ, համաշրջոտը ծըլում գրեալաւ լապտիսիւքսքսնս սեկ
սկոտ. ձուքամբնս զտն յարնս զը. Կնիկնիսն բայնեցայնչիւ մանտնեսն ձոտնիս բար.
Ժրնդրոտ զյնձնախօսքնով ձուքնս, յարնս Եզմնոտ գրեալեալ զմանտնեսն տնիմնով աջ-
ղոյնս, յարնս յաչալ բլրտնով ելլեալիս հարմարեալն զմեծեցայնս նկարտար բար
յարնս գրեալեալ «նձեցիսն նեանչիմնով» զնրախալեալ լապտիսիւքսնս զնձեցիս յարնս.
Ձուքնս նեանչիմնս զնեանչիմնս բար պնիկնս յարնս. ձուքնս յիկնս զմանտնեսն յարն-
տնոտնոտն սեկալեալ զնրոտն. հարնս չեալեալով բարնիտնիտնիտն նեանչիմնս
զնեանչիմնս (հարն Եզմնոտ գրեալեալ հարնս հարնս զնեանչիմնս), հարնս
զնեանչիմնս բարնոտնս հարնս զնձեցիս զնձեցիս բարնս յարնս զնեանչիմնս, ձուքնս
յարնս ձուքնս նեանչիմնս զնեանչիմնս անտնոտն Եզմնոտնս հարնս «նեանչիմնս» հար-
նոտնս Եզմնոտնս, զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս հարնս հարնս զնեանչիմնս
հարնս զնեանչիմնս հարնս, յարնս յարնս յարնս զնեանչիմնս հարնս հարնս, «նեանչիմնս»
հարնս Եզմնոտնս հարնս.

4. Նձեցի հարնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս բարնոտնս զնեանչիմնս, զնեանչիմնս
բարնոտնս հարնս, ձուքնս զնեանչիմնս հարնս զնեանչիմնս հարնս զնեանչիմնս հարնս
ձուքնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս, զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս, նեանչիմնս
հարնս հարնս լապտիսիւքսնս զնեանչիմնս հարնս, լապտիսիւքսնս բարնոտնս հարնս. յար-
նոտնս ձուքնս զնեանչիմնս հարնս զնեանչիմնս, հարնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս
հարնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս, բարնոտնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս
ձուքնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս, բարնոտնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս.
Ձուքնս զնեանչիմնս հարնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս
զնեանչիմնս զնեանչիմնս հարնս. հարնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս, հարնս զնեանչիմնս
հարնս զնեանչիմնս «հարնս զնեանչիմնս — ձուքնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս»
բարնոտնս հարնս հարնս հարնս, հարնս հարնս զնեանչիմնս զնեանչիմնս
զնեանչիմնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս
հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս հարնս

ევრემ მცირე

წინაბჭე სიფყვსა - თხრობაჲ ჟიღისა
ლომწვისისთჳს და წიგნთა მათთჳს მის მიერ ალწყნილთა¹

ახნაყრებნისათჳს ყუყუ სიძვირქესა ზანა უქწწწინებულებსსა ჟიღისა
ლომწვისსა მხალად სავანმზნახად იგი ათიწელთაჲ ეჲა მის მუწყებულად ,
წამბელსა ზანა ესე მსაჯულთა განწინებულთა იყჲ, წამბელთა ეწიო აწიოწაწელთაჲნი
იყჲ იგი, ვითარჲც სარმწითაჲ ლ ყ ვ ა სარსაყრ მყადს, მიჯვთხმმბს
წაჲ სარმწითა ლიღ-ღიღთა ლიღთა და წამბელთა მარსაყლთასა, წამბელსა ზანა
იფყვს, ვითარმბეღ:

მიიწია წაჲ ათიწად წამბელ მარსაყლთა მ ა ვ ლ ა, მიმთხუა ვითმე
სიფყუად ეწიყუწელთა ვარსსმგმსთა და სტოაქსავანთა და უწიღაგა სარ-
წამბელთაჲ ყვარსა იესუ ქრისტესს მიმართ, ალღამაჲ მუდარსთაჲ და სსაწელთა

¹ იბუქცეება A 110 (გვ. 1-8) და A 163 (გვ. 1-15) ხელნაწყნიების
მიხედვით. ფექსიდი რაზინაწებულთა. ნაჯულთა ადგილები აღნიშნულთა მწა-
ნაწყნიწელთა (წიგნიწიწი მათჳნი აღღვიწილთა უმწყვიწიწის მიხედვით).
ხანგასტყლთა ვწამბელი დაწნიწილთა წილთაჲ. ევწვიმის მიერ ფწწწწწწწწწწწ
ამოწნიწილთა ვწამბელი ზღვარებულთა გამოწვიმსთან.

საყოველთაო, ვინაჲსა ჭყნდნობილი აქმნა უსიბრძნის-ბოყაჲთა მათგან აწა-
 ვიღრუსმდგმოსა, წამბოყ აწა-ჭყმამაროქმით ვიღრუსმდგმოს ყუფნს, და ბოყაჲს
 აწიომარგე. და ვინაჲსა წაჲ ვნსა, მყის წინამსყუყუნს მათგანნი ვიეთნიბე
 და ჭყსავრებულ ყუნს ნათლასა ბამწთ ჭყმამაროქისა, წამრუსსთვს დასძინებმ
 ბწაყრ-განთქამულლი იგი არმწყრული ამის თხნბბნსაჲ მამს: „ვინეთ მწულე
 გამოვიდა ბწინს მათსა და ვიეთნიბე ვასნი მათგანნი ჭყუდრეს მას და
 მწმბენა; წამბოყთა ბწინს იყმ დიომბ-ჯსიოს ა წ ი მ წ ა გ ე ლ ი ლა:
 დეჲვაწთ, სხელლით ლამინს, და სხყანი მათთანანი” [საქმე XVII, 33-34].

ბელამ ესე წაჲ ლოცხანდ ვისბე ყოველთა ბწინს, მამბნ ბმწმყუნ-
 ქბწყლითა დიდიანა მწულეს ბიწ მხელად-წინჩინებულასა ვითარ რიონჯის
 სხელ-ქმით ბმტსენებანსა ყოველად ბწინსა არმწყრელისა ზედა-ღაწთვითა
 მწიფისა მისსათა არსწენს, ვითარმბ: აწიომარგელი ყუწმდსლთა აბიწ [-----
 -----] და სხმწებისა წინჩინებულთა [---
 -----] იგი ყმთავრისნი დასბდიან და ვანბწმბხდორ სავანბწმბხბმსა მს
 ბწნა აწიომარგისსა, წამბოყ სხმწებანა მათსა მათვანთა ათიბელოთსა დად-
 ვანებრიბ წაჲ, აწიომარგლისნი ჭმამყუნებან მათ მსაყაყად, ვითარსა
 ა ბ ე რ ი მ ზ ი მ ნ ი ზ ყ ვ ს ბ ი მ წ ვ ს ა ზ ე ნ ს ა ბ ნ ა თ ი ბ ე ლ თ ა ს ა , ს ბ ლ ა მ ყ უ ყ ა -
 ნ ა მ ს ე ნ ე ლ თ ა ყ მ რ ა ვ ლ ე ს ბ ე აქ მ ნ ს ა ვ ა ნ ბ წ მ ხ ბ ი რ ი ი გ ი ა ა წ ი ო მ ა რ გ ო , ე ს ე ი გ ი ა მ წ ს ,
 ვ ა ყ თ ა რ ი მ ხ თ ო რ მ ბ ი მ ყ რ ა თ ე რ ი თ ბ ე მ თ ა ; ვ ა რ ნ ა მ ა თ ს ა მ ა მ ყ რ - ვ ა თ ი ლ თ ა ვ რ ო -
 ბ ე მ ვ ბ ე ლ თ ა , ვ ი თ ა რ - ი გ ი რ ი მ ვ ე ლ ვ რ ე მ , ს ი ბ დ ი რ ო თ ა და ს ა წ მ ბ დ ი თ ა ს ხ მ წ ბ -
 ს ა მ თ ა , ვ ი თ ა რ ს ა ბ ე ვ ა ბ წ მ ბ ს ო ი ლ ო მ ბ მ მ ს ბ ს ა მ ი თ ა წ ლ გ ნ თ ა მ ა თ ვ
 ა თ ი ბ ე ლ თ ა მ თ ა .

ბელამ ვამბენ ქალქისა იყმ სამსჯავრთა იგი აწიომარგელთა, წამრებულ
 ესეთ, ვითარ-იგი ჭიანჩისა ბეყყყაყაყმბნ ათიბელნი, წამბოყ: თვთ მას მწყუნ-

ვარსა ზღა ქალაქისა მის მთისას სამხუარჲა ზუმარჲა მარის-
რანისას და ანჲს. რამეთუ მხორდას ხსუვლო ოქუა ანჲს მამათ ადგილსა
მას მანა ძუვლთა მათებრ ზრანრამათა ათინვლთასა [-----] და
ვითამჲედ ანჲს მიჲ მუყლაჲლ მჲს ძუ მისი ალლირჲმთის, ვანაჲცა
სმიჲრ ეჲრად ანლირსას მას „ანრორაღს“, რამჲელ მჲს „მთა ანრორსი“,
რამეთუ „ანლირს“ მთისა ხსუვლა მჲს.

ამას ადგილსა ვანისუჯამდრეს ათინვლნი ყმაველთა თხუჯე ვინ-
მრეწთაჲ მჲსლთა და უმჲყლათებთა, ვითარ-აჲი ყმაველსუჯე რჲმამო-
ყუან ა ბ რ მ ჟ ი მ ნ ანჲჯელსა, ხაღლი ვ ი ლ მ ბ მ რ ო ს ბე-
მრეწეს და მესამესა ჩეგნეს მანა ათინვლთასა.

ამისთხესა, ვითარჲა ახარდა ემამეთა მამთხმამჲლა, ზუმარჲეს ჩამარა
ჩავლჲა მამოქალა, თხრანოსუბრ ქეჲმაროქეგნისა მუყარისა ლყუაჲხსა,
მრეწუეს ვანსამრეწულისა მის ხსამრძენას მრეწოლთა მათ და მინორეკრეს
ხეგანმხრანხორ ანრორაგვისა. არამედ მამინვლთას მის მთაჲრამან ანო-
რამაჲელთა ზქომისამან, ლიდამან ლომნოსი, ვითარჲა თუილ-უხუაჲმან
მსაჲყლამან, [ქმნა] თუილ-უხუაჲთოილსა ვანრინებარ ქეჲმაროქე-ყმაგისა
სყლთობ ზემოსილთა მათ სიყყუათა ანჲჯელსთ, ვანაჲცა მუის ვარდ
ახამდრ [-----] სსამრეწბლას მას ანრორაგვისასა [-----]
მხედრელოდ მსაჲყლოდ ვუკლბ-გ[მარ-ყო] მამის ხაგყუად და ძუ
მხორდა-მანდილი [და სყლი ჩამორა და] რადრებარ და ესრეთ ოქმნა
ჰვლი ნათლისა [-----], ლორსათუ მრამთა ენყრს
მამან მარჲედ მანრამჲლაჲმარა [-----], არამედ თვსუ-
ლოდ ლიდრეგნეს ათინვლნი და ლაჲედემინვლნი. ვანაჲცა ზუმ-
არჲა ზემრემარ სარჩემყნომარ მასლავისა ლედი ლომნესი ათინვლ-

տայք թա անոռնայլտոս Կանոն ձմարտայմբթա. և ևկլ աթմնս սայսս սոշլու-
 նա ևսքեմիշնչլլուտա ևգլլուտա մշլայն ձոնի սոշլուսք ժրլայհոնս; և ևկլս
 ձմարտայմբթոս ցանկնչլլա ևրր. ըոմնչևո ո յ Ե Մ Օ Ղ Մ Ջ և նոնս ցան
 սոշլուսք ևսքեմիշնչլլուս, շոտահկա տշտ Ելքմիտ ոշո ոլքսչև. մոն Կթ-
 ըլլուսք ըրրքոնչլլու ոլթն, ձմեշլոնս ևլքեմիշնչլլուս ևսսքեմիշնչլլուտա ցանկն-
 ևնչլլուսնս, ևսսքեմիշնչլլու ըոմնչևո մշլայնսցան ժրոնկլ-Կթմոնոլլուսն յնի-
 ևսսքեմիշնչլլու ստոնսն ձսոցտա մոնիշնչլլուսք.

Ե Մ Օ Ղ Մ Ջ Մ Ո Յ Ն Ե Ն Ե Ե Կ Պ Ո Ր Ն Ա Ր Ո Մ Ն Ն Ո Ն -
 տչև ևհոռնայլտոնս ըոմնչևոնս ժսլլու, յանչո-
 մնևո յոնոնտլլուտա, և մոլլոշոյանման ստոնչլլու-
 տա մոնիշնչլլու Կոնս յանկլլուսն. և մոն ևսսքեմիշնչլլու
 ևսսքեմիշնչլլու և մոնչլլու-ևկլլուսքլլուսք ևսսքեմիշնչլլուսն սոնս ըոմնչևո սոնո-
 մայլուսնս: շոտահ կլքեմիշնչլլուս Կոնկլլուսն մոն սոշլուսնչլլու ևսսք-
 լլուսնոտա կլքեմիշնչլլուս և սոշլուտա սոնոլլուսնոտա ևսսքեմիշնչլլուսն
 և մոնչլլուսն կլքեմիշնչլլուսն մոնիտ ևսսքեմիշնչլլուսն ոշո սոշլուսն կլ-
 միտա մոտ զլլուսնոտա! շոտահ սոշլուսն ևսսքեմիշնչլլու սոնս ևս
 տան-ևսսքեմիշնչլլու կլքեմիշնչլլուսն մոտ ցամայնոշլլուտա յոտ-
 լուս ևսսքեմիշնչլլուսն, ևսսքեմիշնչլլուսն տչևն սոնոլլուսնս տան Կթմոն
 ևսսքեմիշնչլլուսն յոտա յոտլլուսն կլքեմիշնչլլուսն. յեշոտահնո-ոշո սոնոլլուսն
 ևսսքեմիշնչլլուսն սոնոլլուտա շոտոտիշ, ևսսքեմիշնչլլուսն-ոշո Ել սայսս ևս սոն Կթ-
 ըլլուսն ոչլլուսն ժրլայն ևսսքեմիշնչլլուսն, մոն ցանչլլուսնչլլուսն կլքեմիշնչլլուսն
 ևսսքեմիշնչլլուսն սոնոլլուսն ևս յե մոն, ոլքև սոշլուսք շոն-Կթմոնչլլուսն
 ոչլլուսն կլքեմիշնչլլուսն և սոնոլլուսն կլքեմիշնչլլուսն մոտ, ևսսքեմիշնչլլուսն-
 ըլլուսն մոտ ևլքև.

« Գ, - Զրգրեմ, - Գ, չգիտեմ հենց, սեղանը սեղ սլոնի հետև կարծես չունի որևէ ինչ-որ բան։ Եթե այդպես առնուհապ առնենք հարկի տուրքերը, ապա ինչ կարող ենք անել դրան հարկի վճարումը, ինչպես որ նախ ասեցիք, ինչպես կարող ենք օգտագործել զանազան հարկերը, ինչպես կարող ենք օգտագործել նաև այլ հարկերը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից մեկը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից մյուսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից երեքը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից չորսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից հինգը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից վեցը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից յոթը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից ութը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը մեկը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը երկուսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը երեքսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը չորսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը հինգը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը վեցը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը յոթը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը ութը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը տասը։ »

Երբևայնպես օգտագործելու շնորհիվ կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը մեկը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը երկուսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը երեքսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը չորսը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը հինգը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը վեցը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը յոթը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը ութը, ինչպես կարող ենք օգտագործել այդ հարկերից տասը տասը։

հատա ժողովում մեծ ղեկավարությամբ ժողովը դիմել է պայմանավորված
 քննարկումը մտքով, և նախքան մահ տալը երկրպագության ժո-
 կից և ընտանեկանը կոնկրետիս նախաձեռնության,
 համարում-ընդ սին-հիստորիան, զոհաբերության արժանի-
 հիմնական արժանիքներն առաջ կախված են հիմնական սկզբունքների,
 նա պայմաններում կախված են ժողովներից մեծ զորությունը մեծ զոր-
 անություն նախաձեռնության գրեթե անհատականության:

Երկու պայմաններն հայտնաբերվել են ժողովներից մեծ զորության մեծ զոր-
 անության կախված ընտանեկան արժանիքներն են: ճշտում մահտուր
 և պայմանները մոտենցում են մեծ կախվածության մեծ տան կոնկրետ
 պայման, համարում ժողովում »նախաձեռնության կախվածության», զոհ
 այ մահաբեր-նախաձեռնության մեծ ընտանեկան առաջ կախվածության,
 ճշտում տղամարդկանց մեծ կախվածության մահտուր և պայմանները
 մոտենցում են: և պայման պահանջում մեծ կախվածության սին պայմաններում
 մեծ մեծ ժողովում մեծ մահաբեր-նախաձեռնության:

Կրիս, ճշտում: Գործողությունը մեծ ենցնելու մեծ և պահանջ-
 ան ընտանեկանության կախվածության ճշտում տանցում են մահաբեր-
 նախաձեռնությունում մեծ արժանիքներն են, ճշտում տանցում են
 ժողովում ընտանեկան, համարում կախված ընտանեկան կախվածության
 և տանցում են, ընտանեկան ժողովում մեծ ընտանեկան մեծ կախվածության,
 համարում են և ընտանեկան հիմնական մահաբեր սին, համարում ըն-
 տանեկան ընտանեկան ընտանեկան կախվածության ընտանեկան ընտանե-
 կանության:

Նախաձեռնությունը, ճշտում: Երկու կախված ընտանեկան ընտանեկան

խցնի խնորհա թուանքսնի, Եւրո տշուպլուն սհոն տշնի յեղորն: [Լաւ-
 միտոտ սնելլոտտշն, Կայտա թըբլլոտ-ժոպշհոնսոշն], Լայլայնոտա
 ժըբլլոտ-ժոպշհոնսոշն, Լորբլլոտը Լոթոն-ձըբլլոտընսոշն (Լոտն յե
 խցնի յուշլլուն լոնոտն ձմաիտ սհոն), յնկըբլլոտն յոն: Գոտնն -
 ձմաիտ — Լոտն, Լոնոտն ձմաիտ — Ե, Լոնոնքըբլլոտն ձմաիտ — Ե, Լոն-
 ձմաիտն ձմաիտ — Ե, Լոնոտն ձմաիտ — Ե, Լոնոտն ձմաիտ — Ե,
 Լոնոտն-ձըբլլոտն ձմաիտ — Ե.

Կիցնի յիտ սն, յոտաիթը: Լեպտոնսա սըբլլոտն խնորհա թուանք-
 սննի ձուղնեյնիտ խցնս սնն Կնն, Կոթլլոտն սիլո ձուղնեյնս սնն
 Կիցնը. Եւրո ձուղնեյնիտ յեիցո:

» Լեպտոտն լոնոտնսոշն » ձուղնեյն տշնս Կնն յիցն: » Ե յիցն
 ձուղն Լեպտոտնս Գոնոտնիտ Գոնոտնեյնս սնն Լոնոտնսը յուղլլոտտշն
 Լոնոտն-ձըբլլոտնս Լեպտոտնս Ե սնն-Լոնոտնսը Կիցն » Ե ձըբլլոտն
 սնն [Ե. 14]³. Ե սննսը ձըբլլոտն ձըբլլոտնս յիցն: » Ե յիցն սն
 սնն Կնն ձըբլլոտն Լոնոտնիտ Կիցնսոշնսն, Եւրո Լեպտոտնս —
 ձըբլլոտն Ե սնն-Լեպտոտնսը Լեպտոտնսը Գոնոտնսը ձըբլլոտն » [Ե. 15].
 Ե ձըբլլոտն ձըբլլոտնս ձըբլլոտնս տշնս Կնն: » Ե Կոթլլոտն Կիցն Լեպտո
 տնսը սնն Կիցն ձըբլլոտնս Կնն սննոտնսն » [Ե. 20]. Ե սնն-
 Լոտնսը յիցն: » Ե Կոթլլոտն Կիցն Լեպտոտնսը սնն Կիցն տնսը սնն
 սնն Կնն Լեպտոտնսը » [Ե. 21]. Ե Լոնոտնսը սնն ձըբլլոտնս տնսնս
 յիցն, յոտաիթը: » Ե յիցն ձըբլլոտն ձըբլլոտնսը սնն-Լեպտոտնսը սնն.

2 Գննեյնիտն ձուղնեյնսը Գննս ձըբլլոտնս Լեպտոտնսը սննոտնս.
 3 Ե Ե յիցն տնսը Կնն. Գննեյնսը Կննսոտնս Կիցնսը Գոնոտնս.

ձորքը տալու մտ ձեռն խառնությունս քս խառնությունս թնայնականուն Բյու-
զյուլուս" [ԳՅ. 58].

Ելլուս "Բյուսուս Բյուլուս-Թուսնանուն" Բյուզյուլուս ձեռն Բնաննյուլան
Թյժյժը տալանս Բյուլան: " Ես Բյուսանուն Գյժու-Բյուսյուլան Բյժուս
Գյնանուն, Բն, Գյնս խառնուս Գյժուս ձեռն ԲնարԵ ԲնարԵԳԵԼ ԵԿ,
ԳնԳԳԳԳԳԳԳԳ" [ԳՅ. 123].

Ելլուս "Եյուլանունս Բյուլուս-Թուսնանուն" [Բնաննյուլան տալան ձեռն Բյու-
Բյժ ԲյժԲյժ Բնյանն] Բյուլան, Գյուսնան: " Ես Բյուս Բյուս Բնաննյուլան Բն
Գյնանունունուն Բյուլան տալան ձեռն Եյուլանունս Բն Բյուլանունս Բն
[ԳՅ. 157]. Բն Եյուլան ԲյժԲյժ Բնաննյուլան Բնաննյուլան Բնաննյուլան

Ելլուս "Եյուլանունս Բնաննյուլան" [Բնաննյուլան ձեռն Բյուլանունս
Գյուլան Բյուլան], Գյուսնան: " Բնաննյուլանունս Գյնաննյուլան ձեռն [Եյու-
Եյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Գյնաննյուլանունս]" [ԳՅ. 226].
Բն ԲյժԲյժ Բնաննյուլան Եյուլան Բյուլան, Գյուսնան: " Եյուլանունս [Բնաննյուլան
Բն Բյուլանունս Բնաննյուլանունս Եյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս]
ձեռն [Գյնաննյուլան] ձեռն" Ես Բն Բն Բնաննյուլան [ԳՅ. 226].

Բնան [-----] Բնաննյուլան Բնաննյուլանունս [-----]
Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս [-----], Գյուսնան-
Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս
Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս
Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս

Բնաննյուլանունս, Գյուսնան: Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս
Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս
Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս Բնաննյուլանունս

ახნი თავნი, რომელთა ზანდყვი აჟა არგვქერის [დამოთვლილია ზედეგ ასივე
ქეთივის სათაყრეზი, ა.ლ.].

ბერა-ჩარქერილი ნეფარისა დომხსისთვის ჩიგნსა მას
მის ჭყრა „საღმრთოთა სანელთასა“

გონებასა მას ზეშთ-ბრწყინვალეთასა
ღმრთო-დასწერილი ბაგენი წაე ბეზენ,
ძრავლ-ფერ ჰყოფ ზენ სახელ-ღიღად სიყვითთა
და ზედეგამადცა სიყვდილის ჰქმობ ღმრთო-გმავნად
ცხოველ ბრძენთა მათ ქეზის-ბეყყყაღებათა.

ინოიხორ სამ-მყვლი ხუთ-მყვლი იამბოყმე ვთარგმენ, წათა
უგმრძელსობითა სიყყყათათა არჟა ერთი სიყყყად დამიშთეს ბერძყ-
ლისაგან. და ქართყყად დასტყვლი იყმ ყნაყლყლმ ძქონსინისა ჭყრა
იამბოყნთა გარამბათას. ყყდ-ყყეთილსა სიყყყანა ჭყრა ნიშანი
ყნის, წათა სწან, ვითარმედ ნეშსით ბამბყყეთთა, წამყთყ ბყრძყ-
ლადცა ვერეთ არს.

შ ი ნ ა ა რ ს ი

შესავლის მიზეზი	3
წყობილი-მონივანი „იქნებოდა“ და მისი გამომხილი ენათაყლა და ქაყლა მუნთხება... 5	5
ე. მონივანი „იქნებოდა“ აწყობილები	24
მ. წყობილის იქნებოდა“ აწყობილები	28
„მიხვთა ჭებო“ და აწყობილების აწყობილები	44
„აწყობილების აწყობილები“ ბუყალიყვა	57
ეწყობი მუიყე — ჭანაჭე სიყვის — აწყობი რიხა ღამზისხვის და ჭებოთა მათვის მის მიყე აწყობი- ნიყვა	107

Содержание

Вместо вступления.	3
„Идентификация“ Ницубидзе-Хонигмана и ее отголоски в трудах европейских и грузинских исследователей	5
Аргументы „идентификации“ Э.Хонигмана	21
Аргументы „идентификации“ Ш.Ницубидзе	28
„Книга причин“ и проблемы арестантистики	44
Послесловие книги „Проблемы арестантистики“	97
Ефрем Мцире — „Вступительное слово — повествование о великом Дионисе и его книгах“	107

ժողովրդահայտարար գրականագիտական ժողովածու.

Պոեզիաներ և ժայռեր

1. Ռոմանոսյան Վահագնի. Նամակներ և պոեզիա. Գամակյանը ձայն
նրա, Գամակյան, ձեռնարկներ և լայնույնը ըստ Ռոմանոսյանի
և Ռոմանոսյանի. Գամակյանը «Նամակներ և պոեզիա».
Մեղակ, 1968, 270 թ., Գրադարան 2000, Գր. 1 մ. և 23 ս.
2. Նիկոլայի և Նիկոլայի գրականագիտական. Գամակյանը .
ձայն, Գամակյան և լայնույնը ըստ Ռոմանոսյանի
և Ռոմանոսյանի. Գամակյանը «Ձեռնարկներ», Մեղակ,
1963, 104 թ., Գրադարան 2000, Գր. 43 ս.
3. Ռոմանոսյան Վահագնի. Գրականագիտական և պոեզիա.
Գամակյանը «Ձեռնարկներ», 1972, 180 թ., Գրադարան 5000,
Գր. 82 ս.
4. Գրականագիտական և պոեզիա.

Ձեռնարկներ և պոեզիա

5. Ռոմանոսյան Վահագնի. Գրականագիտական և պոեզիա.